

50வது ஆண்டை நோக்கி...

நூலகம்

ஆசிரியர் : டொர்னிக் ஜீவா

**பல்துறை விற்பன்னர் -
பலரையும் தெரிந்து வைத்திருப்பவர்!**

டிசம்பர் 2011

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விலை 40/-

மேயில்லாமல் இலக்கிய ஆர்வத்தையும், தேசிய இலக்கிய வளர்ச்சியையுமே மூலதாரமாகக் கொண்டு, பல்வேறு இடையூறுகளுக்கு மத்தியிலும் மாதா மாதம் இலக்கிய இதழை வெளியிட்டு வரும் சிறிய இலக்கிய நிறுவனம் தான் மல்லிகைப் பிரசாரலயம்.

இதில் பெருமை என்னவென்றால், இலக்கிய சிற்றிதழ்தான் மல்லிகை. அதே சமயம் சர்வதேசமெங்கும் இன்று அதனது காத்திரமான உள்ளடக்கம் காரணமாகப் பேசப்பட்டுவரும் மாசிகையாகிவிட்டது. இன்று இன்ரல் நெட்டில் சர்வதேசமெங்கும் வலம் வருகின்றது.

இதை மல்லிகைச் சுவைஞர்கள் முற்று முழுதாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பயன்படுத்த வேண்டும்.

சந்தாதாரர்களுக்கு அவர்களது சந்தாக்காலகட்டம் முடிவுற்றதைக் கூட, அறிவிக்க முடியாத குழ்நிலையில் தான் நாம் இன்று இயங்கி வருகின்றோம். மல்லிகை இலக்கியச் சுவைஞர்கள் எம்முடன் ஒத்துழைக்கும் வண்ணம் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மல்லிகை ஆண்டு மலர் தேவையானோர் காலங் கடத்தாமல், முன்னரே எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது, வரவேற்கத்தக்கது.

மல்லிகை இன்று இலக்கியச் சிற்றேடு தான். ஆனால், இன்னமும் கால்நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னால், பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்களின் ஆய்வுக்குரிய இதழாக அது திகழும் என்பது சர்வ நிச்சயம்.

மல்லிகையை நெஞ்சார நேசிக்கும் இலக்கிய நெஞ்சங்கள் ஒன்று செய்யலாம். புதிய புதிய இலக்கிய நெஞ்சங்களைத் தேடிச் சென்று, மல்லிகையின் இலக்கியக் கன

தியை அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவது அத்தியாவசியமான இலக்கியத் தொண்டாகும்.

மற்றும் கனதியாக எழுதக் கூடிய, புத்தம் புதியச் சிந்தனைகளை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்லக்கூடிய எழுத்தாளர்களை, படைப்பாளிகளை மல்லிகைக்கு எழுதும் வண்ணம் தூண்டி விடலாம். தேசம்பூராவும் பரந்துபட்டு இயங்கிவரும் இலக்கிய இளம் இதயங்களை இலக்கிய உலகிற்கு மல்லிகை மூலம் இனங்காட்டி ஊக்குவிக்கலாம்.

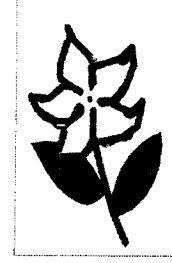
பொதுவாகவே நீண்ட நெடிய உள்நாட்டு இன யுத்த நெருக்கடிகளுக்குள் உட்பட்டு, தேங்கிப் போயிருக்கும் இளஞ்சந்ததிக்கு இலக்கியப் புத்தாக்கம் தந்துதவலாம்.

எமது இளமைப் பருவ இலக்கிய ஆரம்ப காலங்களில் நம்மை தத்துவார்த்த ரீதியில் வழி நடத்த, அலோசனை சொல்ல, உற்சாகப் படுத்தி முன்செல்ல ஓர் இலக்கிய இயக்கம் இயங்கி வந்தது என்னமோ உண்மையாகும்.

ஆனால், இன்றைய இளந்தலைமுறையினர் எழுதுகின்றனரே தவிர, இலக்கிய ரீதியிலும், தத்துவார்த்தப் புலமையிலும் தம்மைத் தாமே செழுமைப்படுத்தி, முன்செல்லப் பின்னடைந்து போகின்றனரோ என ஐயப்படவும் வேண்டியிருக்கின்றது.

அரசியல்லாதிளை விட, இந்த நாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கு, கலைஞர்களுக்குப் பாரிய பொறுப்புண்டு. புதியதொரு நவ இலங்கையை - புத்தாக்கம் மிக்க புதிய தொரு தேசத்தை - உருவாக்கித் தர நமது கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுப் பெறுமதி மிக்க ஆக்கபூர்வமான உழைப்பின் மூலம் நாமொரு புதிய பூமியை உருவாக்கியே தீருவோம்.

மலையகம் இன்று புதிய கோணத்தில் சிந்திக்கிறது!

மலையகத்திலிருந்து வரும் இலக்கியச் செய்திகளைப் பத்திரிகைகளில் படிக்கப் படிக்க நெஞ்சுக்கு நிறைவைத் தருகின்றது.

வளர்ந்து வரும் இளந்தலைமுறை இலக்கியப் படைப்பாளிகள், தமது மண்ணைப் பற்றியும் மக்களைப் பற்றியும் புத்தம் புதுக் கோணத்தில் இலக்கியப் பார்வை முனைப்பட்டு, இயங்கி வருகின்றனர், என்ற தகவல் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு புதிய இரத்தம் பாய்ச்சமாற் போல, இருக்கின்றது.

அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாகப் பிரிந்து பிளவுபட்டுப் போயிருந்த மலையக இலக்கியவாதிகள், கட்டுக்கோப்புடனும் புதிய நம்பிக்கை கலந்த உற்சாகத்துடனும் இயங்கி வருவதை அவர்களது படைப்பு நூல்கள் மூலம் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

வேறெந்தக் காலகட்டத்தையும் விட, மலையகத்தில் இன்று தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்கள் நூலுருவில் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதைக் காணும்போது பெருமிதத்தால் இலக்கியவாதிகளின் நெஞ்சு தானாகவே நிமிருகின்றது.

மலையகத்தில் பரந்துபட்ட பிரதேசங்களில் இருந்தெல்லாம் இளந்தலைமுறையினர் இலக்கியத் துறைக்குள் குதிப்பது, எதிர்கால மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுவதாகவே அமைந்துள்ளது, வரவேற்றகத்தக்க மாற்றமிது!

வட மாகாண இலக்கியப் பார்வை ஒருவகை. கிழக்கு மாகாண தமிழர் - முஸ்லிம்கள் சங்கமித்த இலக்கிய நோக்கு இன்னொரு வகை. ஆனால், மலையகப் பார்வையோ பிறிதோர் வகை. மூன்று வகைப்பட்ட பிரதேச எழுத்தாளர்களும் தமிழ் மொழியில் தான் தமது படைப்புக்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர் என்ற போதிலும் கூட, இம்மூன்றுமே மூன்று வகைப்பட்ட இலக்கியப் படைப்புக்களாகும்.

இம்மூன்று வகைப்பட்ட பிரதேச இலக்கிய வெளியீடுகள் இன்று பரவலாக நாடு பூராவும் பரந்துபட்ட மட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு வருவதை இலக்கிய உலகம் நன்கறியும்.

இந்தக் கணிப்பீட்டின்படி இன்று மலையகத்தில் தோன்றி, வளர்ந்து வரும் இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சியையும், ஆக்க இலக்கிய வெளியீடுகளையும் கவனத்தில் கொண்டு, மெய்யாகவே தேசிய இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டுள்ள அனைவரினது சார்பாகவும் நிறைந்த நெஞ்சுடன் வாழ்த்தி வரவேற்கின்றோம்.

பேசப்பட வேண்டிய பேராசிரியர் பேசாதிருப்பேனோ?

- மா.பாலசிங்கம்

இனங்களுக்கிடையிலான உறவுப் பாலத்தை அமைக்கும் வினைப்பாடுகள், இலங்கையில் இன்று மும்முரமாகியுள்ளன. இதைத் தமக்கான ஒளிவட்டமாக்கிக் கொள்ளவும் சிலர் உற்சாகமாகின்றனர். ஆனால் இந்த இன ஒருத்துவ இயக்கத்திற்கு, ஏற்கனவே விசை கொடுத்த முன்னோடி ஒருவர், எவ்வித சலசலப்புமின்றிச் சிரித்த முகத்தோடும், பண்பான வார்த்தையோடும் பவனி வந்து கொண்டிருப்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பவாதப் போகிகள் ஏனோ கண்டு கொள்ளாதிருக்கின்றனர்! அந்த பக்குவமான, இன ஒருத்துவத் தொண்டர்தான், எளிமையின் உறைவிடமான, அபிமானத்துக்குரிய தம்பிஐயா தேவதாஸ். ஆசிரியர், மொழிபெயர்ப்பாளர், நூலாசிரியர், நடிகர், ஒலிபரப்பாளர் ஆகிய தடங்களில் இவர் பதித்த முத்திரை என்றும் நின்று வாழும்.

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து ஐம்பதுகளில் சிங்கள மொழி, இலங்கை ஆட்சியாளரின் பிரத்தியேகக் கவனத்துக்குட்பட்டதை அகிலமறியும். அரச அரவணைப்பில் சிங்கள மொழி, தன் வயிற்றுப் பிள்ளையான சிங்கள இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுத்துப் பண்படுத்தியது. சிங்கள இலக்கியமும், கலைகளும் சிலாகித்துப் பேசப்படத் தொடங்கின. பிரபல சிங்கள நாவலாசிரியரான மார்ட்டின் விக்ரமசிங்காவின் புனைவுகள் சிவிர்த்தன. இக்காலகட்டத்தில் வெளிவந்த அவரது 'கம்பெரலிய' என்ற நாவல், சிங்கள நாவலிலக்கியத்துக்கு ஒரு புதிய முகத்தைக் கொடுத்தது. இந்நாவலை மர்ஹும் அல்லாமா எம்.எம். உவைஸ் 'கிராமப்பிறள்வு' என்ற தலைப்பில் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, தமிழ் பேசும் வாசகரும் சிங்கள இலக்கியத்தை வாசிக்கும் ஒரு வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். சிங்கள இலக்கியத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் அலை, பேரலையாகப் பெருக்கெடுத்தது. இவ்வலையில் சிக்குண்டு, தம் பெயரைத் தமிழ் பேசும் வாசகர் நெஞ்சில் ஆழமாகப் பதித்தவர்களுள் தம்பிஐயா தேவதாஸும் ஒருவராவார்.

அக்காலகட்டத்தில் சிங்கள நாவல் இலக்கியப் படைப்பில் கொடி கட்டிப் பறந்த நாவலாசிரியரான கருணா சேனஜயலத்தின் மூன்று நாவல்களைச் சரளமான பொது விருப்புத் தமிழ் நடையில் மொழி மாற்றம் செய்து அவைகளைத் தமிழ் வாசகருக்கும் படிக்கும் நல்லதோர் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினார். 'நெஞ்சில் ஓர் இரகசியம்', 'இறைவன்

வகுத்த வழி', 'மூன்று பாத்திரங்கள்' என் பனவே தம்பிஐயா தேவதாஸ் தமிழில் மொழிபெயர்த்த அம்மூன்று சிங்கள நாவலு மாகும். தனது கலைத்துவமான மொழி பெயர்ப்பின் மூலமாக, வாசகரை அந் நாவல்களுக்குள் கட்டிப்போட்டார் தம்பி ஐயா தேவதாஸ் எனத்தான் கூறவேண்டும். ஏனென்றால், வாசிப்பு இரசனையை உள் வாங்கிய ஈழத்துத் தமிழ் புனைவிலக்கிய நூல் வெளியீட்டில் சாதனை புரிந்த வீர கேசரி வெளியீட்டு நிறுவனம் முதலிரு நாவல்களையும் நூலாக வெளியிட்டது. மூன்றாவதைச் சென்னை என்.சி.பி.எச். நிறுவனமும் நூலாக வெளியிட்டுப் பரம்பல் செய்து, தம்பிஐயா தேவதாஸின் ஆற்றலை வெகுஜன மயப்படுத்தின.

இம்மூன்று நாவல்களின் மூலமாகச் சிங்கள மக்களின் வாழ்வையும், அதனோடு சார்ந்த பண்பாடுகளையும் தமிழ் வாசகருக்கு அறியத் தந்த தம்பிஐயா தேவதாஸ் இன்னொரு ஊடகம் மூலமாகவும் தமிழ் வாசகருக்கு அவைகளை ஊட்டி அறி தலைப் பெருக்கியிருக்கிறார்! மக்கள் குழு மத்தின் வாழ்வின் சுவடுகளை உள்வாங்கி வெளிப்படுபவை பழமொழிகள். இத்தகைய சிங்கள வாழ்வின் கோலத்தைக் காட்டும் 815 பழமொழிகளைத் தனது இடைவிடாத தேடலால், பொறுக்கி எடுத்து, அவைக்கான பொருத்தமான தமிழ் விளக்கத்தோடு, 'சிங்களப் பழமொழிகள்' என்ற தலைப்பில் நூலாக்கியுள்ளார். இத்தோடு நின்றுவிடாது, தமிழ்ச் சிங்கள உறவுக்கு உரிமை கொண் டாடும், இரு மொழிகளுக்கான பழமொழி களைக் கண்டெடுத்து அவைகளின் பொருத்தப்பாட்டுக்கமைய 'இணைப் பழ

மொழிகள்' என்ற நூலுக்குள் கொண்டு வந்துள்ளார்.

இலக்கியத்தின் மூலமாகத் தம்பிஐயா தேவதாஸ் எழுப்பியிருக்கும் உறவுப் பாலம் இப்படியிருக்க, சிங்கள சினிமாவுக்கு அவர் தன் அர்ப்பணிப்பான ஊழியத்தாலும், ஆவணங்களாலும் வழங்கியுள்ள பணிகள் சிங்கள மக்களையும் வியப்படைய வைப் பவை! 'இலங்கைத் திரையுலக முன்னோடிகள்', 'பொன்விழாக் கண்ட சினிமா' போன்ற சிங்கள சினிமாவின் வரலாற்றைப் பேசும் நூல்களைப் பல ஆதாரங்களோடு படைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய ஆவணங் களாகத் தமிழ் வாசகருக்குத் தந்துள்ளார்.

நடிகர் அலெக்சாண்டர் பெர்னாண்டோ (சரதியல்கே புத்தா) போன்ற சிங்களத் திரைப்படத்தில் நடத்த தமிழரைத் தமிழ் இரசிகர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் திரைக்கு பின்னாலிருந்து சிங்கள சினிமாவை வளர்த்தெடுத்த தமிழர்களான நாயகம், கே.குணரெத்தினம், ரொபின் தம்பு, 100 நாட்களுக்கு மேலாகத் திரையிடப்பட்ட 'தமயந்தி' சிங்களத் திரைப்படத்தை நெறிப் படுத்திய வெங்கட் ஆகியோரை எத்தனைத் தமிழருக்குத் தெரியும்? தனது பத்திரிகை எழுத்துக்களாலும், நூல்களாலும் இவர் களை மட்டுமன்றித் சினிமா தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களையும் தமிழ் வாசகரும் அறியச் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தந்தவர் தான் பட்டதாரி ஆசிரியரான தம்பிஐயா தேவதாஸ்.

பேரினவாதம் உச்சக்கட்டத்தில் ஏறி நிற்கும் இக்காலத்தில் கூட, தம்பிஐயா தேவதாஸ் சிங்கள இலக்கியத்துக்கும், சிங்கள சினிமாவுக்கும் செய்திருக்கும் இவ்

வரிய பணிகளை ஒரு சிங்கள இனத்தவன் அறிவானாகில் நிச்சயமாக, சகலதையும் மறந்து அவரைக் கட்டி அணைத்து முத்த மிடுவான். அத்தகைய பாரிய பணியை இந்த வட இலங்கைத் தமிழன் செய்திருக்கிறான்! இருந்தும் தேவதாளின் இந்த இன இணைப்புப் பாலத்திற்கு எவரும் உரிய கணிப்பை கொடுக்கவில்லை!

சினிமாப் பட உற்பத்தித் துறை இன்று உலகில் விஸ்வரூபமெடுத்துள்ளது. பணத்தை அள்ளிக் கொடுக்கும் பாரிய வர்த்தக அலகு. ஆனால் இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவோ 'சாண் ஏற முழம் சறுக்கும்' என்ற பட்டறிவால் படுத்து விட்டது. இது நாட்டிற்கும் தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கும் பாரிய நட்டத்தைத் தந்து கொண்டிருக்கிறது. தென்னிந்திய சினிமாவே இப்பாதைகளை எமக்குச் செய்து வருகின்றதென்றால் அது தேசிய நோக்கைக் கொண்ட பார்வையே! இந்த உண்மையை எமது வழி காட்டிகள் உணராதிருப்பதால், உன்னதமான திறமை இருந்தும் எத்தனையோ இலங்கைத் தமிழ் நடிகர்கள், பாடகர்கள், இசையமைப்பாளர்கள், தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் தமது சினிமாத் திரைப்படத் திறமைகளை வெளிப்படுத்த வாய்ப்பின்றிக் குடத்துள் விளக்காக இருக்கின்றனர். தென்னிந்திய சினிமா ஆதிக்கம் குறைந்தால் நிச்சயமாக இவர்களுக்கு விமோசனம் கனியும்! தமிழ்ச் சினிமா உற்பத்தி மேலோங்கும். சினிமாக்கலைஞர்கள் வாழ்வும் சங்கடமின்றி நகரும். ஈழத்துத் தமிழ்ச் சினிமாவுக்கு இப்படியான துர்ப்பாக்கிய நிலை இருந்தும், சில பிரமுகர்கள் துணிந்து 'தோட்டக்காரி' என்ற திரைப்படம் தொட்டு சில சினிமாத் திரைப்படங்களை

இலங்கையிலும் தயாரித்திருக்கின்றனர். 'நான் உங்கள் தோழன்', 'புதிய காற்று', 'வாடைக் காற்று' ஆகிய ஈழத்துச் சினிமாப் படங்கள் மக்களால் பேசப்படத்தக்கவையாக இருந்தன. மரைக்கார் ராமதாளின் 'கோமானிகள்' என்ற நகைச்சுவைத் திரைப்படம் நூறு நாட்கள் திரையிடப்பட்டு ஈழத் தமிழராலும் சினிமாத் திரைப்படம் எடுக்க முடியுமென்பதை நிலைநாட்டியது.

இந்த விடயம் தம்பிஐயா தேவதாளின் மனதிலும் பெருந் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சினிமா பற்றிய தகவல்களைத் தேடிக்கண்டெடுத்து 'இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமா' என்ற நூலொன்றை மிகுந்த அக்கறையோடு வெளியிட்டுள்ளார். கட்டடக்கலைஞர் வி.எஸ்.துரைராசாசின் 'குத்து விளக்கு' என்ற ஈழத்துத் தமிழ்த் திரைப்படத்தை விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தோடு மறுவாசிப்புச் செய்து, 'குத்து விளக்கு' என்ற தலைப்பில் நூலொன்றையும் வெளியிட்டுள்ளார். நிச்சயமாக இந்நூல்களில் காணப்படும் தகவல்கள், சிறந்த ஊக்கிகளாகச் செயற்பட்டு, எமது இளைய சந்ததியை, சினிமா உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தி, தென்னிந்திய சினிமா ஆதிக்கத்தைத் தணிக்க உதவுமென்பதில் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லை. இதற்காக நாம் தம்பிஐயா தேவதாஸுக்கு என்னதான் கைமாறு செய்தோம்!

தம்பிஐயா தேவதாளின் ஈழத்தின் மற்றொரு சமூக அக்கறை சார்ந்த பரிமாணம் ஆக்கத் திறனாய்வு. இது குறித்து எமது தமிழாய்வுப் புலம் ஒரு சிறு தகவல் கூட இதுவரை வெளியிடாதது கவலையைத்

தருகிறது. ஒருவர் ஏதாவதொரு கருத்தியல் முகாமில் இருந்தால்தான் அவருக்குக் கலை, இலக்கிய வரலாற்றில் ஆழமான பதிவுகள் கிடைக்கும். அல்லது அவருக்குக் குந்தியிருக்கத் திணைணையும் கிடை யாது! இது எமது தமிழ் கலை, இலக்கியப் பரப்பின் எழுத்தாச் சட்டமல்லவோ! தம்பிஐயா தேவதாஸ் எந்தவொரு முகாமுக்குள் ஓதுங்கியிருந்து தனது தேசிய ரீதியான பணியைச் செய்யாது சுயாதீனமாகச் செய்து வருகிறார். ஆனபடியால், பீ.ஏ., ஊடகத்துறை டிப்ளோமா; மக்கள் ஊடகத்துறை - மக்கள் தொடர்பாடல் என்பவற்றில், முதுகலைமணி ஆகிய உரத்த கல்விசார் தகைமைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள தம்பிஐயா தேவதாஸுக்கு இந்த நிலை!

தமிழ் நாவலிலக்கியத்தில் வெகுவாகப் பேசப்படும் 'நாகம்மாள்' என்ற நாவலைத் திறனாய்வு செய்து ஆய்வுரை எழுதியுள்ளார். பல கல்விமான்களின் பாராட்டைப் பெற்ற இந்தத் திறனாய்வு எழுத்துரு, க.பொ.த. (உ.த) தமிழ்ப் பாடநூலில் சேர்த்து மாணவருக்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இது தம்பிஐயா தேவதாளின் திறனாய்வாற்றலுக்குக் கிடைத்த நற்சான்றிதழாகும்.

வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகிய வெகுஜன ஊடகங்களிலும் தன்னாற்றல் களை வெளிப்படுத்தித் தமிழ் இரசிகர்களைப் பரவசப்படுத்தியிருக்கிறார். இலங்கை வானொலி ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பகுதி நேர அறிவிப்பாளராகக் கடமை புரிகின்றார். இவரது கனதியும், கனிவானதுமான குரல் வளமும், ஆளமான சொல்லாட்சி வரமும் இவருக்கு உதவுகின்றன.

தொலைக்காட்சி நாடக நடிகர், தயாரிப்பாளர். 'நான் படித்த இங்கிலீஸ்' என்ற - ஞானசேகரன் படைப்பில் ரவீந்திரன் நெறியாள்கையில் ஒளிபரப்பாகிய தொலைக்காட்சி நாடகத்தில், கட்டைக் காற்சட்டை அணிந்து, யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழைப் பேசி இவர் நடத்த நடப்பு இன்னும் தொலைக்காட்சி நாடக இரசிகர்களால் பேசப்படுகின்றது.

எவ்விதமான காழ்ப்புணர்ச்சியுமற்ற அபூர்வ எழுத்தாளர். தடம் பதித்த வானொலி முன்னோடிகள் பற்றி இன்னமும் அச்ச ஊடகங்களில் எழுதுகிறார்.

ஆக, தம்பிஐயா தேவதாளின் மானுட நேயப் பணிகள், தமிழுக்கு மட்டுமன்றி, சிங்கள இனத்துக்கும் செறிந்து, தமிழன் இன்னமும் சிங்கள இனத்துக்கும் நண்பனாகவே இருக்கிறானென்பதை ஆற்றுப்படுத்துகின்றன. இதற்காக, எமது பெரும் பான்மை இனம் தம்பிஐயா தேவதாஸுக்கு அப்படி என்னதான் கைமாறைச் செய்துள்ளது? அவர்கள் இந்த விடயத்தில் கரிசனை எடுத்துத் தம்பிஐயா தேவதாளின் பணிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இந்த எண்ணத்தை அவர்களது மனதில் சிலிரக்க வைக்க சிங்களத் திரைப்படம், பழமொழிகள் குறித்து அவர் எழுதி வெளியிட்ட தமிழ் நூல்கள் சிங்கள மொழியில் மாற்றம் செய்யப்பட்டு, சாதாரண சிங்கள வாசகனும் அவைகளைப் படித்து, இந்த சகோதர உறவுப் பாலத்தை தனது எழுத்துக்களால் கட்டி யெழுப்ப எத்தனிக்கும் தம்பிஐயா தேவதாஸை அறிந்து கொள்ள உதவ வேண்டும். இதுவொரு தேசிய ரீதியான வினைப் பாடென்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

காலு குமாரி கொழும்பு நோக்கி கடகடத்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனிலும் சனங்களை ஏற்றியேற்றி கொழும்பை நெருங்கும்போது மூச்சுவிட முடியாத முழுமாதக் கர்ப்பிணிப் பெண் போல் ஆகிவிடும். கோட்டையை அடைந்ததும் சிலேரியன் ஒபரேசன் செய்ததுபோல் புகைவண்டி வெறுமையாகக் காட்சியளிக்கும்.

இடைக்கிடை தோன்றி மறையும் கடற்காட்சியும், தென்னந் தோப்புகளுக்கூடாகப் பாய்ந்துவரும் குளிர்க்காற்றும் புலன்களுக்கு நல்ல விருந்துதான்.

புகையிரதம் வெளிக்கிட்டு நான்காவது நிலையத்தை நெருங்கும்போது எல்லா ஆசனங்களும் நிரம்பிவிட்டன. இரண்டொருவர் ஆங்காங்கே நின்ற படி பயணித்தனர்.

புகைவண்டியின் வேகம் மெல்ல மெல்லக் குறைந்து ஊர்ந்து நின்றது. பிளட் போம் பக்கமாக மூலை இருக்கைகளில் அமர்ந்திருவர்கள் யன்னலுக்கூடாகத் தலையை நீட்டி எங்கேயென்று பார்த்தனர்.

வெலிகமை.

சொல்ல முக்த வார்த்தைகள்

- திக்குவல்லை கமால்

தனியொரு ரயிலுக்குப் போதுமான சனம் அங்கிருந்து முண்டியடித்துக் கொண்டு ஏற எத்தனித்தது. எல்லாக் கண்களிலுமே ஆவல்... பேராவல்... சீட்கிடைக்குமாவென்றுதான். இன்னும் சில கண்களில் அனுதாப அலை எங்களை நோக்கி வீசாதா என்ற எதிர்பார்ப்பு. ஆங்காங்கே ஏறிநின்ற பெண்மணிகள் நாங்கள் பலவீனப் பிறவிகள். எங்களுக்குக் கைகொடுத்துதவுங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுப்பது போல் ஒவ்வொரு முகமாக மாறி மாறிப் பார்த்தனர்.

ரயில் பெட்டி சிறிய சிறிய அறைகள் போல் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொன்றிலும் மும்மூன்று பேர் அமரத்தக்க நேரெதிர் ஆசனங்கள். புதுப் பயணிகளாக இரண்டு பெண்களும் ஏறினர். தாயும் மகனும் தான். தாயின் கையில் மகளின் பால்குடிக் குழந்தை. மகளின் கையில் குழந்தையின் தேவைகளை உள்ளடக்கிய பிளாஸ்திக் கூடை.

சிறு அறைபோன்ற அந்தப் பிரிவில் அடங்கிய ஆறுபேரில் குறைந்தது ஒருவராவது எழுந்து இடமளிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். அந்த மெல்லிய கறுவல் இளைஞன் சட்டென்று எழுந்து ஸீட்டைப் பிடித்தபடி நடுப்பக்கமாகி நின்றான். ஏனையவர்கள் அவனைவிட இரண்டொரு வயதாயினும் மூத்தவர்கள் தான்.

அந்த இடத்தில் மகள் அமர்ந்து கொண்டாள். தனக்கு இடம் கிடைத்து விட்டதென்பதனாலோ என்னவோ அவளது முகம் மலர்ந்து காணப்பட்டது. தனக்கு இடம் தந்த சகோதரனைப் பார்த்து நன்றிக் கடனாக ஒரு துளிப் புன்னகையாவது சிந்தாதவள், அடுத்தவர்களைப் பார்த்து என்னதான் பண்ணப் போகிறாள்?

அவள், கறுப்பில் மினுமினுப்பு கொண்ட கபாயா அணிந்திருந்தாள். முகம் மாத்திரம் வட்ட வடிவாகப் பளிச்சென்று தெரிந்தது.

அவள் தன் குழந்தையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு, தன்பாட்டில் விளையாடினாள்... சிரித்தாள்... ஏதேதோ எல்லாம் மழலை பேசினாள். இப்படியெல்லாம் அவளால் குதூகலிக்க முடிந்தது. அவ்வப்போது கழுத்தைத் திருப்பி தனது தாயைப் பார்த்துக்கொண்டாள். உள்ளங்கையில் சுருட்டி வைத்துக் கொண்டிருந்த கைக்குட்டையால் முகத்தை லேசாக ஒற்றிக்கொண்டாள். மெல்லிய ஓடினோன் வாசம் எங்கும்

பரவியது. குழந்தையிடமிருந்தா? தாயிடமிருந்தா? தெரியவில்லை!

குழந்தையின் உம்மும்மா இன்னும் வயதால் அந்த எல்லையை அடைந்து விடவில்லை போல் தெரிந்தது. சாரி உடுத்தி, அதற்கு மேலால் அரை ஃபர்தா அணிந்திருந்தாள். அவளை அறியாமலேயே நெற்றியின் இறுக்கத்திற்கூடாக வெளித்தள்ளியிருந்த மயிர்க்கற்றை கறுப்பும் வெள்ளையுமாய்...

புகைவண்டி ஆடியாடி தாளம் வேறு போட்டு ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

பொது வண்டிப் பயணங்களின் போது அடுத்தவர்களைக் கிண்டிக் கிளறி சமகால விடயங்கள் எதையாவது அலசி்கொண்டிருப்பது சிலரது விருப்பம். அமைதியாக ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்து ரசித்து அனுபவித்துக் கொண்டு பயணிப்பது பலரது பழக்கம். கடலை, வடை, கச்சான் என்று வருவதையெல்லாம் வாங்கி வாங்கி நறுக்கிக்கொண்டிருப்பது இன்னும் சிலருக்குப் பேரானந்தம்.

எழுந்து ஸீட் கொடுத்த அந்த இளைஞன், மறுபக்கம் பார்த்து இருபக்க ஆசனச் சட்டங்கள் இணையுமிடத்திற்கு முதுகைக் கொடுத்து நின்றான். அநேகமாக அவன் கொழும்புப் பக்கம் தான் போகிறானென்பதை மேலே வைத்துள்ள பெரிய தோற்பை தெரிவித்தது. உயர் கல்வி கற்கின்றதொரு மாணவனாகக் கூட இருக்கலாம். இன்று இறங்கும் வரையில் நின்றுகொண்டு பயணிப்பது அவனது தலைவிதிதான் போலும்.

புகைவண்டியின் ஆரவாரம் சற்றே குறைவதாகத் தெரிந்தது. இருபக்கமாகவும் வீடு வாசல்கள் வேகமாகப் பின்னோக்கி ஓடின. ஆமாம், காலி வந்து விட்டது. பத்துப் பேர் இறங்கினால் நூறு பேர் ஏறும் நிலைதான். நின்று கொண்டிருந்தவர் நப்பாசையோடு அங்குமிங்கும் பார்த்தனர்.

வண்டி நின்றது. மிகவும் ஆறுதலாக இரண்டொருவர் இறங்குவது போல் தெரிந்தது. ஏற அநேகர் காத்திருந்தனர். யாருக்கும் அவசரிமருக்கவில்லை. அதிக நேரம் தாமதிக்கும் ஸ்டேஷன் இதுவென்பது தென்பகுதிப் பயணிகளுக்கு நன்கு தெரிய விஷயம்.

அந்த இளம் பெண் தாயைப் பார்த்துச் சிரித்தாள். தாய் அவளைப் பார்த்துச் சிரித்தாள். மடியிலிருந்த பிள்ளையைத் தூக்க முயன்றாள். உம்மாவுக்கு இடம்கொடுத்து அவள் எழும்பி நிற்கப் போவது போலிருந்தது. தொடர்ந்து பிளாஸ்திக் கூடையைத் தூக்கியபோது அப்படியில்லை என்று தெரிய வந்தது.

இருவரும் யாருடனோ கோபித்துக் கொண்டு போவது போல், ஒருமணி நேரப் பயண உறவுக்கு எந்த மரியாதையும் கொடுக்காமல் அங்கிருந்து நகர்ந்து, மெல்ல இறங்கிப் போய்விட்டார்கள்.

வெற்றிடமான இடத்தின் முன்னைய உரிமையாளன் மெல்ல நெருங்குவதற்கிடையில், எதிர்பாராத ஆக்கிரமிப்பொன்று அங்கிருந்த அனைவரும் சாட்சியாக நடந்தேறி விட்டது. இடை

யில் ஏறிய விஷயம் தெரியாத அந்தப் பிரகிருதிக்கு உண்மையை எடுத்துரைக்க வேண்டிய பொறுப்பு சக பயணிகளின் தலையில் விழுந்துவிட்டது.

“இது அவர் இருந்த இடம். கொழந்தப் புள்ளக்காரிக்கி எழும்பி இடம் கொடுத்தார்” பக்கத்திலிருந்த சாரண்காரன், நாடி மயிரைப் பிடுங்கிய படி சொன்னான்; அந்த இளைஞனைக் காட்டி.

ஆசாமி சுடுமூஞ்சிக்காரன். அவனை முறைத்துப் பார்த்தான். அவன் சொன்னதை ஆமோதிப்பது போல் சூழ நின்ற அடுத்தவர்களை, ஒரே சுற்றில் முறைத்தான்.

“அத நாங்க பார்த்துக் கொள்ளும்.” இளைஞனை நோட்டமிட்டு விட்டு கீழே பார்த்துக் கொண்டான்.

கண்முன்னே நடந்துவிட்ட இந்த அநீதியை, ஆக்கிரமிப்பை சகித்துக் கொள்ள அவர்களால் முடியவில்லை.

“ஐயா, உமக்கு இடம் தேவையென்றா கேட்டு இருக்கலாந்தானே...? சண்டித்தனம் என்னத்துக்கு?” ரீசேட்காரன் அதட்டலாகச் சொன்னான்.

அடக்கமான இளைஞனுக்கும் மீசைக்குள்ளால் சற்றே கோபம் கொப்பளிப்பது போலிருந்தது.

“இது அரசாங்கச் சொத்து. இதில் யாரும் உரிம கொண்டாடேலாது.” சுடுமூஞ்சியும் விட்டுக் கொடுப்பதாக இல்லை.

“இங்க சொத்துப் பிரச்சின ஒன்னு மில்ல. சின்ன ஒழுங்குப் பிரச்சின. அவ்வளவுதான்” வெண்தாடியும் பங்கேற்று தன் அபிப்பிராயத்தை முன்வைத்தான்.

அந்தச் சிறு அலகுக்குள்ளிருந்த ஐவரதும் கருத்துக்கள் இளைஞனுக்கு சார்பாக அமைவது சுடுமூஞ்சிக்குப் பிடிக்கவில்லை.

“யாரு சொன்னாலும் நான் எழும்பப் போறதில்ல” - மீண்டும் தனது வல்லமையை நிலைநாட்டும் எத்தனிப்பு.

“என்னடா சொன்னே?” என்றவாறு புலிபோல் பாய்ந்த இளைஞன், சுடுமூஞ்சியின் இருபக்க கொலரையும் பிடித்துயர்த்தி ஒரு குலுக்குக் குலுக்கினான்.

எதிர்பார்க்கவில்லை. படுபாவி. வெலவெலத்துப் போய்விட்டான்.

கொம்பாட்மென்டே குழம்பி விட்டது. இருவரையும் பிடித்து விலக்கினார். சாதுவாக நின்ற வாலிபன் திமிறிக் கொண்டு பாய்ந்தான்.

சங்கதி விளங்கி விட்டது, எல்லோருக்கும்.

சுடுமூஞ்சியின் வீரம் காலடியில் சுருண்டு விழுந்து அடங்கிவிட்டது.

“தம்பி கோப்பபடாதீங்க. நான் ஹிக்கடுவயில இறங்கிறன். இந்த ஸீட்ல இருங்கோ” தனது இடத்தால் எழுந்தபடி நீட்டக்கை சேட்காரன் சொன்னான்.

“இருங்க இருங்க. நான் பிறகு இருக்கிறன். ம... தவறு செய்திட்டு அது நியாயப்படுத்தப் பாக்கிறான்... அதுதான் எனக்கு கோபம் வந்தது.”

வெட்கத்தோடு போகப் பார்த்த சுடுமூஞ்சியை எல்லோரும் சேர்ந்து அமர வைத்தனர். குனிந்த தலையை அதன் பின்னர் தூக்கவேயில்லை.

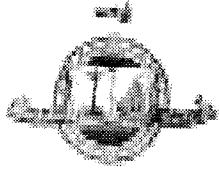
புகைவண்டி தன்பாட்டில் கடகடத்துக் கொண்டிருந்தது.

புயலுக்குப் பின்னான அமைதி கொஞ்ச நேரம் அங்கே நிலவியது. அந்த அமைதிக்கூடாக புதியதொரு குரல் எல்லோரது கவனத்தையும் ஈர்த்தது. நீண்ட நேர அவதானிப்பின் சாராம்சமாக...

“இந்த எல்லாப் பிரச்சினக்கும் காரணம், அந்தத் தாயும் மகளும்தான். இந்தத் தம்பி இடம் கொடுத்தது. நானும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன். ஒரு நன்றி... ஒரு சிரிப்பு... ஹூம். சரி எழும்பிப் போற நேரமாவது... தம்பி உங்க இடம், இருங்க இப்படி என்று சொல்லியிருந்தா... வீணா இவங்க சண்டை பிடிச்சிருக்க மாட்டாங்க. ம... ரெண்டு வார்த்த சொன்னா, என்ன ஆகப் போகுது? ம... எல்லாரும் மனிசங்க தானே?”

அவரது நியாயமான பேச்சு எல்லோரது உள்ளத்தையும் ஊடுருவிச் சென்றது.

புகைவண்டி தலைதெறிக்க ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

தண்ணீரின் இயல்பு

- பெரிய ஐங்கரன்

இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் 2010ஆம் ஆண்டிற்கான விருது பெறும் நூல்களும், சான்றிதழ் பெறும் நூல்களும்.

1. காவியம் :- “நீலாவாணன் காவியங்கள்” - ஜின்னாஹ்ஷரிபுத்தீன்
சான்றிதழ் :- “தீரன் திப்பு சுல்தான் காவியம்” - ஜின்னாஹ்ஷரிபுத்தீன்
2. கவிதை :- “சுவட்டெச்சம்” - கவிஞர் சோ.பத்மநாதன்
சான்றிதழ் :- “கடந்து போகாதல்” - நீ.பி.அருளானந்தம்
“சிறகு முளைத்த தீவாக” - மட்டுவில் ஞானக்குமரன்
3. நாவல் :- “குடை நிழல்” - தெளிவத்தை ஜோசப்
சான்றிதழ் :- “சாம்பல் பறவைகள்” - எஸ்.அரசரெத்தினம்
4. சிறுகதை :- “முட்டைக் கோப்பி” - திக்குவல்லை கமால்
சான்றிதழ் :- “தாயின்மடி தேடி” - கார்த்திகாயினி சுரேஷ்
5. சிறுவர் இலக்கியம் :- “இனிக்கும் பாடல்கள் படைத்த இருபது கவிஞர்கள்” - த.துரைசிங்கம்.
சான்றிதழ் :- “மழலைப் பாக்கள்” - சிதம்பர பத்தினி
6. ஆய்வு :- “நெடுந்தீவு சிதையும் சின்னங்கள்” - நெடுந்தீவு லக்ஸ்மன் (வரலாறும் வளங்களும்)
சான்றிதழ் :- “சூழ ஒழும் நதி” - (ஜெயகாந்தன் படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வு நூல்) கெகிறாவ ஸஹானா
7. அறிவியல் :- “வாதரோகம்” - வைத்திய கலாநிதி செல்லத்துரை.பரமசிவம்பிள்ளை
8. சமயம் :- “திருவருட்பயன்கதைகள்” - தமிழறிஞர் கே.வி.குணசேகரம்
(குறள், உரை, விளக்கம், கதைகள்)
9. பல்புறம் :- “இலங்கையில் தொலைக்காட்சி” - எம்.பகீரதி
சான்றிதழ் :- “தொடர்பாடல் ஊடகக்கல்வி” - பரராஜசிங்கம்.இராஜேஸ்வரன்
10. மொழிபெயர்ப்பு :- “கசந்தகோப்பி” - இரா.சடகோபன்
சான்றிதழ் :- “அந்தப் புதுச் சந்திரிகையின் இரவு” - கெகிறாவ சுலைகா
11. நாடகம் :- “மனித தர்மம்” - கலைஞர் கலைச்செல்வன்
சான்றிதழ் :- “மாவீரன் சங்கிலியன்”

(நாட்டுக் கூத்து) அண்ணாவியார் மு.அருடபிரகாசம்
(விருது, சான்றிதழ் வழங்கும் நாள் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.)

மல்கை டிசம்பர் 2011 12

தண்ணீர் மீது காட்டுகிறாய்

என் மீதுள்ள வெறுப்புணர்வை.

தண்ணீர் நிர்மலமானது

அதை மலங்கழுவி

அழுக்காக்கியவன் நீதான்.

தண்ணீரில் இருந்துதான்

நீயும் தோன்றினாய்

நானும் தோன்றினேன்.

இங்கு எல்லாமே

தண்ணீரில் இருந்துதான் தோன்றுகின்றன.

தயைசூர்ந்து இனியும் அதை அழுக்காக்காதே!

அழுக்கான தண்ணீர் என்றாலும்

அழுக்கைப் போக்கும்

அதுதான் அதன் இயல்பு.

அதற்கு இன்னொரு இயல்பும் உண்டு

ஒருவர் மீதுள்ள வெறுப்புணர்வை

அது இன்னொருவர் மீது காட்டுவதில்லை.

மல்கை டிசம்பர் 2011 13

கலியுகம்

என்னைத் திறக்கிறேன்

உன்னைத் தெரியவில்லை

பகல் என்று கதைக்கிறார்கள்

இரவு ஒன்று கவிந்திருக்கிறது.

காகம் எச்சம் இட்டுப்போன

காகிதத்தைக் கசக்கி எறிகிறேன்

கடலுக்குள் இலங்கை மூழ்கியதைப் போல

காணாமல் போனது அக்காகிதம்,

எல்லாம் இழந்த நிலையில்

எதனை எழுதச் சொல்கிறாய்

மாலைச் செய்தியும் வருகிறது

அம்மாவின் மரணம் பற்றி

என்னை மூடிக்கொள்கிறேன்

எதனையும் எழுதிக்கொள்ளாமலேயே!

கடலரசு

மீனின் தலையொன்று

அலையேடு அள்ளுண்டு வந்து

இக்கரையில் விழுந்தது.

அதைத் தின்று முடித்த

புனையொன்று முடிவெடுத்தது

மீனின் மீதிப் பகுதி

அக்கரையில் இருக்குமென்று.

அடுத்தநாள் காலையில்

இக்கரையிலேயே மிதந்தன

நீந்திக் கரை கடக்க முனைந்த

அந்தப் புனையின்

ஊதிப் பெருத்த உடலும்

மீனின் மீதிப் பகுதியும்.

சுருத சுருதி

இதே எச்சிலை

இதே அஸ்தமனத்தை

இனி என்னால் காணமுடியாது என்பதை

நான் நன்கு அறிவேன்.

இதே அந்தியை

இதே எச்சிலை

இனிக் காணமுடியாது என்பதை

இந்த மறையும் கூரியனும் அறியுமோ?

மீண்டும் துப்பினேன் -

எச்சில் சமுத்திரமானது

சமுத்திரம் எச்சிலானது.

நீரைக் கிழித்து வழியமைத்துக் கொண்டு

தன்பாடிற்குப் போய்க்கொண்டிருந்தது

என்பாடடை அறியாத கப்பல்.

சில கால இடைவெளிக்குப் பின்னர் ஒரு மாற்றுத் தமிழ்த் திரைப்படமான 'எங்கேயும் எப்போதும்' சினிமாவைப் பார்க்கக் கிடைத்தது. தமிழ்த் திரையுலகம் அண்மைக்காலமாக அவ்வப்போதாயினும் சில நல்ல, வித்தியாசமான ரசனைக்குரிய திரைப்படங்களை வெளியிட்டு வருவது ஆரோக்கியமான நகர்வாகும். தொடர்ந்தும் பல மசாலாப் படங்கள் வெளிவந்து, அவற்றில் பல தோல்வியையும், சில வெற்றியையும் பெற்றுக் கொள்கின்றன. இவற்றிற்கிடையே ஆழமான ரசிகனுக்கு தீனி போடுவதாகச் சில படங்கள் வெளிவந்து, அவற்றிலும் பல தோல்வியையும், ஒருசில பிரமாண்டமான வெற்றியையும் பெறுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. முற்று முழுதான கலைப் படைப்பு என்றில்லாமல், சினிமா என்பது ஒரு தொழில் என்ற வகையில் லாபமீட்ட வேண்டியது அவசியம் என்ற கருத்தை யும், பொழுதுபோக்கு சாதனமாக இருப்பதனால், பல மட்ட ரசிக்காளையும் ஈர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்குடனும் கவனமாக சில திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

சினிமா விமர்சனம்

எங்கேயும் எப்போதும்

- பிரகலாத ஆனந்த்

இந்த வகையில் முருகதாஸின் நிறுவனத்தினால் புதியவரான சரவணனின் இயக்கத்தில் வெளியான 'எங்கேயும் எப்போதும்' திரைப்படம் சற்று வித்தியாசமான திரைப்படமாக வெளிவந்துள்ளதுடன், வெற்றிகரமாக ஓடிக்கொண்டும் இருக்கின்றது. இவ்வருடத்தில் ஏற்கெனவே ஆடுகளம், அழகர்சாமியின் குதிரை, வானம், அவன் இவன், தெய்வத்திருமகள், முரண், மங்காத்தா போன்ற சில குறிப்பிடத்தக்க திரைப்படங்கள் வெளிவந்த போதிலும், அவற்றை உடனுக்குடன் பார்த்து எனது ரசனையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் கிட்டாத போதிலும், இப்போது சற்றுத் தாமதமாக எனினும் 'எங்கேயும் எப்போதும்' திரைப்படம் பற்றிய எனது கண்ணோட்டத்தை முன்வைக்கிறேன்.

அண்மைக் காலமாக தமிழ்த் திரைப்படங்கள் காட்சிப்படுத்தலிலும், தொழிநுட்ப ரீதியிலும் சிறப்பாக வெளிவருகின்றன. பிறமொழிப் படங்களின் பரிச்சயம் மூலமும், சினிமா கல்லூரிகளின் பயிற்சி மூலமாகவும் புதிய வகைப் படைப்புகள் தரிசனமாகக் கிடைக்கிறது.

எங்கேயும் எப்போதும் திரைப்படம் யதார்த்தமற்ற காட்சிகள் அற்றதாகவும், தனி மனித அகாய சூரத்தனங்கள், மிகையான கனவுக் காதல் காட்சிகள் அற்றதாகவும் வாய்க் கப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு சமூக நோக்குக் கொண்ட திரைப்படமாக இல்லாவிட்டாலும்,

எல்லாத் திரைப்படங்களும் அவ்வாறுதான் இருக்க வேண்டும் என்ற நியாயமில்லை. ஆனால், சமூகச் சீரழிவுக்கு இட்டுச் செல்லாத அளவில் இருப்பதுவே போதும். மேலோட்டமாக இது சில காதல் கதைகளின் தொகுப்பு போல் பட்டாலும், அதற்கும் மேலாக மரணம் என்பது எதிர்பாராமல், இளம் வயதில் ஏற்படும் போது, அது ஏற்படுத்தும் அதிர்வுகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறது. முக்கியமான மூன்று காதல் கதைகளின் பின்னால் அந்தத் தந்தை மகள் பாசக் கதை சற்று பின்தள்ளப்பட்டு விட்டாலும் அதுவே மிகவும் உருக்கமாக உள்ளது. முகம் தெரியாத அந்தக் குழந்தை மனதை ஈர்க்கிறது.

சென்னையிலிருந்து திருச்சிக்கும், திருச்சியிலிருந்து சென்னைக்கும் பெருஞ்சாலையில் வரும் அதிவேக பேருந்துகள் இரண்டு எதிரெதிரே மோதிக்கொள்கிற பெரும் விபத்தில் பல உயிரிழப்புகள், பலர் காயப்பட்டு அங்கவீனமாதல் என்பன ஏற்படுகின்றன. பஸ் விபத்து நடப்பதற்கு நான்கு மணித்தியாலத்திற்கு முன்பதாக ஆரம்பிக்கும் அந்த பஸ் பயணமும், புயணிகளும், பயணத்தின் போதான நிகழ்வுகளுமாக கதாபாத்திரங்கள் அறிமுகமாகின்றன. பின்னர் அதில் பயணித்த ஒரு சிலரின் முன்கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. இறுதியில் யாருக்கு என்ன நடந்ததோ என்ற தவிப்பை பார்வையாளரிடம் ஏற்படுத்தி படத்தோடு முழுமையாக ஒன்றை வைத்த இயக்குநர், கதாசிரியர், படத் தொகுப்பாளர் பணியாற்றிய ஒளிப்பதிவு, ஒலிப்பதிவு, இசை மற்றும் அணியினரையும் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பாராட்டத் தரும்.

விபத்து நடந்தவுடன் சிதைவடைந்த பேருந்துகளும், அவற்றில் சிக்கியுள்ளவர்களும், மீட்புப் பணிகளும் வெகு யதார்த்தமாக காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலில் பாத்திரங்களின் அறிமுகத்தின் போது பார்வையாளருக்குச் சற்று தடுமாற்றம், பாத்திரங்களை அடையாளம் காண்பதில் குழப்பம் இருப்பினும், அது நீடிக்கவில்லை. தனியொரு நாயகன் நாயகியென்றில்லாமல் இருப்பதும் இதற்கான காரணம் எனலாம். புதிய அல்லது குறுகிய காலத்துள் அறிமுகமான நடிகர்கள் எனினும் மனதோடு ஒன்றி விடுகிறார்கள். அங்காடித்தெரு புகழ் அஞ்சலியும், சுப்பிரமணியபுரம் புகழ் நாயகனும் மட்டுமன்றி, அனைத்துப் பாத்திரங்களுமே இயல்பாக நடித்துள்ளார்கள்.

வீட்டு உடைகளான சாரம், பனியனோடு அறிமுகமாகும் ஒரு முக்கிய பாத்திரம் எதிர்வீட்டுப் பெண் அஞ்சலியை வெகு தொலைவிலிருந்து பார்ப்பதும், சமயங்களில் மாறி அவள் அம்மாவை தவறுதலாகப் பார்த்து அது மகள் என்று நினைப்பதும், அம்மா முறைப்பதும் ரசிக்கும்படியாக உள்ளது. அசாத்திய துணிச்சல்காரியாக நடிக்கும் அஞ்சலி அவனைப் பாடாய்ப்படுத்துவதும், அவன் அல்லாடுவதும் ரசனையான காட்சிகள். தன் காதலனிடம் சொல்லாமலே, தன் தகப்பனாரான பொலிசிடம் அவனை அனுப்புவதும், தன்னை ஆறு வருடமாகத் துரத்தும் மாமன் மகனிடம் அனுப்புவதும் என சுவையாக கதை நகர்கிறது. காதலிக்கும் முன்னதாகவே, காதலிப்பவனுக்கு எயிட்ஸ், பால்வினை நோய்கள் இருக்கிறதா? என்றும், எதிர்ப்புகளைச் சமாளித்து கைப்பிடிப்பானா? என்றும் பரீட்சித்துப் பார்த்த பின்னரே காதலுக்குப் பச்சைக்கொடி காண்பிப்பதும், தனக்கு ஏற்றவாறு காதலனின் உடைகளை மாற்றுவதும் என அஞ்சலி அசத்துகிறார்.

இன்னொரு கல்லூரி மாணவிக்குமிடையே அரும்புகிறது. மெல்ல மெல்ல நெருங்கி தொலைபேசியில் சொல்லப்படும் ஒரு நம்பரை எழுத அவனிடம் பேனா கேட்கும் அவன், பின்னர் கைபேசியில் யாருக்கோ தன் விபரம், கைபேசி இலக்கத்தைக் கூறுவது போல் அவளுக்குத் தெரிவிக்கும் அவன், அதே விதமாகப் பதிலளிக்கும் அவன் என பஸ் பயணத்தில் மொட்டாய் அரும்புகிறது, இந்தக் காதல். இருவரும் மனம் விட்டுப் பேசவே இல்லை.

இன்னொரு காதல், சித்தார்த்துக்கும், திருச்சி அப்பிராணிப் பெண்ணுக்கும் ஏற்படுகிறது. இந்தக் காதலும் மிகவும் வித்தியாசமாகவும், சுவையாகவும் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. திருச்சிப் பெண்ணொருத்தி சென்னைக்குப் புதியவள். ஒரு நேர்முகப் பரீட்சைக்காக சென்னை வரும்போது, அழைத்துச் செல்வதாக இருந்த அக்காவின் வீட்டுக்காரருக்கு சுகயீனம் ஏற்படுகிறது. வைத்தியசாலைக்கு அவரைக் கொண்டு செல்வதால், அவளால் வர முடியாமல் போகிறது. திக்குத் தெரியாத சென்னையில் வந்து இறங்கிய அப்பெண், அக்காவின் ஆலோசனைப்படி ஒரு துணையுடன் (முன்பின் தெரியாத இளைஞன்) வெகு அவதானமாக அக்கா சொன்னதுக்கு அச்சப் பிசகாமல் செல்லும் போது ஏற்படும் அனுபவங்கள் சுவையானது. தனது அலுவலகத்திற்கு லீவு போட்டுவிட்டு முன்பின் தெரியாத அந்தப் பெண்ணுக்காகச் சிரமம் எடுத்துக் கொள்ளும் அவனுக்கு ஒரு நன்றி கூட கூறாமல் தொடர்ந்து அவனை உதவிக்கு அழைப்பது மட்டுமன்றி, இறுதிவரை அவனை நம்பாமல் அவதானமாகச் செயற்படுகிறார். மெல்ல மெல்ல அவனது நல்மனதை அறிந்து, ஒருநாளின் முடிவிலேயே காதல் வயப்படுகிறார். அதுகால வரை பேசிவந்த கவியாணங்களை எல்லாம் மறுத்து வந்த இளைஞனும், அந்தப் பெண் மீது காதல் கொள்கிறார். இருவரின் நடிப்பும் ஜொலிக்கிறது.

மூன்றாவது காதல் பஸ்ஸில் பயணிகளும் பொறியியல் கல்லூரி மாணவனுக்கும்,

இன்னொரு கல்லூரி மாணவிக்குமிடையே அரும்புகிறது. மெல்ல மெல்ல நெருங்கி தொலைபேசியில் சொல்லப்படும் ஒரு நம்பரை எழுத அவனிடம் பேனா கேட்கும் அவன், பின்னர் கைபேசியில் யாருக்கோ தன் விபரம், கைபேசி இலக்கத்தைக் கூறுவது போல் அவளுக்குத் தெரிவிக்கும் அவன், அதே விதமாகப் பதிலளிக்கும் அவன் என பஸ் பயணத்தில் மொட்டாய் அரும்புகிறது, இந்தக் காதல். இருவரும் மனம் விட்டுப் பேசவே இல்லை.

மணமாகி ஒருசில மாதங்களில் தொழில் நிமித்தம் அபுதாபி செல்லும் கணவன், அவ்வேளை கருவற்றிருந்த அவனது மனைவி இப்போது ஐந்து வயதுக் குழந்தையுடன். அப்பாவைக் கண்ணில் காணாத குழந்தையும், குழந்தையைக் காணாத அப்பாவும்! ஐந்துவருட இடைவெளிக்குப் பின்னர் மனைவி குழந்தையைச் சந்திப்பதற்காக அபுதாபியிலிருந்து சென்னைக்கு வந்து, சென்னையிலிருந்து இதே பேருந்தில் பயணிக்கிறார். குழந்தை தொலைபேசியில் கேட்கும் போதெல்லாம் “வருவேன் செல்லம்” என சமாளிக்கின்ற அப்பா, இம்முறை உண்மையில் வருகின்ற போதிலும் நம்ப மறுத்து தொலைபேசி மூலம் திரும்பத் திரும்பக் கேட்கிறது. தான் கொண்டு வரும் பொருட்களின் விபரம் கூறுவதுடன், தனது பக்கத்து ஆசனத்தில் பயணிப்பவர் மூலமும் தன்வரவு உண்மை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார் அப்பா.

இது தவிர, பேருந்தில் பயணிக்கும் ஒரு குழந்தையும் துரு துரு என்று பார்வையாளரையும் கவர்ந்து விடுகிறது. இப்படி இன்னும் சில உத்திரப் பாத்திரங்கள்.

விபத்தில் யார் யாருக்கு என்ன அழாது என்பதுதான் உச்சக் கட்டம். எந்நாலும் நியக்குநர் சரவணன் பார்வை யாடாறு இவ்வளவு சோகத்துக்குள்ளாகி யிருக்க வேண்டாம். முதல் காதலில் அஞ்சலியின் காதலனான அந்தக் கிராமத்து இளைஞன் இறக்கிறான். இரண்டாவது காதலில் சித்தார்த்தின் காதலியான அந்த அப்பிராண்டி பெண் சாவின் விடையில் கல்லூரி மாணவரின் காதல் பரணத்தை

கழுவதற்கான சல்லாவற்றிற்கும் பேசாக. முதல் தெரியா அந்தக் குழந்தையினதும் மனனலிப்பினதும் அபுதாயித் கணவன் உலகத்தை விட்டுப் பிரிந்து போகிறான். இரண்டாவது காதலில் ஒலிக்கும் அளவையெதிரில் குழந்தை "அப்பா உன்மையாட வருகிறீர்கள்தானே?" எனக் கேட்கும் போது நாம் உடைந்து விடுகிறோம். பார் முடிந்து நீண்ட நேரத்தின் பின்னரும் மனதில் அது ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

மல்லிகை இணைப்பு சந்திராஜாஜாசர்

சீசநம்பலாசன் சுவஸ்தித்திருகு.

ஆண்டுச் சந்தா 600/-
தனிப்பிரதி 40/-
ஆண்டு மலர் 200/-

இராஜாசர் சந்தாவுக்குக் கவர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளும்படி உடனடியாக

விலகித் தொடர்புகள்க்கு.

Dominic Jeeva 072010004231.- Halton National Bank, Sea Street, Colombo 41.

தாளாளரை அறியப்படுவான Dominic Jeeva எனக் குறிப்பிட்டு கார்டுகளை அனுப்ப வேண்டுமாயின் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது, **Dominic Jeeva** என ஏற்றுக்கொள்ளும்படி உடனடியாக முன்னாலேயே பின்னாலேயே வேண்டியும் கவனப்பட்டு கவனமாகக் கவனிக்க வேண்டும். அனுப்பவேண்டிய **Dominic Jeeva, Kotanena, P.O.** எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவேண்டும்.

தனித்தனி இலக்கணம் பெற விசுவம்புவனார் சிபத்து நூல் குழுவுக்கு கவனப்பட்டு பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய மூலக்கணி :
 301/4, ஸ்ரீ கந்திரசன் வீதி, காவாயம்பு, 3, தொண்டிமேல் 2330721

ஜெயகாந்தன் பற்றிய விமரிசன நூல்

படைப்புலகில் சகலராலும் நன்கு அறிபப் பட்டவர்தான் ஸஹானா - செக்கிராஹ் ஸஹானா.

இவர் நீண்ட நெடுங்காலமாகவே ஜெயகாந்தனின் பரம ரசிகை. இலக்கிய விமரிசை.

பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு ஜெயகாந்தன் பற்றிய நூல்கள் எவ்வளவு ஜெயகாந்தனுக்கு விருது செய்து கொண்டு வருகிறார். தனது கவிதை மலர் மூலம்.

ஒருதடவை நான் மேற்கொண்ட சென்றிருந்த ஜெயகாந்தன் ஜெயகாந்தன் இவரது இலக்கிய ஆக்கச் செயற்பாடுகள் பற்றி விபத்து பேசியவர். பாராட்டியுள்ளார்.

இலக்கியத்தில் சிங்களப் பெரும்பான்மை மக்களால் குறிப்பிடப்படாத ஒரு பிரதேசத்தில் இருக்கும் ஒரு பெண், அழிவும் முன்னும் பெண், இலக்கியத்துறையில் காலடி பதித்து நிற்கும்படி நினைத்து நிற்பது மிக மிகப் பெரிய சாதனைதான்! என ஜெயகாந்தன் கண்டாடினார். இவரது இலக்கியச் செயற்பாடுகளைப் பல தடவைகள் ஜெயகாந்தன் விபத்து பாராட்டியுள்ளார், நண்பர் ஜெயகாந்தன்.

ஜெயகாந்தன் படைப்புகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு நூலை எழுதியுள்ளார். ஸஹானா. அதன் பெயர் குழந்தை நளி நம்புகாதும். ஜெயகாந்தன் படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வு நூல் என்ற அடைப்பில் குறிக்கதான் உடனடியாகவே பெயர் செய்து, அந்த நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார், ஸஹானா. 222 பக்கங்களை உள்ளடக்கிய பெண்ணும் பெரிய ஆய்வு நூல் இது! விலை 400/- ரூபா. இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இவருடன் ஜெயகாந்தன் தொடர்பு கொள்வது தலைது. அவரின் முகவர் : செக்கிராஹ் ஸஹானா. 32/21, செக்குப்பிட்டிய தெற்கு, செக்கிராஹ்.

ஆர்வ மேலிடப்படவும் பெறுகாந்தன் மீது கொண்ட அக்க இலக்கியப் பற்றுக் காரணமாகவும் சொந்தப் பணத்தை முதலீடு செய்து, தனக்கே நனக்கான சொந்தப் பதிப்பை வெளியிடும் இந்நூலை மிகக் குறைந்த விலை, தன்மைப்பின்மை, ஓர் இவர் இந்தப் பாரிய விமரிசை நூலாக வெளியிடப்படுவதாக இவரது இலக்கிய நெருக்கத்திற்கும், தனித்து தனி நபராக கருத்துச் சொல்லி, விமரிசை செய்யப்படும் இலக்கிய உலகம் நிகழ்வாகப் பாராட்டும்படி அழைக்கப்படும். மனிதனை நெருக்கி நோக்கிப் பாராட்டுகின்றது.

தனது கல்யாண வாழ்க்கை மீது சுபா கொண்டிருக்கிற அந்த நம்பிக்கையின் உச்சக்கட்ட விளைவாகவே அம்மாவுடன் கடைசியாக நேர்ந்த அந்தச் சாதகப் பரிமாற்றம். தன்னிச்சையாக அவள் எடுத்த இந்த முடிவு, அம்மாவுக்கு உடன் பாடற்ற ஒன்றாகவே மனதை அரித்தது. இது அவள் கொஞ்சமும் எதிர்பாராமல் நடந்தேறி விட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி. சராசரி பெண்களைப் போலச் சுபா நல்ல நிலைமையில் இருந்திருந்தால், அவள் வாய்விட்டுக் கேட்காமலே அம்மா மனப்பூர்வமாக, அதை முன்னின்று நடத்தியிருப்பாள். இப்பொழுதோ அவள் இருக்கின்ற நிலைமையில் உணர்ச்சி மனம், தெளிவான அறிவு நிலையின்றி, ஒரேயடியாகத் தடம்புரண்டு போனபின், வாழ வேண்டிய வயதில், பொங்கிச் சரியும் உணர்ச்சிகளுக்கு வடிகால் ஏதுமின்றி, அவள் படும் பூரண அவஸ்தையின் சோகம் தீர்க்கின்ற ஒரு பரிகார நிகழ்வாகவே, அம்மா முன்னிலையில் அந்தச் சாதக அரங்கேற்றம் உணர்வுப்பூர்வமாக நடந்தேறியது.

சுயத்தோன்றுதலான அறிவுப் பிரக்ஞை மங்கிப்போன நிலையிலேயே, அம்மா அதைக் கைநீட்டி வாங்க நேர்ந்தது. இந்த உணர்வு நிலைக்கு அப்பாற்பட்டுச் சுபா எதிர்மறை நிழலாக நின்றுகொண்டிருந்தாள். களையிழந்த முகமும், வெறிச் சோடிச் சோகம் அப்பிய கண்களுமாய் அவளை நேர்கொண்டு பார்க்கவே மனம் கூசியது. முற்று முழுதாகச் சோகம் கனத்த இருண்ட யுகத்தின் ஒரு நித்திய சிறைக்கைதி போலாகி விட்ட அவளுக்கு இப்படியொரு விபரீத ஆசை வந்திருக்கக் கூடாதுதான். என்ன செய்வது? வாழ்கிற தகுதி இல்லாமற் போனாலும் தன்னிச்சையாக அவள் எடுத்திருக்கிற இந்த முடிவு அவளின் தார்மீக உரிமை.

அதற்கான பலன் பூஜ்யமாகவே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். மனம் அடிசறுக்கிய அந்த நிலையில், அவளை மனப்பூர்வமாக ஏற்று மணமுடிக்க, ஒரு தியாக புருஷன் முன்வராமல் போனாலும், அவளின் ஆசைக்காகக் கொடுத்தப் பார்க்க வேண்டியதுதான்.

அனுவின் கல்யாணம் முடிந்து சிறிது காலமேயாகியிருந்தது. அனு சுபாவுக்கு நேரே மூத்தவள். சுபா இருக்கிற நிலையில், அவள் கல்யாணம் கூடக் கேள்விக் குறிதான். சுபாவின் இருப்பை அறிந்தால், அனுவின் கல்யாணம் கூடத் தடைப் படும் என்ற நிலைமைதான். அனு செய்த புண்ணியம், தானாகவே

கல்யாண
வேள்வியும்,
கிறைபட்ட
காலடியும்!

- ஆனந்தி

அவள் போட்டோ பார்த்து, ஒரு நண்பி வழியாக விரும்பி வந்த சம்பந்தம். கனடா மாப்பிள்ளை. நிரந்தர பிரஜா உரிமை கிடைக்காததால் சிங்கப்பூரில் தான் அனுவின் கல்யாணம் அம்மா முன்னின்று நடத்திய ஒரு சத்திய வேள்வியாகவே நடந்தேறியது. அனு வோடு அம்மா மட்டுந்தான் தனியாகச் சிங்கப்பூர் போய் வந்திருந்தாள். அப்பா எதிலும் ஒட்டாத ஒருபுறம்போக்கு மனிதர். சிறு பிரச்சினைகளையும் பூதா கரமாக்கிச் சண்டை போடுவதொன்றையே குறியாகக் கொண்ட குணக் கோளாறான நடத்தைகளையே கொண்டிருப்பவர். அவரின் ஒட்டுமொத்த பாவங்களின் விழுக்காடு கண்ட ஈனப் பிறவியாகவே சுபாவின் நிலைமை.

அரச பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பிறகு, பத்திரிகை வாசிப்பதிலேயே அவரின் பொழுது சுகமாகக் கழியும். வீட்டில் என்ன பிரளயம் நேர்ந்தாலும் அவர் கண்டுகொள்வதில்லை. அனு விற்கு நேரே தலைமகனாக ஒரு பையன். அவன் வெளிநாடு போய் அனுப்புகிற பணத்திலேதான், அவர் களின் குடும்பத் தேர் ஓடுகிறது. அனுவின் கல்யாணத்தை ஒப்பேற்ற முடிந்ததும் அவனால்தான். சாதகத்தோடு சுபா தனது போட்டோவையும் எடுத்து வந்திருந்தாள், புரோக்கரிடம் கொடுப்பதற்காக. போட்டோவிலே பார்த்து, அவளை யாரும் மனநோயாளியென்று சொல்ல மாட்டார்கள்.

குறை சொல்ல முடியாத அழகு அவளுடையது. இருந்தாலும் தான் வடிவில்லையென்று, தாழ்வுணர்ச்சி கொண்

டதனால்தான், அவளுக்கு இந்தப் பாரிய மனமுறிவு. புத்தி நேர்வழியில் சிந்திக்கத் தெரிந்திருந்தால், இப்படியொரு சரிவு அவளுக்கு ஏன் வரப்போகிறது? நிமைமையை எடுத்துச் சொன்னால், அவளுக்குப் புரிந்துகொள்கிற மனநிலையில்லை. அம்மா அவளைக் கழுவாய் கமக்கிற மாதிரி, அவளைத் தோள்மீது வைத்துத் தாங்கத் தன் உணர்ச்சிகளைத் தியாகம் செய்து விட்டு, ஒரு யோச புருஷன் கிடைக்க வேண்டுமே. சமூகத்தில் சல்லடை போட்டுத் தேடினாலும், அப்படியொருவன் கிடைப்பானா? மனநலம் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணை மணமுடிக்க எந்த ஆண் மகனுக்குத் துணிச்சல் வரும்?

அம்மாவுக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு, சுபாவின் ஆசையைத் தட்டிக் கழிப்பதற்காக அவள் கூறினாள்,

“சுபா! அனுவக்காவின் கல்யாணம் இப்பதானே முடிஞ்சிருக்கு. அதை நடத்தி வந்த களைப்பே இன்னும் போகேலை. கொஞ்சநாள் போகட்டுமே. பிறகு பார்க்கலாம்.”

“என்னம்மா குழப்பிரியள். நான் இவ்வளவு நாளும் பொறுத்ததே போதும். அனுவக்காவின் கல்யாணம் முடியவேண்டுமென்றல்லோ காத்திருந்தனான். அவவுக்குச் சீதனமும் குறைவு. இனியென்ன கணக்கம்? எனக்குப் பார்க்கவேண்டியதுதானே?”

மனம் குழம்பிப் போனாலும், புத்தி பூர்வமாகப் பேச சுபா நிறையக் கற்றுக் கொண்டிருந்தாள். உணர்ச்சி சிதறும்

போதுதான் பிரளயம் வெடிக்கும். அவளுக்கு முரண்பாடாத மறுமொழி சொல்லி, நிலைமையைச் சமாளிப்பது கஷ்டம். வேறு வழியில்லை. அவளின் சாதகத்தோடு, புரோக்கரின் கல்யாணச் சந்தைக்குப் புறப்பட வேண்டியதுதான். அம்மா துணிந்துவிட்டாள். அவள் சாதகமும் கையுமாகப் படியிறங்கும்போது, காலை மணி ஒன்பதிருக்கும். நல்ல வெய்யில் கொளுத்திக் கொண்டிருந்தது. மனதிலும் ஒரே உஷ்ணம்.

அவள் படியிறங்கும் போது, பின்னாலிருந்து குரல் கேட்டது. சுபாவைக் காணவில்லை. திரும்பிப் பார்த்தால், அனு உணர்ச்சிப் பிழம்பாக நின்று கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. விசா இன்னும் வராததால் அவள் கனடா போகச் சுணங்கிக் கொண்டிருந்தது. அந்த ஏக்கத்துடனேயே, இது ஒரு பொறித்துக் கிற விடயமாய், மனதை எரித்தது. சுபா விடயமாக அம்மா எடுத்திருக்கிற முடிவு சரியில்லை என்று உறைத்தது. அவளின் குரல் உணர்ச்சிப்பூர்வமாக ஒலிக்கும் போது, அம்மா அதை மௌனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள்.

“அம்மா, இது விஷப்பரீட்சையல்லே. அவள்தான் விபரம் அறியாமல் சொல்கிறாளென்றால், நீங்களுமா இதற்குத் துணைபோக வேணும்?”

“என்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறாய்? சரிவராதென்று சொன்னால், சுபா நம்பவா போகிறாள்? நடப்பது நடக்கட்டும். அவள் ஆசைக்குக் கொடுத்துத்தான் பார்ப்போமே.”

“நான் மறுக்கேலை. நல்லாய்க் கொண்டு போய்க் கொடுங்கோ. ஆனால் ஒன்று சொல்லுறன். உண்மையை மூடி மறைச்சுத்தானே இதைச் செய்ய வேணும்.”

அம்மா யோசனையுடன் தலை ஆட்டினாள். பொதுவாகக் கல்யாண மென்றாலே, படுசிரமம். அதிலும் இப்படியொரு மகளுக்குக் கல்யாணம் பேசுவதென்றால், கத்தி மேல் நடக்கிற ஆபத்தான காரியமல்லவா!

வெள்ளவத்தைக்கு அவள் வரும் போது, கல்யாணச் சந்தை, களை கட்டியிருந்தது. புரோக்கருக்கு முன்னால் கூட்டம் அலைமோதியது. அதன் நடுவே, தீக்குளிக்கின்ற மாதிரி அவள் நிலைமை. பைல் குவியல்களுடன் பெண் புரோக்கர், யாருடனோ கதைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடன் நீண்டகாலப் பரிச்சயம், அம்மாவுக்கு. அனுவின் கல்யாண விடயமாக ஒரு யுகம் போலாகிறது, அவளுடன் கொண்ட தொடர்பு நாட்கள். அவள் ஒரு முதிர்கன்னி. கல்யாணமே வேண்டாமென்றிருப்பதாகக் கேள்வி.

அம்மாவைக் கண்டதும், அவள் முகம் மலர்ந்து சிரித்தவாறே கேட்டாள், “ஆருக்கம்மா பார்க்க வந்திருக்கிறியள்?”

“என் இரண்டாவது மகளுக்கு.”

“எப்படியான மாப்பிள்ளை வேணும்?”

“எப்படியான மாப்பிள்ளை வேணும்?”

“வெளிநாடென்றாலும் பரவாயில்லை.”

“இந்தாருங்கோ போம். சாதகத்தையும் இணைத்து, உங்கடை விருப்பத்தெரிவுகளை இதில் பதிவு செய்யுங்கோ. போட்டோவும் வேணும்.”

மனச்சாட்சியை மூடி வைத்து விட்டு, அம்மா அவள் கூறியவாறே, ஒவ்வொன்றையும் பதிவு செய்து, கையளிக்கும் போது, முகட்டிலிருந்து பல்லி சொன்னது. வேறு என்ன சொல்லப் போகிறது? இது நடக்காதென்று தானே சொல்லியிருக்கும். அம்மாவைக் கவலை பிடித்துக் கொண்டது. இது நடக்க வேண்டுமே. யார் தலையில் மண் விழுத்த இந்த விபரீத நாடகம். பொய், பித்தலாட்டம், வெளிவேடம் இதிலே எடுபட்டு, ஒன்று வலையில் சிக்கினால், பிறகு என்ன செய்வது? உண்மையை மூடி மறைத்து, அதற்கு உடந்தை யானால், நானும் பழிகாரியாகி விடுவேனே? இந்தப் பாவத்தை எங்கே கொண்டு போய்த் தலைமுழுகுவது?

கண்முன்னாலேயே பெருக்கெடுத்தோடும் புண்ணியநதி போலச் சமூகத்தில் இருப்பு நிலை. அதிலொன்று போலாக முடியாமல், அவர்களின் கறைபடிந்த இருண்ட யுகம். அதிலகப்பட்டுக் கழுவாய் சுமக்கிற துயரம் அம்மாவுக்கு மட்டும்தான். இனி என்ன நடக்கப் போகிறது? கல்யாணச் சந்தைக்குப் போய்வந்த கையோடு, அம்மாவுக்குக் குளிர்விட்டுப் போயிற்று. நாளடைவில் அதை அவள் மறந்தே போனாள். அந்தக் கல்யாண விடயமாகக் கதைப்

பதற்கு ஒருவர் வீடு தேடி வந்தபோது தான், அம்மாவின் நிலை ஆட்டம் கண்டது. பொருத்தம் பார்த்த குறிப்பையும் அவர் கையோடு எடுத்து வந்திருந்தார். சுபாவின் சாதகம் அவர் மகனின் சாதகத்தோடு நன்கு பொருந்தி வந்திருப்பதாகக் கூறினார்.

அவர் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, அம்மா அசடு வழியச் சிரித்துக்கொண்டே, சீதன விபரத்தை விபரமாகக் கூறிய பின், பெண்ணை நேரில் பார்க்க விரும்புவதாக அவர் சொன்ன போது, அவளுக்குப் பாதி உயிர் போய் விட்டது. முழுக்க நனைந்த பின், முக்காடு எதற்கு என்ற நிலைமைதான். வேறு வழியில்லை. திரை விலக்கிச் சுபாவும் வந்து சேர்ந்துவிட்டாள். அவரின் கண்களுக்கு ஒன்றும் தட்டுப்படவில்லை. இருள் அப்பிக் கிடக்கிற, அவளின் நிரந்தர சோகம், அவருக்கு வெளிச்சமாகமலே போனது. ஜெர்மனியிலுள்ள அவர் பையனின் போட்டோவைக் கூட எடுத்து வந்திருந்தார்.

நல்லவேளை, சுபா அதனைக் காணவில்லை. மன்மதன் களை வடிய, அந்தப் பையன் வாட்டசாட்டமான அழகோடு ஒளிர்ந்தான். அவனை அடையச் சுபா கொடுத்துவைத்திருக்க வேண்டுமே அவர்களைப் பற்றி விசாரிப்பதாக அவர் விபரம் அறிந்துகொண்டு போனவர்தான்.

அப்படி அவர் வந்துபோய், ஒரு யுகத்திற்கு மேலாகிறது. மீண்டும் திரும்பி வரவேயில்லை. என்ன நடந்திருக்கும்? யாரைக் கேட்டு அறிவது?

ஊரிலிருந்து ஒருசமயம் உறவின
 லொருத்தி வந்திருந்தாள். நன்றாகச்
 சிறிந்து மழுப்பிக் கைகலவென்று
 பேசுகிற கபாலம் அவளுக்கு. ஊர்
 புதினம் எல்லாம் அந்தூராடி. ஆர்மா
 கேட்காமவே கைதையைத் துவக்கினார்.
 ஆர்மா அதைக் களவியே கேட்டுக்
 கொண்டுந்நான். அலன் வயங்கிறையச்
 சிறிப்போடு கேட்டான்.

“சாக! உவக்கு ஒரு புதினம்
 சொல்லு?”

என்னவாகவுக்குக்கும்? பெரும்
 பாரதம் அர்ப்புதினங்களில் ஒன்றாகவே
 அது இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். எனக்
 கொன்றுமில்லையென்பது போல
 அம்மாவின் நிலைமை. பெரிய சாக்
 கேடு தேர்ந்திருக்கிறது. ஒன்றையும்
 காட்டிக்கொண்டதே மாதிரி இருந்த
 போதுதான், அந்தப் பெண் எதிர்பாராத
 விதமாக ஒரு குண்டைத் துக்கிப்
 போட்டாள்.

“சபாவுக்கு நீ மயப்பின்வை பார்த்த
 தாக உருக்குன் கதைக்கினார்.
 உன்னாமே!” என்று அவன் கேட்ட
 போது, அம்மா மெய்யமாக இருந்தான்.
 உன்னமையைச் சொல்லத் தொடங்கி
 வால். அதன் வலியை, இவள் புரிந்து
 கொண்டாள்? எந்த மெய்யை உணர்வுப்
 போக்குமில்லா, மிறப் படும் துன்பங்
 களை எட்டி நின்று சித்தி, மகிழ்ச்சி
 கொண்டாடி, மேல்க்கை பார்த்திப் பழக்
 கப்பம் வன். அவளை முன்னியுத்தி,
 சபா மக்களுள்ள நிலையங்களை உணர்
 வுபூர்வமாக எடுத்துக் கூறிவால், வந்
 தளவுக்கு அதை அவளால் புரிந்து

கொண்ட முடியும்? சபா வழியாக
 ஆர்மா கைக்கிற கழுவாயை அழிப்புப்
 பிசுக்கு கொண்டு, அவளால் புரிந்து
 கொண்டாத்தான் முடியும்? நிலைமை
 இவ்வாறுருக்க ஒன்றையும் வெளிச்
 காட்டாத, பேச்சற்ற மெய்யை சிறந்த
 தென்று அம்மாவும்பட்டது.

அந்த மெய்யைக்கதைச் சிந்தித்துக்
 கொண்டு, கைகொண்ட ஒரு கத்தியப்
 பிரகம் எம் போல், உச்சந்தாயினில்
 குழை ஏற்றி, கண்களில் ஒளி மின்ன
 மீண்டும் அவள் பேசினாள்,

“சாக! நீ சொல்லாவிட” அவன்னை,
 எனக்கு விளக்குது. உருவாயம்
 உன்னை மகனைப் பற்றிய கதைதான்.
 கங்காளையிலிருந்து ஒருவர் வந்து உங்
 களைப் பற்றி விசாரித்தவர். கபாலின்
 படத்தைக் காட்டிக் கேட்டாராம்.
 சாத்தன் கடைமீவை கதைச்சுவை
 யென்று மருமகன் வந்து கொண்டார்,
 சிறகு என்ன நாத்திருக்குமென்று நான்
 கொண்டிரிய உணக்குத் தெரியவேறும?”

அதைச் சொல்லிப்போது, உன்னை
 உணர்ச்சி வசப்பட்டு, அப்படி தேர்ந்த
 மிறின் ஒரு விழ்ச்சிக்காக மகிழ்ச்சி
 கொண்டாடி, அவள் குதாசலிப்பது
 அவளது பேச்சின் ஆர்வாரச் சந்தி
 விருத்தே வெளிப்படை மாகக் தெரிந்த
 போது, ஆர்மா வெகுவாக மலம்
 தெரந்து போனார்.

சபாமை மாயமாக வைத்து, அவர்
 கள் வாழ்க்கையில் வசிச் சுழன்றடிக்கிற
 குறாவளியின் அகப்பட்டு, உருக்
 குழைந்து போன, ஐடம் மரத்த வெறும்
 நடைப்பின்மை போல, ஆர்மாவின்

A. R. R. HAIR DRESSERS

89, Church Road,
 Mattakuliya,
 Colombo - 15.
 Tel : 0112527219

சுற்றிலும் குளித்துப் பெற்ற சலூன்

நிலைமை. வயங்குகளின் அதி பார
 தாரமான இத்தப் பாவச்சரிமன் கருந்
 தீட்டும் பருந்த திறம் கற்றுளின் கவடு
 காட்டாத வெகு தொலைவில்,
 மனவழ்ச்சியில் ஏறி நின்று எக்கான
 மிட்டுச் சிறிந்து, கையாண்டி பண்ணு
 வது போல, ஊரில் நுத்த புதினத்தைச்
 சொல்லிவிட்டு ஒன்றை அவளின் குழல்,
 விண்ணாட்டித் திரும்பத் திரும்ப எதி
 ரெலிப்பது போல, அம்மாவின் செவி
 களியே நாளாசாரம் வந்து விழுந்தது.
 அவளின் நிலையழியாமல், ஒரு பவிடிச்
 கதை போல அதைச் சொல்ல சேர்ந்ததற்
 காக, அந்தப் பெண் பெட்டைக் கொண்டு
 மணம் வருந்த வேண்டியவன்; ஆர்மா
 வின் மணம் தெரந்த விழுக்காட்டி
 வேளை, மனங்கிட்டுச் சிறித்துக் குளிர்
 கைய சேர்ந்திருக்கிறதே, இந்தப் பாவ

பிரகடனத்தின் உச்ச சுவசலியை, கிர
 கித்து ஏற்றவாரீற, அது ஜீரணமாக முடி
 யாயல் போல, வெறுமையோடு, அம்மா
 வெகுநேரமால் நிலைகுத்தி அமர்ந்திருந்
 தாள். ஊரிலே என்ன நாத்திருக்கு
 மென்று, அவளால் ஊக்கக் முடிந்தது.
 சபா பற்றிய உண்மைகளைச்
 சொல்ல சேர்ந்ததற்காக, அப்படிச்
 சொல்லிவிட. அவர்கள் மீது, கோபம்
 சாதித்துக் கவறு பூச நிலைப்படுத்த, பரவ
 மென்று பட்டது. அவர்கவ்தான் என்ன
 செய்வார்கள்? உண்மை வழி அவ
 ள்களுக்கு, அந்த உண்மையின் குடும்ப
 வாங்கிவாரீற கருகி அழித்து போகத்
 தான், அம்மா உருக்கொண்டு திற்கும்
 இருட்டு மயமான வாழ்க்கை யுகமும்,
 அதன் சிவகலும்.

புதுமைப்பித்தனின் 'தெருவிளக்கு' சிறுகதையும், மயில்சனின் 'தெருவிளக்கு' குறுந்திரைப்படமும். மனதாபிமான நேரெதிர் வெளிப்பாடுகள்

- சி.விமலன்

சில தினங்களுக்கு முன்னதாக திலகபாமா தொகுத்து காவ்யா வெளியீடாக வந்த 'புதுமைப்பித்தனில் பூமத்திய ரேகை' நூலைப் படிக்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது. அதில் 'தெரு விளக்கு - ஓர் உளவியல் பார்வை' எனும் கட்டுரை வெறும் மேலோட்டமான பார்வையாக இருந்தாலும், அது குறித்து சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த பொழுதுதான், மேமன்கவி அவர்கள் மயில்சன் இயக்கிய 'தெருவிளக்கு' குறுந்திரைப்படத்திற்கு சென்ற மாத மல்லிகையில் எழுதிய குறிப்பையும் வாசிக்க நேரிட்டது. இத் 'தெருவிளக்கு' குறுந்திரைப்படத்தை முன்னதாகவே பார்த்ததனால் அக்குறுந்திரைப்படத்தையும், புதுமைப்பித்தன் எழுதிய 'தெரு விளக்கு' சிறுகதையையும் ஒப்பிட்டு ஒரு கட்டுரை எழுத வேண்டும் என்ற நினைப்பு வந்த போதிலும் சில காரணங்களால் அது கைகூடாமலேயே போய்விட்டிருந்தது. இப்பொழுது மேமன்கவி அவர்களின் கட்டுரை அதை எழுதுவதற்கான உத்வேகத்தை தந்துள்ள நிலையில் இச்சிறு குறிப்பை வரைகிறேன்.

'தெருவிளக்கு' குறுந்திரைப்படமானது தெருவிளக்கொன்று பழுதடைந்து காணப்படுகின்ற நிலையில் மனிதர்கள் பலரும் அதனை திருத்துவதற்கு எந்தவிதமான முயற்சிகளும் எடுக்காது, கண்ணிருந்தும் குருடர்களாய் மாறிப்போன நிலையில், பார்வையற்ற கடைக்காரர் ஒருவர் பார்வையுள்ள மனிதர்களுக்கு வெளிச்சம் காட்டுவதற்காக மின்சார சபை ஊழியருடன் தொடர்பு கொண்டு அதனை திருத்துவிட்புது மனிதாபிமானம் இன்னும் மறித்து விட வில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக இருந்தது.

வழமையாக திரைப்படங்களாக இருந்தாலும் சரி, குறுந்திரைப்படங்களாக இருந்தாலும் சரி பார்வையற்றவர்கள் விடயத்தில் மனிதாபிமானத்தை வெளிப்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்களாக அவர்களுக்கு உதவி செய்வதன் மூலமே பெரும்பாலும் அவை காட்சிப்படுத்துவதுண்டு. அத்தகைய நிலைக்கு விதிவிலக்காக பார்வையற்றவரே தான் இருட்டில் வாழ்ந்தாலும் மற்றவர்கள் இன்பத்தில் வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவும், தன்னைப் போன்று மற்றவர்களும் துயரப்படக்கூடாது என்ற நல் லெண்ணத்திலும் மனிதாபிமானம் தலை தூக்க அவர் செய்த காரியம் இக்குறுந்திரைப்படத்தைப் பார்ப்போரை ஒரு கணம் சிந்திக்கவே தூண்டும்.

குருடராய் நடத்து ஒரு பெண்ணின் அனுதாபத்தைப் பெற்று, அதன் ஊடாக அப் பெண்ணை அடைவதற்காக பார்வை அற்றவர்களின் உணர்வுகளை மலினப்படுத்துவதாய் எடுக்கப்பட்டு, அண்மையில் திரைக்கு வந்த நடிகர் பாக்கியராஜின் மகன் நடத்த 'கண்டேன்' திரைப்படத்தை விட 'தெரு விளக்கு' குறுந்திரைப்படம் பார்வையாளனுக்கு மனிதநேயத்தை தொற்ற வைத்ததில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று துணிந்து கூறலாம்.

அதேசமயம் 1934ஆம் ஆண்டு 'ஊழியன்' இதழில் வெளிவந்த புதுமைப்பித்தன் எழுதிய 'தெருவிளக்கு' சிறுகதையானது அநாதரவான நிலையில் காணப்படும் முதியவர் ஒருவருக்கு உற்றதுணையாக விளங்குகிறது தெருக்கோடியில் அமைந்துள்ள தெருவிளக்கு. தனது சுகதுக்கங்களை தினமும் அதனோடு பகிர்ந்து கொள்கிறார் அந்த முதியவர். இந்நிலையில் ஒரு நாள் முதியவர் பிச்சை எடுக்கச் சென்ற வேளையில் பழுதடைந்த நிலையில் காணப்பட்ட அந்தத் தெருவிளக்கை தெருவில் இருந்து அகற்றி விட்டார்கள். அந்த அதிர்ச்சியிலேயே இந்த முதியவர் இறந்து விடுகிறார். மறுநாள் அவ்விடத்தில் மின்சார விளக்கு ஒன்று பொருத்தப்படுகின்றது. முன்னர் இருந்த அந்தத் தெருவிளக்கு குறித்தோ, அந்த முதியவர் குறித்தோ எந்தவித கவலையும் கொள்ளாது, மக்கள் இயல்பாக இயங்கி கொண்டிருந்தனர் என்பது அச்சிறுகதையின் சாராம்சம்.

சமுதாயத்தில் காணப்படும் அவலங்களை படம் பிடித்து, அவற்றை சிறுகதைகளாக்கி மனுக்குலத்தின் எழுச்சிக்காய் தனது எழுத்தை ஆயுமாகப் பயன்படுத்திய

வர் புதுமைப்பித்தன். அவரது படைப்புகளில் மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, பல்வேறு சடப்பொருட்களின் மீதும் சமூக அவலங்களுக்கான சிந்தையை ஏற்றி அதனையும் ஒரு உயிர்ப்புள்ள பாத்திரமாக வார்த்து விடுவார். அதேநிலைதான் இத்தெருவிளக்கு சிறுகதையிலும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“இளமை, மூப்பு, சாக்காடு என்பவை மனிதருக்கு மட்டும் உரியவையல்ல. எனவே தெருவிளக்கிற்கும் இப்பொழுது மூப்புப் பருவம்” என்றும், “தெருவிளக்கு, அவன் தோழன்தான். அதன் வெளிச்சம் அவனுக்கு எவ்வளவு மனநிம்மதியை அளித்தது” என்றும் புதுமைப்பித்தன் தனது சிறுகதையில் சித்திரித் திருப்பது இதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

புதுமைப்பித்தனின் 'தெருவிளக்கு' சிறுகதையில் தெருவிளக்கினை எடுத்துச் சென்ற பின்னர், ஓரிடத்தில் பற்றுக்கோலையாரோ தட்டிப் பிடுங்கிக்கொண்ட குருடனின் நிலை என்று அதனை சித்திரிக்கும் பொழுது, என்னை அறியாமலேயே மயில்சனின் 'தெருவிளக்கு' குறுந்திரைப்படத்தில் வந்த பார்வையற்ற கடைக்காரரே நினைவுக்கு வந்தார்.

ஒட்டுமொத்தத்தில் புதுமைப்பித்தனின் 'தெருவிளக்கு' சிறுகதையின் தாக்கம் மயில்சனைப் பாதித்துள்ளது என்று உறுதிப்படுத்த சொல்ல முடியாத நிலையில் 'தெருவிளக்கு' குறித்த சிறுகதையையும் குறுந்திரைப்படத்தையும் ஒப்பியல் நோக்கில் பார்த்த பொழுது 'தெருவிளக்கு' குறுந்திரைப்படம் மனிதாபிமானத்தை வெளிப்படுத்த புதுமைப்பித்தனின் 'தெருவிளக்கு' சிறுகதையோ மனிதாபிமானத்தின் இருப்புக் குறித்து கேள்வி எழுப்புகின்றது எனலாம்.

கடிதங்கள்

2011 நவம்பர் மாத மல்லிகை இதழினை வாசிக்கின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. வடமராட்சிப் பகுதியில் இலக்கிய சஞ்சிகைகள் விநியோகிக்கக் கூடிய புத்தகக் கடைகள் எதுவுமே இல்லாத காரணத்தால் மல்லிகையை கிடைக்கும் போது வாசிப்பேன்.

மேலும், ஆசிரியரின் செய்தியில் தங்களுடைய இலக்கிய வளர்ச்சியும், வெண்ணிற ஆடை அணிந்து வந்தமைக்கான காரணங்களையும் துலக்கமாக எழுதியிருந்தீர்கள். 90களில் அல்வாய் முருகேசனாருடைய பவள விழாவினில் தாங்களும், மறைந்த கா.சிவத்தம்பி சேர் அவர்களும் கலந்து கொண்டு உரையாற்றியமை அவ்வேளையிலும் பேசிய பேச்சு துடிப்பின் சாரம் காரம் நிறைந்த சமூக அடிநிலை போக்கினை வெட்டி எறிகின்ற போக்குடைய கருத்தும் கார்த்திகை மாத மல்லிகையில் 12 வயதினில் தந்தையாருடைய தொழில் நிறுவனத்தினை இன்றும் மறந்து விடாது எமது வரலாற்றினைத் தொட்டு தெளிவாக கூறுகின்ற தன்மையும், கூறிவருகின்ற நேர்மையும் இன்றும் அவ்வப் போதய சம்பவங்களினூடாக எம்மால் அனுபவிக்க முடிகின்றது.

தங்களுடைய பேனாவின் ஒவ்வொரு வரிகளிலும், பேச்சினில் செறிவான சமூகப் பார்வையும் இரு கண்களாகப் பார்க்க முடிகின்றது. 50வது ஆண்டினை நோக்கிய பாதையில் மல்லிகையின் பாதப் பதிவும் பாராட்டுக்குரியது. 47வது ஆண்டு மலரொன்றினை வெளியிட இருப்பதும் மகிழ்வு தரும் செய்தியாகும்.

K.R.திருத்துவராசா

அல்லையூர்

நீங்கள் எனக்கு அனுப்பும் மல்லிகை கிடைக்கப் பெற்றேன். அதை 80களில் வாசித்திருப்பதாலும், அவ்விதழ் குறித்து விவாதிப்பதென்பதைக் காட்டிலும், அதன் சமூகப் பெறுமானம் குறித்துத் தொடர்ந்தும் வாசிப்பதில் மகிழ்வடைகிறேன்.

ஸ்ரீராம்கன் விஜயராமன்

ஜெர்மனி

1972 முதல் 1976வரை நான் அனுராதபுரத்தில் இருந்தபோது அன்பு ஜவஹர்சா மூலம் மல்லிகை வாசிப்பில் இருந்தவன் என்ற முறையில் தற்போது மல்லிகையின் 47வது ஆண்டுமலர் வெளிவருவது அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சங்கம் வளர்த்த மாமதுரையில் நான் தற்போது தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் மதுரைக் கிளையின் துணைத்தலைவராக இயங்கி வருகிறேன். மூத்த கலை இலக்கிய பெருமன்றத் தோழர்களிடையே இலங்கையில் முற்போக்கு

இலக்கியம் என்றாலே 'மல்லிகை'யைத் தான் சிலாகிக்கின்ற போக்கையே நான் காண்கிறேன். மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன் மல்லிகை வாசகன் என்ற முறையில் நான் இப்போதும் பெருமிதம் கொள்கிறேன். 85வது அகவையை எட்டி இருக்கும் இலங்கையின் இலக்கியப் போராளிக்கு தாய்த்தமிழகத்தில் இருந்த படி தலை வணங்குகிறேன்.

பேனா மனோகர்ன் தமிழ்நாடு

இலங்கையில் இலக்கிய உள்ளங்களை ஆட்கொள்ளும் 'மல்லிகை' சஞ்சிகை மின்னஞ்சலில் வெளியிடப்படுவது மிகுந்த மன மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. மனப்பூர்வமான வாழ்த்துகளும், பாராட்டுகளும். ஜீவா ஐயாவின் இலக்கிய சேவை நம் நாட்டுக்கு இன்னும் நீண்ட நாட்கள் கிடைக்க பிரார்த்திக்கின்றேன். மல்லிகையை இணையத்தில் இணைக்கும் மேமன்கவி என்றும் பாராட்டுக்குரியவர்.

என்.நகரூல் ஹுசைன் கொழும்பு

மின்னஞ்சல் மல்லிகை பிரமாதம்! பிரமாண்டம்!! பாராட்டுக்கள். மல்லிகை நொடிப் பொழுதில் விரும்பிப் படிக்கும் வாசகர்கள் வசமாகிவிடும்.

உடுவை தில்லை நடராஜா கொழும்பு

மல்லிகையை இத்தனை ஆண்டுகளாக - சுமார் அரை நூற்றாண்டுக் காலங்களாக - தொடர்ந்து நடத்தி வருவதையிட்டு எனது மனமார்ந்த மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மல்லிகை மூலம் கடந்த காலங்களாக நீங்கள் பல்வேறு வகைப்பட்ட படைப்பாளிகளையும், எழுத்தாளர்களையும் உருவாக்கி, இலக்கிய உலகிற்கு தந்துதவியதின் மூலம், ஒரு புதிய எழுத்தாளர் பரம்பரையையே இந்த நாட்டுக்கு நல்கியுள்ளீர்கள்.

இத்தனை படைப்பாளிகளையும், எழுத்தாளர்களையும் உருவாக்கித் தந்துள்ளதையிட்டு, மெய்யாகவே எனது மனமார்ந்த பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இத்தனை எழுத்தாளர்களை இந்த மண்ணுக்கு உருவாக்கித் தந்துள்ள போதிலும், அவர்களை ஓரணியில் திரட்ட ஆவண செய்யவில்லை என்றே நான் கருதுகின்றேன். எனவே, வருங்காலத்தலைமுறையினருக்காக வாழ்ந்து அத்தனைப் படைப்பாளிகளையும் ஓரணியில் திரட்டத் தெண்டிக்கவும்.

க.தவமோகன் கூன்னாகம்

'மல்லிகை'யை இணையத்தில் பார்க்க மகிழ்ச்சியாய் இருந்தது. மிக நல்ல முயற்சி! தொடருங்கள்.

உங்களுடைய உன்னதமான உழைப்பிற்கும், உயரிய சிந்தனைகளுக்கும் கிடைத்த இன்னுமொரு வெற்றிதான் மல்லிகையின் இணைய இணைப்பு.

இந்த முயற்சி இன்னும் இன்னும் ஒளிர் வாழ்த்துக்கள்.

ஈழக்கவி

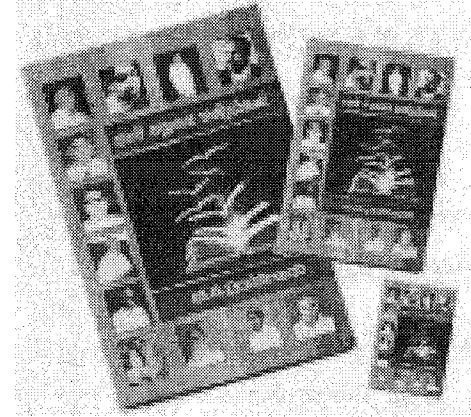
வெட்ட வெளியில்
அந்த ஒற்றை மரம் மட்டும்
தன்னந்தனியே
மெதுவாய்
தலையாட்டியபடி நின்றது!
அதனைச் சுற்றி
அதன் சகோதரத்துவங்களின்
விம்பங்கள்
விகார சிற்பங்களாய்
கையிழந்து,
ஒன்றிரண்டு காலிழந்து
பலதும் தலையிழந்து
அந்த ஒற்றை மரத்தைச்
சுற்றி பார்வைதொடும்
தூரமெல்லம்
முடங்களாய்
அந்த ஒற்றைமரம் மட்டும்
ஓரமாய்
நடந்ததிற்கு சாட்சி
நான் என
நிசப்தமாய்
வீசும் காற்றுக்கு
கதை சொல்லியபடி
தனியே.....

ஒற்றை மரம்

- எஸ்.மதி

பாரிஸ் மாநகரில் வி. ரி. இளங்கோவனின் ‘மண் மறவா மனிதர்கள்’ நூல் வெளியீட்டு விழா..!

ஐரோப்பாவில் வாழும் மூத்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான வி.ரி.இளங்கோவனின் “மண் மறவா மனிதர்கள்” கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் வெளியீட்டு விழா மார்கழி மாதம் 11-ம் திகதி (11-12-2011) ஞாயிறு பிற்பகல் 3.00 மணியளவில் பாரிஸ் மாநகரில் (50, Place de Torcy, 75018 Paris - Métro: Marx Dormoy) நடைபெறவுள்ளது.

அரசியல், இலக்கியம், சமூகம், சமயம், தமிழியல், இதழியல், மருத்துவம் ஆகிய பல்வேறு துறைகளில் ஒப்பரிய பணிகளைச் செய்தவர்களின் சிறப்பை “மண் மறவா மனிதர்கள்” நூல் அழகுற எடுத்தியம்புகின்றதெனவும், வருங்காலச் சந்ததியினர் நம்மவரின் பணிகளை நன்கு அறிந்துகொள்ள இந்நூல் நல்லதோர் ஆவணமாக அமைந்துள்ளதெனவும் பேராசிரியர்கள் பாராட்டியுள்ளனர்.

சர்வதேச ரீதியில் புகழ் பெற்ற மார்க்சிச தத்துவ ஆசான் நா.சண்முகதாசன், தலித் இலக்கியப் பிதாமகர் எனத் தமிழக விமர்சகர்களாலும் போற்றப்படும் கே. டானியல், பல்கலை வேந்தர் சில்லையூர் செல்வராசன், இலங்கையிலும் சீனாவிலும் தமிழ்ப் பணியாற்றிய “பாரதி நேசன்” வீ. சின்னத்தம்பி, அறிவுப் பசிக்கு உதவிய ஆர்.ஆர்.பூபாலசிங்கம், ஈழத்துத் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துத் தந்தை சி.இராமலிங்கம், பல்லாண்டுகள் பத்திரிகைத் துறையில் பணியாற்றிய, எல்லோர்க்கும் இனிய மனிதன் ஆர்.சிவகுருநாதன், அச்சக வித்தகர் செம்மல் ஆ.சுப்பிரமணியம், மருத்துவக் கலையில் இலக்கியத் தமிழ் கண்ட வித்தகன் விஸ்வபாரதி, தொண்டுக்கு ஒரு

உள்ள பித்தலாள் சீ ஆறுமுகம், வித்தையன் பெயர் ஆகவகையை, பண்ணுதர் விவரம்வதும், சாஸ்திரி கவிவரம் விவரம், பற்றும் செண்கல் உரிமை அனுமகமம் பாடுபட்ட வேதனல்வி கந்தையா, கவிஞர் கபிலிவத்தியம், துசிபொரிள் ஒப்பிய பணிகளை நூலா சிரியர் அனா வர்தியாக அருகருக் கருதி புள்வதை ஜீநூலில் கணவரம்.

'பாடில் முன்னோடிகள் இலக்கிய வட்டத்தின்' ஆறுமுகம் நடைபெறவுள்ள இந்நாள் வெளிப்பிடு விவரவில், கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள், சனக விபலாஸர்கள் உய் உணர் நிலுத்தலம்.

புள்வதை நெருப்புசன், கட்டுரைத் தொழிப்புசன், சிறுவதைத் தொழிப்பு, சிறுவர் இலக்கிய புள்வன் என்ப பதி னாறு புள்வகளை விதி இவையோவன் ஒருகாலில் வெளிப்பிடுள்ளமை குறிப்பி தக்ககது.

கிற எனப் பொருள்பட்ட 'சர்வேதயம்' க.கி.நாவுக்கரசு, பாக்கள் மனம் நிறைந்த உபர் திரவாக் சி.சா.நர் சரசுண முக்தலை, பக்ததீய செற்ற தாமிரர்வன்

அனைவரையும் வாழ்த்துகின்றோம்.

இவ்வாண்டு சாஸ்திரிய ரக்ஷா விருது கிடைக்கப் பெற்ற பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்களை மல்லிகை வாழ்த்தி மகிழ்கின்றது.

குறிப்பாக புள்வகா சாஸ்திரிய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்ட அனைவரையும் மல்லிகை மனநிறைவுடன் வாழ்த்தி, மகிழ்கின்றது.

- மல்லிகை

சாஸ்திரிய மண்டலப் பரிசு பெறும் தமிழ் - சிங்கள நூல்கள் மொழி மாற்றம் செய்யாமடுதல் அவசியம்

அரசிடமிருந்து ஊக்குவிப்பும் தேவை அஸ்வர் எம்.பி. சபையில் கோரிக்கை.

சாஸ்திரிய மண்டலப் பரிசு பெறும் சிங்கள நூல்கள் தமிழ் மொழிபெயர், தமிழ் நூல்கள் சிங்கள மொழியிலும் மொழி பெயர்க்கப்படுதல் அவசியமாகும். அவ்வாறு மொழி பெயர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு அரசாங்கத்தின் ஊக்குவிப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று ஆளும் சபி உறுப்பினரான ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர் வெள்ளிக்கிழமை சபையில் கோரிக்கை பொன்றை முன் வைத்தார்.

பாராளுமன்றத்தில் வெள்ளிக்கிழமை தமிழ் மற்றும் சிங்கள இலக்கியங்கள் தொடர்பி லான சபை ஒத்திவைப்பு வேளை பிரேரணைபொன்றை சமர்ப்பித்து பேசுகையிலேயே இவ்வதை தெரிவித்தார்.

அஸ்வர் எம்.பி.யேலும் கருணாகரில், சிங்கள இலக்கியங்கள் தமிழுக்கும், தமிழ் இலக்கியங்கள் சிங்கள மொழிக்குமான மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் சில தனியார் நிறுவனங்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன, குறிப்பாக கபலாசிறி கோடகே 'கொடகே சகோதரர்கள்' என்ற தனது நடுவனம் மூலம் இவ்வாறு சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கும், தமிழிலிருந்து சிங்களத்திற்குமாக சுமார் 40க்கும் மேல் நூல்களை வெளி பிட்டுள்ளனர். அத்திலுள்ள தனியாக தமிழ் நூல்களையும் வெளிப்பிட்டு வருகின்றனர். அத்தேயால் ஆளாருவில் இப்படிதும் சிங்கள உயர் மார்ஸ் எண்டவரின் 'தொதென்ப' என்று அமைப்பாலும் இப்பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வாறும் சுமார் 30க்கு மேல் சிங்கள - தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

ஆனாலும், ஒப்பீட்டு அளவில் சிங்களத் திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள அளவுக்கு தமிழ் நூல்கள் சிங்களத்தில் வெளிவருவது குறைவாக இருக்கிறது. உயிருடன் இருந்த காலத்தில் கே.ஜி.அமரதாஸ், கலாநிதி எம்.எம்.உவைஸ், எம்.எச். எம்.ஷம்ஸ், ஜப்ருல்லாகான் போன்றவர்கள் சிங்கள - தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளுக்கு பாரிய பங்கினை ஆற்றிச் சென்றிருக்கிறார்கள். இன்று தம்பிஜயா தேவதாஸ், சரோஜினி அருணாசலம், திக்குவல்லை கமால், இரா.சடகோபன், சுந்தரம் செளமியன், யாக்கூத், ராகூக் கராமத், நிலார் காசிம், ரஸ்மின் என பல தமிழ் பேசும் அன்பர்கள் சிங்கள இலக்கியங்களை தமிழுக்கும், தமிழ் இலக்கியங்களை சிங்களத்திற்கும் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் சிங்கள அன்பர்களான உபாலி லீலாரட்ன, மடுல்கிரிய விஜயரட்ன, விஜித் பிரபா, சரத் ஆனந்த போன்றவர்கள் தமிழ் மொழி கற்று தமிழ் இலக்கியங்களைச் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னுமொரு சாதனையையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர் கு.சின்னப்பா பாரதி அவருடைய நாவல்களை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்த தன் மூலம், சிங்கள நூல் ஒன்றுக்கு இந்திய வரலாற்றிலே முதல் முதலாக விருதினை திரு. உபாலி லீலாரட்ன என்ற நமது இலங்கையர் பெற்றிருக்கிறார். இது வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க சாதனையாகும்.

இந்தியாவில் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெறும் நூல்கள் இந்தியாவின் பிற மொழி

களில் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. அதே போல் இலங்கையிலும் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெறும் சிங்கள, தமிழ் நூல்களும் பரஸ்பர மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய முயற்சிகள் எல்லாம் தனியார் மட்டத்திலே நடைபெறுகின்றன. இத்தகைய மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளுக்கு அரசு மட்டத்திலே ஆதரவும் ஊக்குவிப்பும் வழங்கப்பட வேண்டும். இதற்கென ஒரு செயற்திட்டம் அரசு மட்டத்திலே உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

மூவினங்களிடையிலான புரிந்துணர்வையும், நல்லிணக்கத்தையும் எடுத்துக் காட்டும் வகையிலான மொழிபெயர்ப்பு படைப்புகள் பாடப் புத்தகங்களில் இடம்பெற வேண்டும். சிங்களப் பாடப் புத்தகங்களில் அத்தகைய தமிழ் படைப்புகள் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்படும், தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்களில் அத்தகைய சிங்கள படைப்புகள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படும் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும்.

இலங்கையில் தமிழில் பல கலை இலக்கிய சிறு சஞ்சிகைகள் நீண்ட காலமாக பெரும் போராட்டத்துடனேயே வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக கடந்த 1966களுக்கு மேலாக டொமினிக் ஜீவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் மல்விகை மற்றும் டாக்டர் தி.ஞானசேகரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் ஞானம்; அந்தனி ஜீவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் கொழுந்து, பரணீதரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் ஜீவநதி இப்படியாகப் பல சஞ்சிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அத்தகைய சிறு சஞ்சிகைகளுக்கு அரசு மட்டத்திலான அனுசரணை வழங்கப்படல் வேண்

டும். அரசு நிறுவனங்களின் விளம்பரங்களை அச்சஞ்சிகைகளுக்கு வழங்குதல் அத்தகைய அனுசரணையில் ஒன்றாக அமையலாம்.

தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தல் என்று வரும்பொழுது அவர்கள் வெளியிடும் நூல்களை அதிக அளவில் அரசு கொள்வனவு செய்யலாம். ஆனால், இது பல மட்டத்தில் நடைபெறுகிறது எனச் சிலர் சுட்டிக்காட்டக் கூடும். ஆனால், அப்பணி சரியாக நடைபெறவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். உதாரணத்திற்கு கலாசார அமைச்சு எழுத்தாளர்களின் நூல்களை கொள்வனவு செய்தல் என்ற திட்டத்தின் கீழ் கடந்த காலத்தில் ஒரு சிங்கள எழுத்தாளரிடம் 160 பிரதிகளையும், தமிழ் எழுத்தாளர் ஒருவரிடம் 26 பிரதிகளையும் கொள்வனவு செய்து வந்தது. ஆனால், இம்முறை அத்தொகையில் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளதாக அறிகிறோம். சிங்கள நூல்கள் 170 ஆகவும், தமிழ் நூல்கள் 15 ஆகவும் மாற்றப்பட்டுள்ளன.

அது தவிர நாடுகளுடனான கலாசார பரிவர்த்தனை நிகழ்வுகளிலும், பயணக் குழு விலும் தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும். அரசு ஊடகங்களில் இரு மொழி படைப்பாளிகள் பங்கு பெறும் வகையிலான நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். கலாசார அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் கலைச் சங்கத்தின் கீழ் சாகித்திய பரிசு தேர்வுக்கான இயங்கும் கலை குழு, இலக்கியக் குழு போன்ற குழுக்களில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் எல்லாக் குழுக்களிலும் உறுப்பினர்களாகவும், நடுவர்களாகவும் குறிப்பாகப் படைப்பாளிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

Happy Photo

Excellent Photographers

Modern Computerized Photography

For Wedding Portraits & Child Sittings

Photo Copies of Identity Cards (NIC), Passport & Driving Licences Within 15 Minutes

300, Modera Street, Colombo - 15.

Tel : 2526345

சிறுகதையன்

வளர்ச்சி

ஏற்றம்

தேக்கம்

ச.முருகானந்தன்

வர்களின் எண்ணிக்கை வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது. முன்பு அதிகம் வாசித்த பெண்கள் இன்று தொலைக்காட்சித் நெடுந் தொடர்களிடம் சரணாகதியாகி விட்டார்கள். இளைய தலைமுறையினரை கண்ணிகளும், அலைபேசிகளும் ஆக்கிரமித்து விட்டன. இயந்திர மயப்பட்ட உலகில் யாருக்கும் ஓய்வு நேரம் என்பது குறுகிப் போய்விட்டது. உலகமயமாதல் ஏற்படுத்தியுள்ள தேவைகளின் அதிகரிப்பு மனிதனை பணம் பணம் என்று எந்நேரமும் அலைய வைத்துள்ளது. இதில் வாசிப்புக்கு நேரம் ஒதுக்குவதே அருகிப் போய்விட்டது. தினசரிகளைக் கூட முழுமையாக வாசிக்காமல் நுனிப்புல் மேய்கின்ற நிலையையே தரிசிக்கிறோம்.

கவிதைக்கும் நாவலுக்கும் இளையதாகவே சிறுகதை இருப்பினும், தமிழில் அதை ஆரம்பித்து வைத்தவர் யார் என்ற சர்ச்சை இன்றும் தொடர்கிறது. வ.வே.சு.ஐயர், மாதவையர், சுப்பிரமணிய பாரதியார் முதலானோர் முன்னோடிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் ஐயரின் குளத்தங்கரை அரசமரமே முதற் சிறுகதையாக கொள்ளப்பட்டது.

ஆனால் நவீன கவிதையின் முன்னோடியான பாரதியாரே முதற் சிறுகதையை எழுதியதாக அண்மைக் காலமாக வாதங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறே சிறுகதை இலக்கியம் மேற்கிலிருந்தே வந்தது என்பதை முற்று முழுதாக ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலைப்பாடும் மேலோங்கி வருகிறது. மேற்குலகம் முக்கிய பங்கை ஆற்றியிருப்பினும் எமது இதிகாசங்கள், பண்டைய இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள் என்பனவும்

நவீன கலை இலக்கிய வடிவங்களில் மிகவும் விரும்பிப் படிக்கப்பட்டு வந்த சிறுகதை இலக்கியம் நூற்றாண்டு கடந்து விட்ட நிலையில் அது பற்றி இன்று மீள் பார்வையைச் செலுத்துதல் சாலப் பொருந்தும். விரும்பிப் படிக்கப்பட்டு வந்த சிறுகதை இலக்கியம் என்று நான் குறிப்பிட்டதிலேயே ஒரு கேள்வி தொக்கி நிற்பதை அவதானித்திருப்பீர்கள். அப்படியாயின் சிறுகதைகள் இப்போது விரும்பிப் படிக்கப்படுவதில்லையா? என்ற கேள்விதான் அது. நாம் ஒவ்வொருவரும் இந்தக் கேள்வியை நம் மையே கேட்டுப் பார்த்து, அதற்கான விடையைத் தேடிப் பார்ப்போமானால் சிறிது ஏமாற்றமே மிஞ்சியிருக்கிறது. குறிப்பாக ஈழத்து நிலவரம் அவ்வளவு திருப்தியாக இல்லை. இன்று சிறுகதைகளைப் படிப்ப

அவற்றில் கூறப்பட்ட உபகதைகளும் சிறுகதை என்ற வசன இலக்கியம் உருவாவதில் ஓரளவு பங்காற்றின என்று கருதுவோரும் உளர்.

கதை சொல்லி தன் மனதிலுள்ள சில விடயங்களைக் கதையாக்கி குறுகிய நேரத்தில் வாசித்து முடிக்கும் படியானதாக எழுத்தில் தந்தான். ஆரம்பத்தில் அனுபவப் பகிர்வு என்பதைத் தவிர வேறு விடயங்கள் பற்றி சிந்திக்கப்படவில்லை. எனினும் இயல்பாகவே சில படைப்புகளில் சமூக நோக்கு வந்து வீழ்ந்தன. கட்டுறுக்கமாக சொற் சிக்கனத்துடன் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வை அல்லது அதோடு சார்ந்த முன்பின் விடயங்களை சுவையுடன் ரசிக்கும்படி கூறப்படுவது சிறுகதை என்று கருதப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் வடிவத்தின் அடிப்படையிலேயே சிறுகதைகளை நோக்கினர். எனினும் கிழக்கிந்திய மரபும், மேலை நவீனப் போக்கும் சிறுகதைகளின் திசைகளையும், நோக்கையும் பன்முகப்படுத்தின. கால ஓட்டத்தில் சிறுகதைகளை சமூக அரசியல் விமர்சனமாக எழுதும் நிலை ஏற்பட்டது. மனித மன உணர்வுகளுக்கும், அவை பற்றிய விமர்சனங்களுக்கும் கூட இடமளிக்கப்பட்டது. சில படைப்பாளிகள் கதை உத்தி முன்னிலைக் கூற்றின் முறையில் எழுதினர். இன்னும் சிலர் உட்பொருளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். எனினும் தமிழ் சிறுகதையை புதுமைப்பித்தன் நவீனப்படுத்தினார் என்று கருதப்படுகிறது. தொடர்ந்து வந்த எழுத்தாளர்கள் மொழியின் மூலம் வாழ்வின் புரிதலையும், தேடலையும் கதைகளாக்கினார்கள். மௌனி போன்றோர் உள்மனச் சிக்கல்களைக் கதைகளாக்கினர்.

காலப்போக்கில் சமூகத்தையும், தனி மனிதர்களையும் அலைக்கழித்துக் கொண்டிருந்த அழுத்தங்கள், ஆதங்கங்கள், கனவுகள் என்பவற்றின் குரலாய் சிறுகதைகள் வெளியாகின. மனித மனத்தின் ஏக்கங்களுக்கு வடிவாலாய், உள்மனதின் ஆழங்களில் புதைந்திருந்த விடயங்கள் கதைகளாகி, மெல்லதிர்வுகளை ஏற்படுத்தின. இதனால் எழுத்தாளர்களை வாசகர்கள் ரட்சகர்களாக நோக்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

ஐம்பது வருடங்கள் அன்னநடை போட்டபடி முன்னோக்கி நகர்ந்த சிறுகதை, மார்க்சிய சிந்தனைகளின் பரம்பலுக்குப் பின்னர் புத்தெழுச்சி கண்டது. பெரியாரின் சிந்தனைகளும் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் போக்கில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்தியதையும் மனம் கொள்ள வேண்டும். மார்க்சிய சிந்தனைகளின் சமூக அக்கறையும், மானுட விடுதலைக்கான அம்சங்களும், ஒன்றிணைந்த மக்கள் போராட்டமும் கதைகளின் கருத்தியல் நிலையை மாற்றி மனித மனங்களை சிந்திக்க வைத்தன. மக்களின் போராட்ட சிந்தனைகளுக்கும், விடுதலைப் பாதைக்குமான வழிவகைகளையும், எழுச்சியையும் சிறுகதைகள் ஏற்படுத்தின. இக்காலகட்டத்திலேயே விமர்சனங்களும், ஆய்வுகளும் செய்யப்பட்டன. பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தமிழ் போதனா மொழியானதுடன், நவீன தமிழ்ப் படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வு விமர்சனங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஏனோ தானோ என்றில்லாமல் படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகள் பற்றிய சிந்தனைத் தெளிவுடன் எழுதவும் ஆரம்பித்தனர். இதையடுத்து வந்த காலங்கள் தமிழ்ச் சிறுகதையின் பொற்

காலம் எனலாம். பண்டிதர்களிடம் சிக்கி யிருந்த எழுத்து முயற்சிகள் சாமானியர் களிடம் பரவலாகின. அதிகம் படிக்காதவர் களால் கூட அற்புதமான படைப்புக்களை சிருஷ்டிக்க முடிந்தது. பாடசாலைக் கல்விக்கப்பால் பரந்துபட்ட தேடலும், வாசிப்பும் பெருகின.

மிகவும் ஏற்றம் பெற்று உச்சம் பெற்ற சிறுகதை இலக்கியம் நாட்டில் இடம்பெற்ற இன ஒடுக்குமுறை யுத்த காலத்தில் புதிய பரிமாணங்களை எட்டியது எனலாம். அனு பவ வெளிப்பாடாக வடிக்கப்பட்ட பல சிறு கதைகள் போரின் அவலங்களைக் கூறிய துடன், அதன் வேர் பற்றியும், தீர்வு பற்றியும் கூட அலசியது. எமது நாட்டின் யுத்தத்துடன் ஏற்பட்ட புலப்பெயர்வுடன் புதிய களங்கள் தமிழ்ச் சிறுகதைக்கு பரிச்சயமாகின. ஈழத் துப் படைப்புகள் பரம்பலானதுடன், தமிழ் கத்திலும் ஈழத்து எழுத்துக்கள் அங்கீகாரம் பெற்றன.

அறுபதுகளில் ஏற்பட்ட எழுச்சியுடன் பிரதேச மண்வாசனை மற்றும் பேச்சு வழக்கு என்பன சிறுகதைகளில் செறிவாக இடம்பெற்றதுடன், மக்கள் இலக்கியமாக சிறுகதைகள் மாற்றம் கண்டன. பலதரப் பட்ட மக்களினதும் படைக்கப்பட்டும், பரந்து பட்ட மக்களினால் வாசிக்கப்பட்டும், மக் களின் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தியும் புதிய திசையில் பயணித்த இந்த நெடும் பயணம் பல்வேறு காரணங்களால் அண்மைக் காலமாக தேக்கமடைந்துள் ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. அதே வேளை அண்மைக் காலமாக தரமான சிறுகதைகள், குறிப்பாக சிற்றேடுகளில் தரிசனமாவதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

நூற்றாண்டின் பின்காலாண்டுகளில் பெண்ணியம், தலித்தியம் முதலானவை உரத்துப் பேசப்பட்டன. குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள் வெளியாகின. பெண் எழுத் தாளர்கள் பலரும் களமிறங்கினர். பின் நவீனத்துவக் கதைகள் சிலவும் படைக்கப் பட்டு புதிய பரிமாணங்களை எட்டின. பாலியல் அலசப்பட்டன. முடிச்சிடப்படாத நுனிகளாகத் தொங்கும் மையமின்மை யையும், பன்முகப் பார்வையும், மீள்வாசிப் பையும் கொண்டதாக பின்நவீனத்துவக் கதைகள் நவீனத்திலிருந்து மாறுபட்டன. இவ்வாறான கதைகள் பலவற்றில் சமூகப் பிரச்சினைகள் ஒங்கி ஒலித்தல் பின்தள்ளப் பட்டன. சூழலியம் பற்றிய அக்களை, கோள மயமாதலின் பின்னர் படைப்புகளில் இடம்பிடித்தன. விஞ்ஞான உயிரியல் வளர்ச்சிகளும் அவற்றின் பொறிகளும் கூட கதைகளில் இடம் பிடித்தன. முன்னைய படைப்பாக்கங்கள் கேள்வி குறியாக்கும் சிறுகதைகள் பின்னைய ஆண்டுகளில் வெளியாகின. இதற்குக் காரணமாக, எழுத் தாளன் தான் வாழும் காலத்தைப் பிரதி பலிக்கின்றமையைக் குறிப்பிடலாம். ஒவ் வொரு வகை சிறுகதைகளும் அந்தந்த காலகட்டங்களில் சிறப்புற்றிருந்தமை யினை எவரும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது.

பழமையும் - நவீனத்துவமும், மார்க் சியமும் - பின்நவீனத்துவமும் ஒன்றன் மீது மற்றொன்று தாக்கம் விளைவிக்கும் சூழலில், மாற்றங்கள் - மாற்றுப் படைப்பு கள் என பலவும் அறுவடையாகின. சமூகப் பொருளாதார அநீதிகளைக் களைந்தெறிய

முனைந்த மார்க்சியம் ஏன் பின்தள்ளப் பட்டது என்பது இன்னும் கேள்விக்குறியாக உள்ளது. முதலாளியத்தின் சதியில் சிக் குண்டு சீரழிந்து போன மார்க்சியம், மறுபடி தழைத்து ஓங்கக் கூடாது என்பதில் பின் னைய முதலாளித்துவம் உசாராக இருக் கிறது. இதற்கான திசையில் இலக்கிய உருவாக்கங்களும் கூட திசை திருப்பப் பட்டுள்ளன. இதன் தாக்கம் புதிய மிலேனி யத்தின் சிறுகதைகளில் புலனாகிறது.

நம்பிக்கை வறட்சி சூழலில் நம்பிக் கையை வளர்க்கும் திசையில் அறுவடை யான எழுத்துக்கள் இன்று திசை மாறி தடம் புரண்டு திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் உலா வருகின்றது. இதுவே இன்றைய சிறு கதையின் தேக்க நிலைக்கு முக்கியமான காரணமாகும்.

இதேவேளை, சிறுகதை இலக்கியம் தேய்வடையவில்லை என்று வாதிடு வோரும் உளர். சிறப்பானதும், உயர்வான தும், வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கொடுப்பது மான அம்சங்கள் பலவும் இன்றைய கதை களில் இருப்பதாக இவர்கள் வாதிடு கிறார்கள். எனினும் இன்னொரு சாரார் இன்றைய சிறுகதைகளில் ரசனை நுகர் வைத் தவிர வேறு எதுவுமில்லை என்றும் கூறுவர். கதைக் கரு, கதைகளின் வீச்சு, கதை மாந்தர், கதைக் களம், ஆழம், உயரிய நோக்கு என்பவற்றைக் கோடடை விட்டு விட்டு ஏதேதோ இவர்கள் எழுது கிறார்கள் என இவர்களை விமர்சிப்போரும் உள்ளார்கள்.

இன்றைய உலகில் அறிவியல் உலகம். தகவல் தொழில்நுட்பம் உச்சங் களை எட்டியுள்ள காலமிது. எங்கும் எதிலும் விஞ்ஞானத்தின் கூறுகள் ஊடுருவி யுள்ளன. இன்றைய பொருளாதாரத்திலும் அறிவியல் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது. இவ்வறிவியல் பொருளாதாரத்தின் தாக்கங் கள் பல்துறையிலும் இருப்பது போலவே இன்றைய சிறுகதைகளையும் பாதித் துள்ளன. இன்னொரு புறம் நேரமின்மை என்ற காரணத்தால் கதைகள் சிறுத்தும், அருகியும் வருகின்றன. இன்றைய தமிழக வணிக சஞ்சிகைகள் சிறுகதைகளை வெளியிடுவதை நிறுத்திக் கொண்டோ அல்லது குறைத்துக் கொண்டோ உள்ளன. எழுத்தாளர்களை இரட்சகர் களாக கருதிய காலம் மலையேறி வருகிறது. எழுத்தாளன், வாசகன் உறவும், வாசகர்களின் கலந்துரையாடல் விமர்சனங் களும் கூட குறைவடைந்துள்ளன. எழுது பவர்களின் எண்ணிக்கை கூடினாலும், வாசகர்களின் எண்ணிக்கை குறை வடைந்து வருகிறது. எழுதுபவர்களே பெரும்பாலும் வாசகர்களாக இருக்கின்ற நிலையுள்ளது. நவீன தொழில்நுட்பம் புத்தக வெளியீட்டைத் துரிதப்படுத்தியும், இலகுபடுத்தியும் இருக்கின்ற போதிலும், புத்தகங்கள் தேடுவாரற்றுப் போகும் நிலை யுள்ளது. இதுவே இன்றைய சிறுகதையின் தேக்கத்திற்கு காரணமாகிறது.

எழுத்துக்களால் சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியுமா? என்ற கேள்வியும் உரத்து ஒலிக்கிறது. எதிர்வரும் காலங் களில் சிறுகதையின் நிலைமை ஆரோக் கியமாக இருக்கும் என்பதற்கு உத்தரவாத மில்லை.

திருகோணமலை - ஔர் இலக்கியப் பயணம்

- மேமன்கவி

திருகோணமலைக்கு முதற் தடவையாக போகும் சந்தர்ப்பம் அண்மையில் எனக்குக் கிட்டியது.

திருகோணமலைக்குப் போவது என தீர்மானித்த பொழுது அங்கு கடுமையாக பெய்து கொண்டிருந்த மழையால் அங்கு போவது சற்று தயக்கத்தை ஏற்படுத்திய பொழுதும், திருகோணமலைக்கு எந்த விதத்திலும் போவது என நானும் நண்பரும் தீர்மானித்துக் கொண்டோம்.

நண்பரும் ஈழத்தின் முக்கிய ஒரு படைப்பாளியுமான நந்தினி சேவியர் அவர்களின் நூல் வெளியீட்டு விழா எனக்கு, திருகோணமலைக்கு முதல் முதலாக போகும் அந்த சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியது. நந்தினி சேவியர் அவர்கள் ஈழத்து சிறுகதை படைப்பாளிகளில் கவனத்திற்குரியவர். அலட்டல் இல்லாத எழுத்தும், அவருக்கான கருத்தியலில் அவர் கொண்டிருந்த தீவிரமும், படைப்புகளுக்கு அப்பால், கருத்துக்களை சொல்லுகின்ற காரமும் காத்திரமும் அவரை மற்ற படைப்பாளிகளிலிருந்து தனியாக தெரிய வைத்தது. 2011ஆம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாண தமிழ் இலக்கிய விழாவில், முதலமைச்சர் விருது அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. நேசம் பாராட்டுவதில் ஆத்ம சுத்தமானவர். ஏற்கனவே தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் வெளியிடாக 1993 ஆம் ஆண்டு அவரது சிறுகதைத் தொகுப்பான அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நூல் வெளிவந்திருந்த நிலையில், மீதமாக இருந்த 8 சிறுகதைகளை ஒரு நூலாக வெளியிடுவது என்ற அவரது தீர்மானத்திற்கு ஏற்ப கொடகே நிறுவனத்தின் தமிழ் நூல்கள் வெளியிடும் திட்டத்தின் கீழ் வெளிவந்த அவரது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பான 'நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்' நூலின் வெளியீட்டு விழா, 26.11.2011 அன்று நடத்துவது என தீர்மானிக்கப்பட்டு இருந்தது.

அந்த விழாவே முதல் முதலாக திருகோணமலைக்கு போகும் சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு வழங்கியது. அதற்காக நந்தினி அவர்களுக்கு நான் நன்றி சொல்ல கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன்.

25.11.2011 அன்று வெள்ளிக்கிழமை இரவு ரயிலில் நண்பர் வதிரி ரவீந்திரனுடன் திருகோணமலைக்குப் புறப்பட்டேன். இடைக்கிடை பெய்துகொண்டிருந்த மழை ரயிலை நனைத்துக் கொண்டிருந்தது. அதே ரயிலில் நண்பர் லெனின் மதிவானம் மற்றும்

கலாநிதி நரவீந்திரன் அவர்களும் அதே விழாவில் கலந்து கொள்ளும் பொருட்டு எங்களுடன் பயணம் செய்தார்கள். சனிக் கிழமை அதிகாலை 5.30 மணியளவில் திருகோணமலை போய் சேர்ந்தோம்.

மழை முழுமையாக நின்று போன திருகோணமலை எங்களை வரவேற்றது. திருகோணமலை ரயில் நிலையத்தின் அருகே அமைந்துள்ள நந்தினி சேவியர் அவர்களின் உறவினர் வீட்டில் நாங்கள் எல்லோரும் தங்குவதற்காக ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அங்கு சென்றடைந்த பொழுது இரவே மன்னாரிலிருந்து வந்திருந்த, அண்மையில் சாகித்திய மண்டல பரிசு பெற்றுக்கொண்ட 'வாசாப்பு' நாவலாசிரியர் எஸ்.ஏ.உதயனும், மற்றும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்திருந்த நல்ல வாசகரும், விமர்சனத்துறை ஆர்வலருமான சின்ன ராசா விமலன் ஆகியோருடன் இணைந்து கொண்டோம். இவ்விருவரதும் வருகை யானது இலக்கியத்தின் மீதான அவர்களின் நேசிப்பும், நந்தினி அவர்கள் மீதான மதிப்பையும் எடுத்துக் காட்டியது.

அன்று காலை 10.00 மணியளவில் திருகோணமலை புனித பிரான்சிஸ் மகா வித்தியாலய மண்டபத்தில் திருகோண மலையிருந்து வெளிவரும் கவிதைக்கான சிறு சஞ்சிகையான 'நீங்களும் எழுதலாம்' வாசகர் வட்டத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்த நந்தினி சேவியர் அவர்களின் 'நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்' சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளியீட்டு விழாவில் அன்றைய நாளின் முதற் பணியாக கலந்து கொண்டோம். நீங்களும் எழுதலாம் வாசகர் வட்ட உறுப்பினர் செல்வி ந.நவசஞ்சிதாவின் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்துடன் விழா தொடங்கியது. வரவேற்புரையை அதே வாசகர்

வட்ட உறுப்பினர் செல்வன் பெ.பத்மபிரசன் நிகழ்த்தினார். தலைமையுரை நிகழ்த்திய நீங்களும் எழுதலாம் ஆசிரியர் எஸ். ஆர்.தனபாலசிங்கம் அவர்கள் நந்தினி சேவியர் அவர்களின் படைப்பிலக்கிய பங்களிப்பைப் பற்றி குறிப்பிட்டு உரையாற்றியதோடு, நந்தினி அவர்களுடன் தனக்கான தொடர்பை மிகச் சுருக்கமாக எடுத்துரைத்து, அடக்கமான ஒரு தலைமையுரையை நிகழ்த்தினார். அடுத்து நூல் அறிமுகவுரையை எஸ்.சத்யதேவன் என்ற இளம் படைப்பாளி நிகழ்த்தினார். நண்பர் சத்யதேவன் கொழும்பில் நடக்கும் பாடிப் பறை நிகழ்வுடன் தன்னை இணைத்து கொண்டவர். படைப்பாக்கப் பணியில் ஈடுபட்டு வருபவர். அவரது நூல் அறிமுகவுரை அடக்கமாகவும் ஆழமாகவும் அமைந்திருந்தது. அவ்வுரை நந்தினி அவர்களின் நூலை சிறப்பான முறையில் அறிமுகப்படுத்தியதோடு, சத்யதேவன் அவர்களை நமக்கு சிறப்பான முறையில் அடையாளப்படுத்தியது. அடுத்து நூல் வெளியீட்டுரை பணி எனதாக இருந்தது. எனது அவ்வுரையில் நம் மத்தியில் நடைபெறும் விழாக்களில் சிலருக்கு கொடுக்கப்பட்ட பணிக்கு மாறாக பேச முனையும் பழக்கம் என்னை சற்றுத் தொற்றி கொண்டதன் காரணமாக, எனக்கு இதுவே திருகோண மலையில் முதல் மேடை என குறிப்பிட்டதோடு, எனது உரையின் முதல் பகுதியில் முதல் முதலாக திருகோணமலைக்கு வந்ததை பற்றி சிறிது பிரஸ்தாபித்து, அம்மண்சார்ந்த பல முன்னோடி படைப்பாளிகளான தருரு சிவராமு. ஈழவாணன், சித்தி அமர சிங்கம் ஆகியோரை நினைவு கூர்ந்ததோடு, எனக்கு முன்னோடி படைப்பாளிகளான ந.பாலேஸ்வரி இராஜதர்மராஜா, நல்லை அழித்தன், ஷெல்லிதாசன், அருள்

சுப்பிரமணியம் ஆகிய படைப்பாளிகளின் படைப்புகளுடனான எனது பரிச்சயம் பற்றியும் எடுத்து கூறினேன். எனது உரையின் அடுத்த பகுதியில் கொடகே நிறுவனத்தின் தமிழ் நூல் வெளியிட்டுப் பணியை பற்றி விரிவாக குறிப்பிட்டதுடன், அந்த வரிசையிலே நந்தினி சேவியர் அவர்களின் 'நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்' என்ற இந்த நூல் வெளிவந்துள்ளதாக குறிப்பிட்டேன். அத்தோடு, இன்றைய சூழலில் நம் நாட்டு மூலினங்களிடையே ஒருமைபாட்டையும் நல்லிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் நடைபெற்று வரும் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளை பற்றிக் குறிப்பிட்டதோடு, மேலும் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டு, மூலின மக்கள் மத்தியில், நல்லிணக்கத்தையும், ஒருமைபாட்டையும் ஏற்படுத்த கலை இலக்கியங்களாலும், கலை இலக்கியவாதிகளாலும்தான் முடியும் என்பதை அழுத்தி குறிப்பிட்டதுடன் எனது உரையை முடித்து கொண்டேன். நான் அதிகமாக நந்தினி அவர்களின் படைப்புகளை பற்றி குறிப்பிடவில்லை, காரணம் அதை பற்றி பேச பலர் அங்கு சமூகமளித்திருந்தமையால், அவர்களின் பணியில் நான் தலையிடவில்லை. அடுத்து திருகோணமலையில் தொழில் புரியும் காத்தநகர் முகைதீன்சாலி அவர்கள் கவி வாழ்த்தினை நிகழ்த்தினார், காத்தநகர் முகைதீன்சாலி 'வாழ்வியல் மீதான வன்முறைகள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பினை தந்திருப்பவர். கொடகே வெளியீடாக வந்துள்ள இத்தொகுப்பின் மூலம் கொடகே நிறுவனத்தினரால் வருடாந்தம் நடத்தப்படும் கொடகே சாகித்திய விழாவில் புதிய படைப்பாளிக்கான விருதினைப் பெற்று கொண்டவர். வளர்ந்து வரும் ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளி.

சந்தத்துடன் கூடிய கவிதையால் நந்தினி அவர்களுக்கான கவி வாழ்த்தினை நிகழ்த்தினார்.

கயோகானந்தம் அவர்கள் முதலாவதாகக் கருத்துரை வழங்கினார். 1987ஆம் ஆண்டு கால பேராதனை பல்கலைக்கழக பி.ஏ.பட்டதாரியான அவர், 2006ஆம் ஆண்டு அவரது 'உண்மை என்றும் உயிர் பெறும்' எனும் தனது கவிதைத் தொகுப்புக்கு 2005ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த கவிதைத் தொகுப்புக்கான தேசிய சாகித்திய மண்டலப் பரிசை பெற்றுக் கொண்டவர். 2007ஆம் ஆண்டு 'மழலைக்கோர்பாடல்' எனும் சிறுவர் இலக்கிய நூல் ஒன்றினை வெளியிட்டு இருப்பதுடன், 2009ஆம் ஆண்டு 'என் மனவானில்' எனும் கவிதைத் தொகுப்பினை வெளியிட்டு இருக்கும் அவர், தற்பொழுது அதிபராக கடமையாற்றி வருகிறார், அவர் தனது கருத்துரையில் ஆய்வுப் பார்வையுடன் நந்தினி அவர்களின் படைப்புகளைப் பற்றி கருத்துக்களை வெளியிட்டார். அடுத்து, கருத்துரை வழங்க வந்த ஷெல்லிதாசன் அவர்கள் நீண்ட காலமாக கலை இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டு வருபவர். 70களில் ஈழத்து புதுக்கவிதைத் துறையில் கணிசமான பங்கினை வழங்கி இருப்பவர். சிறந்த மெல்லிசைப் பாடல்களைத் தந்தவர். இடதுசாரி சிந்தனை மிக்கவர். இவரது 'சொம்மாதாளம்பூ' கவிதைத் தொகுப்புக்கு 2010ஆம் ஆண்டுக்கான கிழக்கு மாகாண தமிழ் இலக்கிய விழாவில் சிறந்த கவிதை நூலுக்கான விருது வழங்கப்பட்டது. அவர் தனது கருத்துரையில் நந்தினி சேவியர் அவர்களுடனான அவருக்குள்ள தொடர்பினை எடுத்துரைத்தார். அவருக்கு அடுத்தாக உரையாற்ற வந்த லெனின் மதிவானம் இன்றைய சூழலில் மார்க்ஸிய

பார்வையுடன் கூடிய விமர்சன ஆய்வுகளை முன் வைத்து வருபவர். பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்களை விரிவான தளத்தில் இன்றைய தலைமுறைக்கு அறிமுகப்படுத்தி வருபவர். சமீபத்தில் 'பேராசிரியர் க.கைலாசபதி - சமூக மாற்றத்திற்கான இயங்காற்றல்' என்ற ஓர் அருமையான நூலினை தந்திருப்பவர். அன்று வெளியிட்ட 'நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்' சிறுகதைத் தொகுப்பில், நந்தினி அவர்களின் படைப்புகளை பற்றி ஆழமான ஓர் ஆய்வினை கொடுத்து இருப்பவர். அன்றைய அந்த நூலின் வெளியீட்டு விழாவிலும் அத்தகைய ஆழமான ஆய்வுப் பார்வையுடன் கூடிய ஓர் உரையை முன்வைத்தார். அவருக்கு அடுத்து கருத்துரையை வழங்கிய. கலாநிதி நரவீந்திரன் அவர்கள் ஈழத்து தமிழ் கலை இலக்கியச் சிந்தனைச் சூழலில் தெளிந்த மார்க்ஸிய கருத்தியல் சிந்தனையுடன் ஆய்வுகளையும், விமர்சனங்களையும் முன்வைத்து வருபவர்களில் முக்கியமானவர். அத்தகைய புலமையுடன் பல நூல்களை நமக்கு தந்திருப்பவர். அன்றைய விழாவில் நிகழ்த்திய கருத்துரையில், நந்தினி சேவியர் அவர்களின் படைப்புகளைப் பற்றிய கருத்துகளில் வெளிப்பட்ட தெட்ட தெளிவு பலரைக் கவர்ந்தது. இறுதியாக ஏற்புரை வழங்க வந்த நூலாசிரியர் நந்தினி சேவியர் அவர்கள் உணர்ச்சிபூர்வமான ஓர் ஏற்புரையை வழங்கினார். கலை இலக்கியத்துறையில் பணி செய்யும் திருகோணமலை பிரதேசத்தை சார்ந்த முக்கியமானவர்கள் பலர் அவ்விழாவுக்கு வருகை தந்திருந்தார்கள். குறிப்பாக திருகோணமலையின் சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர் சிசுருநாதன், மூத்த எழுத்தாளர்களான திருமலை நவம், சிறுவர் இலக்கி

யத்துறையில் கணிசமான முறையில் பல நூல்களால் பங்களிப்புச் செய்துவரும் கேணிப்பித்தன் ச.அருளானந்தம், இளைஞர் இலக்கியமாக கவிதைகளைப் 'புதிய பாதை' என்ற நூலாகத் தந்திருக்கும் கவிஞர் செ.ஞானராசா, எழுத்தாளர்களான குசை எட்டவேட், மதன், இளம் கவிஞர்களான சி.பவித்திரன், விஸ்வமித்திரன், 'மழை' என்ற கவிதைத் தொகுப்பை தந்த பெரிய ஐங்கரன், குறுந்திரைப்பட ஆர்வலர்களான ஆனந்த ரமணன், டி.அனோஜன், நாடகத்துறைச் சார்ந்த கனக மகேந்திரா, ஊடகவியலாளர் அ.அச்சுதன் போன்ற முக்கியமானவர்கள் வருகை தந்திருந்தார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் எல்லோரையும் காணக் கிடைத்ததோடு, அவ்விழாவும் சிறப்பு பெற்றது. அதன் காரணமாகத்தான் நந்தினி சேவியர் அவர்கள் தனது ஏற்புரையில், அவ்விழாவில் வருகை தந்த அனைவருமே தனது இவ்விழாவின் சிறப்பு, விசேட, கௌரவ அதிதிகளாகத் தான் கருதியதாகக் குறிப்பிட்டார். நமது சூழலில் நடைபெறும் நூல்களின் வெளியீட்டு விழாக்களில் பொன்னாடை, பூமாலை, முதல் பிரதி, கடைசிப் பிரதி என்ற மாதிரியாக இடம்பெறும் எந்த விதமான சம்பிரதாய பூர்வமான நிகழ்வுகள் ஏதுமின்றி நடந்த விழா என்பதை நந்தினி அவர்களின் உரையும், அவ்விழாவும் எடுத்துக் காட்டியது. நீங்களும் எழுதலாம் வாசகர் வட்ட உறுப்பினர் செல்வி ஞா.ஆன் கியூரியின் நன்றியுரையுடன் விழா நிறைவு பெற்றது.

2

நந்தினி சேவியர் அவர்களின் நூல் வெளியீட்டு விழா நிறைவடைந்ததும் அங்கு வந்திருந்த இலக்கிய நண்பர்

ஈழத்து புதுக்கவிதைத்துறையில் கணிசமான பங்களிப்பை வழங்கியிருப்பவர். மரபு கவிதையும் அவருக்குக் கைவரும். பல போட்டிகளில் பரிசில்களைப் பெற்று கொண்டவர். சமீபத்தில் நடந்தேறிய கிழக்கு மாகாண தமிழ் இலக்கிய விழாவில் முதலமைச்சர் விருதினை பெற்று கொண்டவர். பல நூல்களின் ஆசிரியர். அவரது கவிதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பது பலருக்கும் தெரியாத சேதி. 'ஓசை' என்ற கவிதைக் கான சிறு சஞ்சிகையை தொடர்ந்து நடத்தி வருபவர். கலாபூஷணம் பட்டம் பெற்றவர். அவரில் எனக்கு மிகப் பிடித்த அம்சம் என்னவென்றால், எத்தனையோ கசப்பான அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டாலும் மூவீன மக்களின் இடையில் ஒருமைப்பாட்டை நிலை நிறுத்தும் வகையில் படைப்புகளை உறுதியான கருத்தியலுடன் படைப்பாக்கத் துறையில் வழங்கி வருபவர். இறுதியாக வெளிவந்த 'ஒரு காலம் இருந்தது' என்ற அவரது கவிதைத் தொகுதிக்கு முன்னுரை ஒன்றினை வழங்க கிடைத்தமை எனக்குப் பெருமையாக இருந்தது.

அடுத்து எம்.எஸ்.அமான்னூல்லா அவர்களைப் பொறுத்தவரை மூதூர் மண்ணிலிருந்து தோன்றிய சிறந்த சிறுகதை படைப்பாளிகளில் ஒருவர். 2010ஆம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருதினை பெற்றுக் கொண்டதோடு, அதே ஆண்டு கலாபூஷணம் பட்டத்தினையும் பெற்றுக் கொண்டவர். 'வரால் மீன்கள்' என்ற தொகுப்பு அவரது முதலாவது நூலாகும். அத்தொகுப்பு 2007ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்புக்கான தேசிய சாகித்திய விருதினை பெற்றுக் கொண்டதோடு, அதே ஆண்டு

கிழக்கு மாகாண தமிழ் இலக்கிய விழாவிருதினையும், யாழ் இலக்கியப் பேரவையின் விருதினையும் அத்தொகுப்பு பெற்றுக் கொண்டது. இவரும் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்ற ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்.

அடுத்து, ஏ.எஸ்.உபைத்துல்லா அவர்களும் மூதூர் மண்ணில் தோன்றிய இன்னொரு சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர்களில் ஒருவர். 'ஜலசமதி' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பினை தந்திருக்கிறார். இப்பொழுது அதிபராக பணியாற்றி வருகிறார். எம்.ஏ.பட்டதாரி. இக்கட்டுரையின் முன்பகுதியில் குறிப்பிட்ட பாலங்கள் இல்லாத காலத்தில் மக்கள் பட்ட சிரமங்கள் பற்றியும், அந்நாள் ஏற்பட்ட உயிர் இழப்புகளைப் பற்றியும் பல சிறுகதைகளைத் தந்தவர். அவரது தொகுப்பின் தலைப்பான 'ஜலசமதி' எனும் சிறுகதை மூதூருக்கும், திருகோணமலைக்கும் இடையில் ஓடிய லோஞ்சு கடலில் மூழ்கி அதனால் ஏற்பட்ட உயிர் இழப்புச் சம்பவத்தை உணர்ச்சிப்பூர்வமாக எடுத்துக் காட்டும் ஒரு படைப்பாகும்.

பெரியவர் மூதூர் கலைமேகம் அவர்களும் நீண்ட காலமாகச் சிறுகதை, கவிதை எனப் பரவலாக கலை இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டு வருபவர்.

மூதூர் என்றதும் இன்னும் இரு பெரியவர்கள் நினைவுக்கு வந்தார்கள். ஒருவர் அப்பிரதேசக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பெருமை பாடுபட்ட மர்ஹூம் எம்.எம்.கே.முகம்மது அவர்கள். அவரை நினைவுப்படுத்தும் வகையில் 2008ஆம் ஆண்டு இதயமலர் என்ற நினைவு மலரை எம்.எஸ்.அமான்னூல்லா அவர்கள் தொகுத்து தந்திருக்கிறார். மற்றவர் மர்ஹூம் மௌலவி எம். ஐ.எம்.மஷ்ஹூர் அவர்கள். மூதூரின்

ஆரம்பகாலப் படைப்பாளியான அவர்குறுங்கதைகளை எழுவதில் வல்லவர். 1973ஆம் ஆண்டு காலமானார். அவரது மறைவுக்கு பின் சிந்தனை வட்டத்தின் 192வது வெளியீடாக அவரது குறுங்கதைகள் அவரது புதல்வி திருமதி. சுஹாதா ஏ.கரீம் (இவரும் ஒரு கவிஞர்) தொகுத்து 'மர்ஹூம் மஷ்ஹூர் கதைகள்' என்ற தலைப்பில் 2004ஆம் ஆண்டு ஒரு நூல் வெளிவந்துள்ளது.

மூதூர் நண்பர்கள் இணைந்து அன்றைய தினம் அமான்னூல்லா அவர்களின் இல்லத்தில் இலக்கிய கலந்துரையாடலுடன் கூடிய பகல் உணவு விருந்தில் கலந்து கொண்டோம். நண்பர் மூதூர் முகைதீன் அவர்கள் வீட்டில் தேனீர் விருந்தில் கலந்து கொண்டோம். அடுத்து கிண்ணியா போக வேண்டும். மூதூர் நண்பர்களுடன் விடைபெற்று கிண்ணியாவை நோக்கிப் புறப்பட்டோம்.

கிண்ணியாவை பொறுத்தவரை கிண்ணியா என்றால் அந்தக் காலம் தொடக்கம் இன்று வரைக்கும் மறைந்த கவிஞர் அண்ணல் அவர்கள்தான் நினைவுக்கு வருவார். அவரது கவிதைகளை ரசித்து படித்து வந்தவன்.

கிண்ணியாவிருந்து சுதந்திரன் காலத்திலிருந்து எழுதிவரும் ஒரு சிறந்த சிறுகதை படைப்பாளி கிண்ணியா எம்.ஐ.எம்.தாஹீர் அவர்கள். அவரது நூல் ஒன்று வெளிவராத குழலில், புரவலர் புத்தகப் பூங்கா திட்டத்தின் கீழ் 'பச்சை பாவாடை' என்ற பேரில் 2009ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அவரையும் காணலாம் என்ற எண்ணத்துடன் இருந்த பொழுதுதான், மூதூர் நண்பர்கள் அதிர்ச்சியான தகவல் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கிண்ணியா எம்.ஐ.

எம்.தாஹீர் அவர்கள் தனது 70வது வயதில் கடந்த இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால் காலமாகி விட்டார் என்று. இச்செய்தி எங்களுக்கு பெரும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. இச்செய்தி இலக்கிய உலகுக்கு பரவலாக எட்டமல் போனது எப்படி? என்ற பாரிய கேள்வி என்னில் எழுந்தது.

கிண்ணியா எம்.ஐ.எம்.தாஹீர் அவர்களின் மறையொட்டிய சோகச் செய்தியை சுமந்தவர்களாக கிண்ணியாவை நோக்கி புறப்பட்டோம்.

கிண்ணியா என்றதும் இலக்கியத் துறைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற வகையில் கிண்ணியா அமீர்அலி, கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி, பாயிஷா அலி போன்றவர்களுடன் நேரடியாகவும், எழுத்தின் மூலமாகவும் அறிந்து வைத்திருந்தேன். நண்பர் கிண்ணியா அமீர்அலி கொழும்பில் இருந்தமையால் அடிக்கடி சந்திக்க முடிந்தது. நல்ல சந்தக் கவிஞர். அவரது கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்று விரைவில் வெளிவரப் போவதாக அறிந்தோம். அடுத்தவர், கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி அவர்கள். நல்ல மரபுக் கவிஞர். சிறுகதைப் படைப்பாளி. 2005ஆம் ஆண்டு குடையும் அடைமழையும் என்ற கவிதைத் தொகுதியினையும், 2011ஆம் ஆண்டு ஒரு தென்னைமரம் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பையும் தந்தவர். பல பரிசில்களை தனது படைப்புகளுக்காக தேசிய, சர்வதேச மட்டத்தில் பெற்றவர். ஆகாயப் படையில் பணி புரிந்து, இன்று ஓய்வு பெற்று, இலக்கியப் பணியில் ஈடுபட்டு வருபவர். அவரையும் கொழும்பில் ஓரிரு தடவை சந்திப்பினும் அவரது ஊரில் சென்றவேளை சந்தித்து வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் சந்திக்க சென்றோம். அன்பாக வரவேற்றார்.

அவரின் மருத்துவ விசயம் பெற்று, அவர்கள் பணியில் தாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்று கவலை கொள்ளுதலானார். பாய்லா துறைமுகம் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேள்விப்பட்டார். பாய்லா துறைமுகம் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேள்விப்பட்டார். பாய்லா துறைமுகம் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேள்விப்பட்டார்.

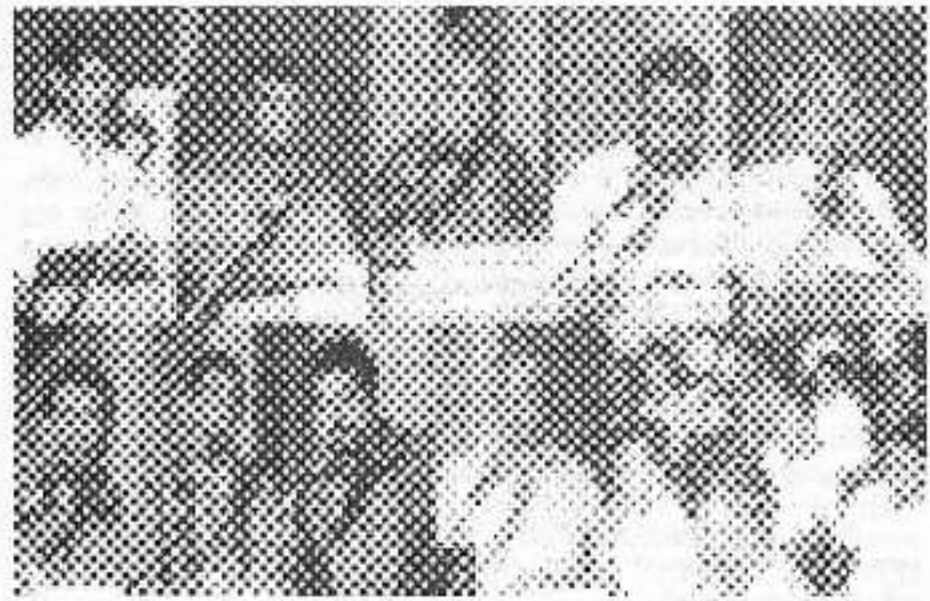
இன்று கழந்தில் மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை.

மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை.

மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை.

மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை.

மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை.

நந்தினி சேனியரின் சிறுகதைத் தொகுப்பான 'நெல்விமரப் பள்ளிக்கூடம்' நால் வெளியீட்டு விழாவின் போது.

அவரை பராமரிக்கக்கூடிய முறையை ஆதிமவற்றைப் பற்றியும் கிடைக்கக்கூடிய சிந்தனைகளைத் தந்திருக்கிறார். இந்த சிறுகதை நூலில் உள்ள பழந் பெருகு சிந்தனைகள் மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை.

இத்தகைய நினைவுகளுடன் திருமேனியை மறந்து உலகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை.

மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை.

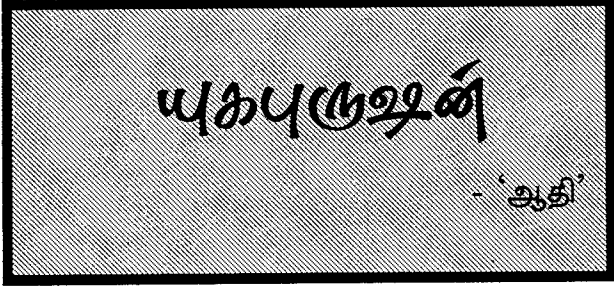
மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை. மூலக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை.

நெறி பிறழ்ந்து போகாத தனது கற்பு வாழ்க்கையின் புனிதமான ஒழுக்க விழுமியங்கள் குறித்து அகல்யா கொண்டிருக்கிற தீவிர ஈடுபாடு, வைராக்கியம் இவையெல்லாவற்றையும் ஒரு நொடியில் துவம்சம் செய்துவிட்டுப் போகிற மாதிரி ஊரிலே சலசலப்பையும் ஏற்படுத்தி நடந்து முடிந்த மிகவும் துக்ககரமான அந்த விபரீத நிகழ்ச்சியினால் அவள் வெகுவாக மனமுடைந்து நிலைகுலைந்து போயிருந்தாள். கல்யாணமாகாமலே, செக்ஸ் உணர்ச்சியினால் உந்தப்பட்டு, அவள் நடத்தை பிசகி வரம்பு கடந்து ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகி விட்டதாக ஊரிலே பரவிய கட்டுக் கதைகளுக்கு முகம் கொடுக்க நேர்ந்த பாவத்தினால் அவள் எவர் முகத்திலும் விழிக்க விரும்பாமல், எந்நேரமும் ஒரு நித்திய சிறைக் கைதி போல, அந்த அறைக்குள்ளேயே அடைபட்டுக் கிடந்தாள்.

முதன் முதலாக அந்தச் செய்தியை ஒரு மறைபொருள் உண்மை போல் கேட்க நேர்ந்த பாவம் அப்பாவுக்கு மட்டும் தான். அவர் அப்போது கூப்பன் சாமான்கள் வாங்குவதற்காகச் சங்கக் கடைக்குத் துரித நடையில் போய்க்கொண்டிருந்த போதுதான் அது நிகழ்ந்தது. இரண்டொருவர் அவரை வழிமறித்துப் பூடகமாய் கேட்பார்களாம்.

“உங்கள் வீட்டில் ஏதும் விசேஷம் நடந்ததே? நடந்திருப்பதாக ஊரிலே கதைக்கினமே, உண்மையா?” என்று அவர்கள் கேட்கிற போது, அவருக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. அப்படி

ஏதும் விசேஷம் நடந்திருந்தால் அவருக்குத் தெரியாமலா போகும். அதுவுமல்லாமல், அப்படி நடக்கக் கூடிய விசேஷம், அகல்யாவின் கல்யாணத்தைத் தவிர, வேறு எதுவுமில்லையே. அதற்கு இன்னும் காலமிருக்கிறது. இருபது வயது கூட நிரம்

பாத சின்னப் பெண்தானே அவள். கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருப்பவள். அது மட்டுமல்ல, பிரத்தியோகமாக வீட்டிலேயே வைத்து ஒரு சங்கீத வகுப்பிலேயும் கலந்து கொள்கிறாள். அவளுக்குப் பாட்டென்றால் உயிர். நன்றாகச் சருதி சுத்தமாகப் பாடவும் வரும். நல்ல இனிமையான குரல்வளம் கூட உண்டு. இதுவே அவளுடைய உலகம். அவளுக்குச் சங்கீதம் கற்றுக் கொடுப்பதற்காகச் சங்கரன் என்றொரு பாட்டு வாத்தியான் அளவெட்டியிலிருந்து சைக்கிளில் வந்து போகிறான். சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் மட்டுந்தான் அதற்கான வகுப்புக் களைகட்டி நடந்தேறும். சங்கரனுக்கு இன்னும் கல்யாணமாகவில்லை. தொழிலே கண்ணாக இருக்கிற, கர்மசிரத்தையான ஒரு உன்னத பாடற் கலைஞன் அவன். அவர்கள் கேள்விக்கு உடன்பாடில்லாத ஒரு தலையசைப்புடன்,

அப்படி ஏதும் நடந்தால் எனக்குத் தெரியாமலா போய்விடும் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தவர்தான் அவர்.

அகல்யா அப்போது வாசலில் தனிமையில் நின்றிருந்தாள். உள்ளே பேச்சுக் குரல் கேட்டது. அவளது ஒரே தங்கை வதனி மல்லாகத்தில் படித்துக் கொண்டிருப்பவள். அவளிடமும் இதே கேள்வி கேட்கப்பட்டதாக, அவள் தாயிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். அது என்னவென்று பிடிபடவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. அப்பொழுதுதான் அந்த அவர்களின் குழப்பத்தைத் தீர்ப்பது போல ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. ஏழாலை கிழக்கிலிருந்து ஆச்சி ஓட்டமும் நடையுமாக ஓர் அவசர செய்தி சொல்ல ஓடோடி வந்திருக்கிறாள். அவரது மனைவியின் அம்மா. அகல்யா அவளை ஆச்சி என்று கூப்பிடுகிறாள். பதட்டமாக வாசலைத் தாண்டி வந்தவள், “எங்கே அகல்யா?” என்று கேட்டவாறு அவள் உள்ளே போகவும், அவளை நிழல் போல பின்தொடர்ந்தார், அப்பா.

“அகல்யாவுக்கு என்ன?”
 “உங்களுக்கு விடயம் தெரியாதே?”
 “என்னவென்று சொன்னால்தானே விளங்கும்.”

“சொல்ல நாக்கூசுது. ஊர் முழுக்க அவளைப் பற்றித்தான் ஒரே கதையாக இருக்கு.”

“என்ன கதைக்கினம்?”
 “அகல்யாவுக்குப் பிள்ளை பிறந்திருக்கென்று, ஊர் முழுக்கக் கதை அடிபடுகுது.

எல்லாம் அந்தக் கண்டறியாத பாட்டு வாத்தியாரோடு பழகின தோஷம்தான். அவன்தான் இதுக்குப் பொறுப்பு என்று சொல்லினம். நான் அதுதான் அப்பவே படிச்சப் படிச்சச் சொன்னனான். இப்ப எதுக்கு இந்தப் பாட்டு வகுப்பெல்லாம் இவளுக்கு. அதுவும் குமர்பிள்ளை. நான் அப்ப சொன்னதைக் கேட்டிருந்தால், இப்படியொரு பழி நேர்ந்திருக்குமோ?”

“ஐயோ மாமி, நீங்களும் இதை நம்புறியள்? ஊர் கதைக்கிற மாதிரி, அப்படி விபரீதமாய் இஞ்சை ஒன்றும் நடக்கேலை. நடத்தை பிசகிப் போகாமலுக்கு அகல்யா அப்படியொன்றும் சலனபுத்தி கொண்டவளல்ல. சங்கரனோடு அவள் சாதாரணமாகத்தான் பழகினாள். அவர்களுக்கிடையே நிலவிய உறவு, தெய்வீகமானது. இதைக் கொச்சைப்படுத்திப் பேச, எங்கையறியாமலேயே எங்கேயோ தவறு நடந்திருக்கு. எங்களுக்கு வேண்டாத எவரோ இப்படியொரு கட்டுக்கதையைப் பரப்பி விட்டிருப்பதாக நான் நம்புகிறன். அது யாராக இருக்குமென்று எனக்குத் தெரியேலை” என்று அவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டுத் தன்னை மறந்து பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது, இடையில் குறுக்கிட்டு அகல்யாவின் அம்மா கூறினாள்,

“எல்லாம் சரசுவின் வேலையாகத்தான் இருக்கும்!”

“ஓ! அவளா” என்றவர் மேற்கொண்டு பேச வராமல் யோசனையிலாழ்ந்தார். சரசுவைச் சிறுவயதிலிருந்தே அவருக்குத் தெரியும். அவர்களுக்குத் தூரத்து உறவும் கூட. அவள் ஒருமாதிரி. திரிபுபட்ட எண்ணச் சுழற்சியுடையவள். சலனப் புத்திக்காரி.

ஒன்றுவிட்ட சகோதரன் முறையான ஒரு வளை காதுவித்து மணம் செய்துகொண்ட தறுதலைப் போக்கு அவளுடையது. பல தடவை அப்பா அதை விமர்சித்து, அவளின் தவறான போக்கைக் கண்டித்து அவளைச் சாடியுமிருக்கிறார். அதனாலே அவர்மீது, தீராத பகை அவளுக்கு. அவரோடு முகம் கொடுத்து பேசுவது கூட இல்லை. பக்கத்து வாசலிலே அவளும் இருப்பதால், அவர்கள் வீட்டில் நடப்பதெல்லாம் அவளுக்குத் தெரியும்.

அகல்யாவுக்குப் பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுக்கச் சங்கரன் அவர்கள் வீட்டிற்கு வந்து போவதைக் கண்கூடாகவே கண்டிருக்கிறான். அதையே மையமாக வைத்து, அப்பாவிடமிருந்து அவர்கள் இருவரையும் பொறியில் சிக்க வைத்து, என்னவொரு கொடூரக் கற்பனை அவளுக்கு.

இதையெல்லாம் ஜீரணித்துக் கொண்டு ஆச்சி போய் வெகுநேரமாகி விட்டிருந்தது. அகல்யாவின் முகத்தில் விழிக் காமலே அவள் திரும்பிப் போனது, ஒரு கொடூர சித்திரவதையாய் அகல்யாவுக்கு உறைத்தது. அவள் முகத்தைக் கண் கொண்டு பார்க்க முடியவில்லை. சோகம் அப்பிய முகத்துடன் ஐடம் மரத்து, அவள் நீண்டநேரமாய் அறைக்குள்ளேயே அடைந்து கிடந்தாள். எவர் முகத்திலும் விழிக்காமலே, ஒரு பின்னடைவு நிலை அவளுக்கு.

நடக்கக் கூடாதது நடந்திருக்கிறது. இதில் நேர்ந்த அவமானச் சிலுவை அவளுக்கு மட்டுமல்ல. பாவம் சங்கரன். இந்தச் சிலுவையைச் சுமந்து எப்படியெல்லாம் மனம் வருந்துகிறானோ. இனி அவர்

களுக்கிடையே சங்கீத பாடமும் நடந்தாற்போலத்தான். அதுதான் சயஸ்வரம் தட்டிக் கிடக்கிறதே. இந்தத் தீராத பழியைப் போக்க என்ன வழி என்று பிடிபட மறுத்தது. தீக்குளிக்க நேர்ந்தாலும், போய்விடுமா இந்தக் களங்கம்?

நீண்ட நாட்களாக இதனால் வீடே சவக் களை தட்டிக் கிடந்தது. யாரோடும் சமூகமான உறவு இல்லை. பேச்சற்ற மௌனத்தில், வீட்டில் இருள் கனத்துக் கிடந்தது. வெறும் பொய்யிலே புரையோடிப் போன அந்தகார இருள். இந்த இருளைக் கிழித்துக் கொண்டு, யதேச்சையாக ஒரு தினம் சங்கரனின் வரவு, திடீரென்று நிகழ்ந்தது. அப்பா அவனை முகம் கொடுத்து எதிர்கொள்ளத் திராணியற்றவராய், சாய் மனையில் வானத்தையே வெறித்துப் பார்த்தவாறு நிலைகுத்திப் படுத்திருந்தார். வதனிதான் அவன் அமர்வதற்குக் கதிரையை எடுத்துப் போட்டான். அதுவும் வேண்டா வெறுப்பாகத்தான்.

கறையைத் துடைத்துக் கொண்டு, அல்லது புறந்தள்ளி மறந்து விட்டவனைப் போல, அவனது இந்த வருகை அகல்யாவையே பெரிதும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியிருந்தது. இப்படியொரு விபரீத நிகழ்வு நேர்ந்த பின், அவன் முகத்தைக்கூட ஏறிட்டுப் பார்க்கிற துணிவு அவளுக்கு வரவில்லை. எனினும் இதில் அவன் களங்கமற்றவன் என்பதை அவள் முழு மனதோடு நம்பினாள். அப்படியிருந்தும் ஏன் இந்தப் பின்னடைவு? முறுகல் நிலை. அவன் என்ன நோக்கம் கருதி இங்கு வந்திருக்கிறான்?

கனத்த மௌனத்தினிடையே, அவன் குரல் பிசிறில்லாமல் ஒலித்தது. அப்போது அவள் அதை எந்த ஈடுபாடுமின்றி, அசிரத்தையோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள். அவன் குரல் உடைந்துபோய், வேதனையுடன் நலிவாக ஒலித்தது. யாரும் கேட்காத பாவனையில், சுவரைப் பார்த்துப் பேசுவது போல, குரல் கம்மிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான், அவன்.

“எங்களை அறியாமலே ஒரு தப்பு நடந்து போச்சு. இதுக்கு நானும் உடந்தை தான் என்று நினைக்கையில் பெரிய மன வருத்தமாக இருக்கு. நான் ஆண்பிள்ளை. எது நடந்தாலும் பிழைச்சுக் கொள்ளுவன். அகல்யா! நீங்கள் பெண்பிள்ளையாச்சே. இதனால் உங்கடை எதிர்காலமே கேள்விக்குறியாகியிருக்கே. இதுக்குப் பரிகாரமாய்...” என்று உணர்ச்சி முட்டி அவன் முடிக்கவில்லை. அகல்யா ஆவேசமாகக் குறிக்கீட்டுக் கேட்டாள்,

“உங்களாலை என்ன செய்துவிட்ட முடியும்?”

“ஏன் செய்ய முடியாது? நானே உங்களை மனமுடிப்பதன் மூலம், இப்படி ஏற்பட்ட கறை போய்விடுமல்லவா?” அவன் அவ்வாறு கூறிக்கொண்டிருக்கும் போதே, உணர்ச்சு தாங்காமல், அறையிலிருந்து ஆவேசமாக வெளிப்பட்ட அவள், அழகை குமுறிய குரலில் அவனைப் பார்த்துக் குரலை உயர்த்திச் சொன்னாள்,

“வாயை மூடுங்கோ. நடந்ததை நிரூபிக்க இது போதுமே. எங்களுக்குள் ஒன்று மில்லையென்பதே சாட்சியாக இருக்க வேணும். இதை மறந்திருங்கோ. இதனால் எனக்குக் கல்யாணமாகா விட்டாலும் பரவா

அடுத்த கிழி 47-வது மல்லிகை ஆண்டு மலர்

யில்லை. இப்ப இந்த நிலையிலை, எனக் கேற்பட்ட பழியை வெறும் வதந்தியென்று நம்புவதற்கு ஒருவன் வராமலா போவான்? அப்படி வரக்கூடிய ஒருவன் எனக்கு ஒரு நல்ல புருஷனாக இருப்பானென்று நான் நம்புறன். மனதால் கூட, நான் களங்கப்படவில்லை. இப்படி இருக்கக்கூடிய எனது ஒழுக்கம் தவறாக நேர்மையை, சத்தியம் புறக்கணிக்கப்படாத உண்மைத் தன்மையை எவ்வொருவனாலும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறதோ, அப்ப அவன் எனக்கு ஒரு நல்ல துணையாக இருப்பான். இது போதும் எனக்கு. அதுவரைக்கும் எத்தனை யுகம் சென்றாலும் நான் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேனே!” என்றாள், அவள் குரலில் தொய் வில்லாமல்.

வாழ்க்கை பற்றி, அப்படி அடிசறுக்கி நிலையிலும் அவள் கொண்டிருக்கிற அத்த நம்பிக்கை அவனை உச்சி குளிர வைத்தது. அவன் விருப்பத்துக்கிணங்கி, அவளும் உடன்பட்டிருந்தால், அவர்கள் மீது பூசப்பட்ட கறையை இன்னும் வலுவடையதாக்கி நிலைநிறுத்தியது போலவே யாகும். நல்லவேளை அவள் தன் கண்களைத் திறந்துவிட்டதாகவே அவன் முழு மனதோடு நம்பினான். அந்தத் திருப்தியுடனேயே விடைபெற்றுக் கொண்டு, அங்கிருந்து வீடு போகக் கிளம்பினான், அவன்.

ஓராண்டுச் சிறுகதை மதிப்பீடு 2010 டிசம்பர் - 2011 நவம்பர்

- எம்.எம்.மன்ஸூர்

ஐம்பதாவது ஆண்டை நோக்கி திடகாத்திரமாகப் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் மல்லிகை ஆண்டு தோறும் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை அதன் வாசகர்களுக்கு வழங்கி வருகிறது. மாதாந்தம் இரண்டு மூன்று சிறுகதைகளை எப்படியும் அது சேர்த்துக் கொள்ளத் தவறுவதில்லை. இடைக்கிடையே மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள், குறுங்கதைகளும் இடம்பெறுவதுண்டு.

இவ்வருடம் மல்லிகை ஐம்பது சிறுகதைகளையும், ஐந்து மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளையும், பதின்மூன்று குறுங்கதைகளையும் தந்திருந்தது. அவற்றில் ஒன்பது சிறுகதைகள் யுத்தகால அனுபவங்களையும், நாற்பத்தொரு சிறுகதைகள் சமூகச் சிறுகதைகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இனி அவற்றின் தன்மைகளையும், அவை சொல்லும் சமூகச் செய்தி என்ன என்பதையும் நோக்கலாம். ஒரே ஒரு உருவகக் கதையும் இடம்பெற்றிருந்தது.

2010 டிசம்பர் மாத மல்லிகை இதழில் மூன்று சிறுகதைகளும், ஒரு குறுங்கதையும், ஓர் உருவகக் கதையும் இடம்பெற்றிருந்தன.

இன் லேசுப் பயணங்கள்?

- யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

யுத்த கால அவலங்கள் இன்னும் மக்கள் மனங்களில் மாறாத வடுக்களாக பதிவு பெற்றிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. செல்லடி பட்டு கண்ணடி பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சிறுமியின் கதையை விளக்குகிறது.

இன்று மட்டும்தான்

- ராணி சிரிதரன்

வயதுப் பெற்றோர்களைக் கண்போலக் காக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு பிள்ளையினதும் கடமை என்பதைக் கதை உணர்த்தும் அதேவேளை, ஹெல் அடியில் கண் கெட்டுப் போனாலும், சூரிய நமஸ்காரம் செய்யத் துடிக்கும் விக்னேஸ்வரன் போன்றவர்கள் சமுதாயத்தில் லட்சியப் புருஷர்களாக வாழத் துடிக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

கற்பகத் தருக்கள் நான்

- க.பரணீதரன்

தனது பிள்ளையின் கல்வி முன்னேற்றத்துக்காக தன் குடும்பத்தை வாழ வைத்துக் கொண்டிருந்த கற்பகத் தருக்களாக விளங்கும் பனை மரங்களை விற்று லட்சியத்தை நிறைவேற்றத் துடிக்கும் ஒரு தாயின் முயற்சியைத் சித்திரிக்கிறது கதை.

செங்கதிரோனின் நிறை குடம் என்ற உருவகம்; அடிப்படை அமைதியாய் இருக்க உதிரிகள் தம்பட்டம் அடிப்பதை விளக்குகிறது.

அதேபோல வேல் அமுதனின் சிதைவு குறுங்கதை. சொந்தப் பெற்றோர் என்றாலும் பெண்ணின் விருப்பத்தைக் கேளாமல் திருமண ஏற்பாடுகளைச் செய்யக் கூடாது என்பதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாகும்.

* * *

2011ம் ஆண்டுப் புதுவருடம் மல்லிகை அதன் இலட்சியப் பயணத்தின் 46வது மைல் கல்லில் கால் வைத்து ஆண்டு மலராக மலர்ந்தது. இவ்வாண்டு மலர் பதின்மூன்று சிறுகதைகளையும், ஒரு குறுங்கதையையும் தாங்கி வந்தது.

யாரிடத்தான் சொல்லிச் சொல்?

- யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

யுத்த காலச் சிறுகதையைச் சேர்ந்தது தான் இக்கதையும். நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் மறக்கப்படுவதில்லை. ஆள் கடத்தலில் அள்ளிச் செல்லப்படும் அப்பாவிப் பொது

மக்கள் கொலை செய்யப்படுவது உறுதி என்பது அக்காலத்தில் நிலவிய பயங்கரமாகும். கார்த்திகாவின் மகனை விசாரித்து விட்டுக் கொண்டு வந்து விடுவோம் என்று கூறி அழைத்துச் சென்ற பயங்கரவாதிகள், இறுதிவரையில் கொண்டுவந்து விடாதது என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை ஊகிக்க முடியாமல் தவிக்கும் நிலைக்கு கார்த்திகாவின் தாயின் உள்ளத்தை ஆட்கொண்டிருந்தது.

விழுதுகளுல் விழுந்தவங்களுல்

- கே.ஆர்.டேவிட்

மனிதன் வாழும் காலத்தில் வளமான வாழ்வுக்கு வழி வகுக்காத பிள்ளைகள், அவன் மறைந்ததற்குப் பிறகு எத்தனை கோடி ரூபாய்கள் அள்ளி வீசி மரணச் செலவுகளைச் செய்த போதும், அவை தனது புகழுக்கு புகழ் சேர்க்குமே ஒழிய மறைந்தவருக்கு எந்தவித நன்மையையும் ஏற்படுத்தப் போவதில்லை என்ற உண்மையை தனது வறுமைப்பட்டதாய் அன்னம்மாவுக்கு வாழும் காலத்தில் உதவாத சிவநாதன், மரணச் செலவில் செய்த செலவுகள் தனக்குப் புகழ் என்ற மாயையை மனதுக்குள் வரித்துக் கொண்டாலும், இறுதிக் காலத்தில் சாதாரண வருமானத்தைக் கொண்டு அன்னம்மாலை வாழ வைத்த காந்தராசன் போன்ற பரந்த மனச் செம்மல்களை இன்றைய சமூகத்தில் காண்பது அரிது என்பதை சித்திரித்துக் காட்டியுள்ளார் கதாசிரியர்.

ஒரு துவக்கின் கதை

- சுதாராஜ்

துவக்கு உள்ள ஒரு குடும்பத்தில்

பிள்ளைகள் அதனை எந்த முறையில் அணுகுவார்கள், துவக்கினால் குறி வைக்கப்படும் மிருகங்களின் வயிற்றில் உள்ள குட்டிகளின் நிலையை எண்ணும் போதும், கண்களினால் காணும் போதும் ஏற்படும் மனவேதனை எப்படிப்பட்டது என்பதைத் துவக்கின் கதை சொல்லிப் போகிறது.

கதையாசிரியர் என் நதியோரக் காதல்

- ரஷியாவில் பயிலும் மருத்துவ பீட மாணவன் வி.தனேஷ்குமார்

எதிர்பாராத விதமாக காதலில் கட்டுண்ட ரஷிய பல்கலைக்கழக மாணவனுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம், மாறாத அன்பு கொண்ட ரஷ்யக் காதலி ஸ்வெத்தாவை மறக்க முடியாதபடி அவள் அவளது வாழ்க்கையுடன் இணைந்து கொண்டாள். அவளது கதைதான் நதியோரக் காதலி. அருமையான அனுபவக் கதையாகத் தந்திருந்தார் ஆசிரியர்.

அவள் நீர்ள் நிறம்

- க.சட்டநாதன்

கற்பதில் இடர்படும் இடங்களில் எல்லாம் சரஸ்வதியின் அருள் கிட்டினால் போல, தமிழ்ச் செல்வி ரகுவுக்கு உதவி வருகிறாள். அவள் இல்லாமல் படிப்பே வராது என்ற ரகுவின் உள்ளக் கருத்துக்கு உயிரூட்டுபவளாக இருந்த செல்வி, அவனை விட்டுப் பிரிந்த நாட்கள் வேதனையால் கழிந்தது. பின்னர் எதிர்பாராமல் சந்தித்தவள் இனி அவனுடைய முன்னேற்றத்திலும், படிப்பிலும் மாத்திரமல்ல வாழ்க்கைத் துணையாக நின்று ரகுவுக்குப் பக்கபலமாக இருக்கப் போவ

தாக கூறுவது அவனுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

காலம் தொலைத்த கனவு

- வசந்தி தயாபரன்

எத்தனை காலம்தான் வெளிநாடுகளில் வசித்தாலும், சொந்த மண்ணை மறக்க முடிவதில்லை. பாடசாலைக் காலங்களில் ஓடியாடி விளையாடி மகிழ்ந்த பொழுதுகளை எவராலும் இலகுவில் மறந்துவிட முடிவதில்லை. ரூபி தாயகத்துக்கு வந்து, தான் வசித்திருந்த பழைய இடங்களையும், நண்பர்களையும் சந்திக்க ஆசை கொண்டு சென்ற போது சகலதும் இழக்கப்பட்ட ஒரு வித்தியாசமான புது இடங்களைத்தான் அவளால் காண முடிகிறது. அவளது பள்ளித் தோழர்களது முகவரிகள் கூடத் தெரியாதது அவளுக்குக் கவலையை வரவழைத்துள்ளது.

யுத்ய தொன்

- திக்குவல்லை கமால்

பெண் பிள்ளையைப் பெற்று விட்டால் பெற்ற தாய்க்குத்தான் எவ்வளவு கவலை. அவளைக் கடைசி வரையில் கரை சேர்க்கும் முயற்சியில் ஒவ்வொரு தாயுள்ளமும் துடிப்பது தவிர்க்க முடியாதது. அதே வேளை, சுயநலமிகள் இருக்கும் வரையில் குடும்பம் என்றாலும் அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. நஸ்ரியாவின் கலியாண விஷயமும் பல நொண்டிக் காரணங்களால் பின்தள்ளிப் போனபோது, சிறிதும் கவலைப்படாத நஸ்ரியா, கிளரிகல் உத்தியோகம் கிடைத்ததைப் பெரும் பேறாகக் கருதினாள். காரணம், உத்தியோகம் இருந்தால் மாப்

பிள்ளை தானாகக் கிடைத்து விடுவது இயல்பு. திருமணம் முடித்துக் கொடுப்பதற்கு பெண்களின் உத்தியோகமும் அவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை நட்சத்திரம் தான்.

இப்படியும் கூட ஓர் அநுபவமே

- கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தன்

பிரதி அதிபரான நிர்மலா விதவையான போதும், பழமை பேணும் சிலரால் கடைபிடிக்கப்படும் மூட நம்பிக்கைகளில் நம்பிக்கை வைக்காமல், பெண் விடுதலை அமைப்பு, மாதர் சங்கங்கள் என்பனவற்றில் பங்கு கொண்டு தனது பங்களிப்பைச் செய்து வந்தாலும், திருமண விழாக்களிலும், புது வீடு புகுவிழா வைபவங்களிலும் முறையான அழைப்புக் கிடைத்தாலே ஒழிய, வாழ்த்துக்களைத் தவிர்த்து வந்தாள். விதவைகளின் வாழ்த்துக்களை சமுதாயம் ஏற்கிறதோ இல்லையோ, முறையான வைபவங்களில் கலந்துகொண்டு வாழ்த்தப் பின்னிற்பதில்லை என்ற கொள்கையுடையவள், தான் பேசி ஏற்பாடு செய்த தனது பெரியம்மாவின் மகளான தனது சகோதரி ரூபாவின் திருமணத்தில் பங்கு பற்றுமாறு தனது பெரியம்மாவினால் விடுக்கப்பட்ட முறையற்ற அழைப்பை ஏற்காது தனது பாடசாலையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் நிமலாவின் புதுமனைப் புகுவிழாவுக்குச் செல்வதற்குத் தீர்மானித்ததுதான் அவளுக்குச் சரியாகப்பட்டது.

பன்மலரோ குளர் நலவோ

- சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்

ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொண்டு காதல் செய்து இல்லறத்துக்குள் நுழையும்

இருவர் தமது தாம்பத்தியம் சீராக சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நினைப்பதுண்டு. எனினும் குடும்பம் என்றால் ஏற்படக்கூடிய சில்லறைப் பிரச்சினைகள் பெரிப்பிக்கப்பட்டு, பிரிந்து போவதுமுண்டு. அந்தக் கட்டத்துக்கு வந்ததன் பிறகுதான் இலக்கியனும், கவிதாவும் தமது தவறுகளை உணர்ந்து மீண்டும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ நினைக்கின்றனர். பிரிவு என்பது ஏற்படவில்லை. காதலும் காமமும் சேர்ந்ததுதான் இல்லறத்தில் காணப்படும் இரண்டு முக்கிய அம்சங்கள். அது சீரானால் இல்லறம் சீராகி விடும். என்றாலும் காதலிக்கும் போது இருக்கும் உணர்வுகளும், ஆசைகளும் திருமணம் முடிந்த பின்னால் இருப்பதில்லை. குடும்பம் குட்டி என்று ஆனதன் பின்னால் சிந்தனைகளும், செயற்பாடுகளும் வேறு விதமாகத்தான் அமைந்து விடும்.

அடிசு மயக்கம்

- தெனியான்

அழகைக் கொடுக்கும் இறைவன் சில பெண்களுக்குப் பேசும் சக்தியைக் கொடுப்பதில்லை. திருமணம் என்று வரும்போதுதான் அவர்களது நிலைமை கவலைக்கிடமாகிறது. ஊமைக்கு ஊமையாக கலியாணம் கட்டிக் கொண்டு குடும்பம் நடத்துபவர்களும் இருக்கிறார்கள். பெண் பேச, ஆண் ஊமை என்ற விதத்திலும், ஆண் பேச பெண் ஊமை என்ற முறையிலும் திருமணம் முடித்து குடும்பம் நடத்துபவர்களும் இல்லாமல் இல்லை. ஊமையை ஒரு ஊமைக்காக நினைப்பவர்கள் வாழ்வளிப்பதற்கு எவரும் விரும்பாத நிலையில்தான் இன்றைய சமூகம் இருக்கிறது. எனினும்

தெய்வராசனின் தங்கை மாலதிக்கு சீதனமோ, எதுவுமோ இன்றி வெளிநாட்டில் தொழில் புரியும் மோகன் முன்வந்து வாழ்வளிப்பதற்கு, ஏற்ற துணையாக மாலதியைத் தெரிந்தெடுப்பது உண்மையில் அழகு மயக்கத்தில் ஏற்பட்ட மயக்கமே என்பதை மூத்த எழுத்தாளர், படைப்பாளி தெனியான் அவர்கள் மிக மிக அழகாகத் தனது அழகு மயக்கம் கதைக்குள் கொண்டு வந்திருக்கிறார். என்றாலும் கதையில் வரும் அண்ணன் தெய்வராசனுக்கு தனது உடன் பிறந்த தங்கையை நேரில் காணாதது, நோர்வேயில் என்ன நடக்கிறது, தங்கைக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிய முடியாமல் சகோதரப் பாசம் ஏக்கம் கொள்ளச் செய்கிறது.

பரலனின் குட்டி வரத்தயார்

- நம்பி நழவி

அம்பலத்தாரின் ஆடு களவுபோனதை ராட்டினம்தான் களவாடியிருப்பான் என்று பொலீஸில் முறைப்பாடு செய்து அநியாயமாக ஒரு நிரபராதியைத் தண்டிக்க எடுக்கும் முயற்சிகள் ராட்டினம் குற்றவாளியல்ல என்ற பொலிஸ் தீர்ப்பின் மூலம் வெளியில் வருகிறான்.

தருப்பம்

- மு. அநாதரட்சகன்

படித்துப் பட்டம் பெற்றுத் இந்தக் காலம் அரசு உத்தியோகமோ, படிப்புக் கேற்ற தனியார் துறை உத்தியோகங்களோ கிடைப்பது அரிது. ஏழ்மை, வேதனை, ஏமாற்றம், அலைக்கழிவு என எத்தனையோ பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் சிவஞானத்தார் ஊட்டிய நம்பிக்கையில்

ஸ்டூடன் விசாவில் வெளிநாடு சென்று உத்தியோகம் பெறலாம் என்ற எண்ணத்தில் சென்றவனுக்கு சிவஞானம் காட்டிய அதைரியம் அவனது மனநிலையை மேலும் மோசமாக்கியது. திரும்பி நடந்தவனுக்கு தனது தகப்பனின் சைக்கிள் திருத்தும் இடம் வந்ததும் முடிவை மாற்றிக் கொண்டு, தந்தையின் தொழிலையே செய்வது என முடிவு செய்துகொண்டபோது பிரதியட்ச உலகின் யதார்த்தம் அவனுள் உறுதி பெற்று வேலை கிடைத்துவிட்ட மகிழ்ச்சியில் மனது இலேசானது.

சுற்று வியூகத்தின் கடைசி வழி

- ஆனந்தி

உடற் கோளாறுகள் காரணமாக காலம் தாழ்ந்த நிலையில் பிரசவம் நிகழ்வதுண்டு. எனினும் இதனை அறியாத கணவர்கள் தமது மனைவி பிள்ளை பெறத் தகுதியற்றவள் என்ற தவறான முடிவுக்கு வருவது தவறான கருத்தாகும். பெண் என்பவள் மனரீதியாக, உடல் ரீதியாக பாதிக்கப்படும் போது ஏற்படும் நிலைமைகளைத் தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு அவளை விவாகரத்துச் செய்யும் முடிவுக்கு வருவது அபாயகரமானது. சீதாவின் விவாகரத்தில் கணவன் ராகவன் எடுத்த முடிவு சீதாவின் மனதை வெகுவாகப் பாதித்திருந்தாலும், கணவன் தன்னோடு சேர்ந்து வாழ்வான் என்ற நம்பிக்கை இன்னும் உள்ளது. உறவினரும், ஊரவரும் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து சீதாவையும், பிள்ளையையும் பார்த்துச் சென்ற போதும், கணவன் வருவார் என்ற நம்பிக்கையில் காத்துக் கிடக்கும் சீதாவின் முடிவு கற்பு வியூகத்தின் கடைசி வழியோ?

நன்றி 19வாரை

- வேல் அமுதன் (குறுங்கதை)

மாஸ்டர் சிவசம்பு பிரதி உபகாரம் எண்ணாமல் வசதி குறைந்த ஏ.எல். மாணவர்களுக்கு இலவச டியூசன் சொல்லிக் கொடுத்ததோடு தேவையான பண உதவிகளையும் செய்தது, அவர் எதிர்பாராத விதமாக நோய்வாய்ப்பட்டு Bypass Surgery செய்வதற்கு வார்ட்டில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த போது, பணக் கஷ்டம் தனது உயிருக்கே ஆபத்து என்ற நிலையில், இவரின் நிலையைக் கேள்விப்பட்ட மாணவர்கள் தனது டியூசன் மாஸ்டரின் உயிரைக் காப்பதற்கு பணமும், இரத்தமும் வழங்கியது தமது குருதட்சனையாக மாத்திரமல்லாமல், மனிதநேய நடவடிக்கையாகவும் நோக்க வல்லதொரு நன்மை செய்தால் என்றாவது ஒருநாள் அது தனக்கு நன்மையாக வந்து சேரும் என்பதற்கு இந்தக் குறுங்கதை நல்லதொரு உதாரணமாகும்.

* * *

2011 பெப்ரவரி இதழில் மூன்று சிறுகதைகளும், ஒரு குறுங்கதையும் இடம்பெற்றிருந்தது.

என்னைப் போல் ஒருத்த

- ச.முருகானந்தன்

வேண்டுமென்றே பெண்கள் தவறு செய்வதில்லை. ஆனால், ஆண்கள் செய்யும் தவறுகளை வேண்டுமென்றே மறைத்து தமது மரியாதையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத் துடிக்கும் இக்காலத்தில் தன் உயிருக்கு உயிராய்க் காதலித்த ராசுவை நம்பி தன்னையிழக்கும் இலக்

கியா தன் கரம் பிடிக்க வரும் உத்தம புருஷனுக்கு தான் வாழ்க்கையில் களங்கப்பட்டவள் என்ற செய்தியை கடிதம் மூலம் அறிவித்து, தனது உத்தமத் தன்மையைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு தற்கொலை செய்து கொள்ளலாம் என எண்ணினாலும், ஊர் உலக நடப்புகளில் நன்கு பரிச்சயமுள்ள டாக்டர் மாப்பிள்ளை அவளிடம் இருந்து சீதனமோ, எதுவுமோ எதிர்பார்க்காமல் அவளைக் கட்டிக் கொள்ள முன் வருவ தானது அவரது பெருந்தன்மையைப் புலப்படுத்துகிறது மாத்திரமல்லாமல், இலக்கியாவுக்கு நடந்த எதிர்பாராத இழப்பைப் பெரிதுபடுத்தாமல் அவளைத் தனது மனைவியாக்கிக் கொள்கிறார். ஆனால், இலக்கியாவோ அவர் தன்னைப் புறக்கணிப்பார் என்றுதான் எதிர்பார்த்தான். என்றாலும் அவர் அப்படி செய்யாதது அவளுக்கு ஆச்சரியத்தை வரவழைத்தது. காரணம், டாக்டரின் அக்காவுக்கு ஏற்பட்ட அவலம் தன் மனைவிக்கும் ஏற்படக்கூடாது என்று எதிர்பார்த்துதான்.

குப்பை

- கெகிறாவ சஹானா

பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்யும் போது ஏற்படுகின்ற சம்பவங்களை ஒவ்வொரு வரும் அறிந்துதான் இருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற இக்கட்டான நிலைகளைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பெண்கள் பயத்தினால் எங்கே அவமானம் வந்து சேர்ந்து விடுமோ என்ற அச்சத்தினால் சேஷ்டைகள் விடும் ஆண்களின் மீது எதிர் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பின்னிற்கின்றனர். சட்டத்தில் பெண்களுக்கு இவ்வாறான விஷயங்களில் நடவடிக்கை

எடுக்க ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டுக் காஜம், வடிகாமி விலைக்கு வரக்க விரும்பாத பெண்கள் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கத் துணியாதது, ஆண்களுக்குக் காஜமாயி விடுகிறது.

குடும்ப கொடும் விஷயத்தில் இப் கொடிய தாடு முழுவிதும் விழிப்பணர்வு ஏற்பட வேண்டும். பெரும்பாலும் தோட்கள் புவலகைத் தடுப்பதற்கு இந்த கனாதரம் வேலை ஒரு முன்னடவடிக்கையாக இருப்பதனால், சல்லோரும் ஒத்துழைப்பு மல்கு வது அவர்கள் கடமைமாகும். விடுதலை, இலங்கையறியாமல் அறிந்தவர்களுக்கு வீரம் நீட்டுவது தம்மை தோக்கி மூன்று விரல்கள் நீட்டிக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணியாகின்றது.

தீபரல்கள்

வேல் அமுதன் (குறும்புகைத்) சாதகப் பொருத்தப் பொருத்தினாலும், பொதுப் பொருத்தம் பொருத்தாத திருமணம், திருமணத்தில் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி விடும். நனை கால தொழில் நுட்பம் களைப் பயன்படுத்தி உருவத் தோற்றம் களில் மாற்றத்தளை ஏற்படுத்துவது மிக உம் சதிராண காரியம். அதனாவதால் தலை செயற்கைத் தலைமுடியுடன் கூடிய அலங்காரம் புனைப்படும். படைப்பான வழுக்கைத் தலைமுடியும் கொண்ட புனைப்படும் ஒவியாவைப் பார்த்துச் சீர்க்கிட்டுகை.

(தொடர்ச்சி ஆண்டு மலரில்)

இது ஒரு முக்கியமான தகவல்!

மல்லிகையில் எழுதும் எழுத்தாளர் களின் மீது தனி அபிமானம் எமக்குண்டு.

சொந்த, தனிநபர் உணர்வுகளையோ, கோப தாபங்களையோ மல்லிகையில் பதிய வைக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு எப்போதுமேயுண்டு. ஆனால், நமது இலக்கிய நேர்மையைப் புரிந்து கொண்டிருக்கும், சிலர் மிக நுணுக்கமாகத் தமது சய கோப தாபங்களை மல்லிகை எழுத்தில் பதிவு செய்து விடுகின்றனர்.

இது எமது கவனத்திற்கு கொண்டுவரப் பட்டுள்ளது. இனிமேல் தமது கோப தாப உணர்வுகளை மல்லிகைப் பக்கங்களில் மறைமுகமாகப் பதிய வைக்க முனைந்து செயற்படும் இலக்கிய நண்பர்களை - அவர்கள் சத்தவலையான் மல்லிகைக்கு நெருங்கியவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களை இனங்கண்டு அவர்களை தூர வைத்துவிடும். இது சர்வ நீச்சயம்.

- ஆசிரியர்

ஒரு நாளில் ஒடி முடிந்த 'ஒரே நாளில்'

- ஏ.எஸ்.எம்.நவாஸ்

இலங்கைத் தமிழ் சினிமா எழுத்

திருக்க வாய்ப்பேயில்லை என்ற அப்பட்டமான உண்மையை தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது அண்மையில் இலங்கைத் திரைகளின் வெளிப்பாடு 'ஒரே நாளில்' திரைப்படம். இது இலங்கையின் இனம் கலைஞர்கள் பாடுகொண்டு இலங்கையிலேயே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'மண்' என்ற மலையகக் காற்றை உள் வாங்கிய படத்திற்குப் பின், நமது மண்ணில் உளர்ந்த சம்பந்திய படமான 'ஒரே நாளில்' தலைமுறையில் சினிமாவில் ஒரு மலர் முடியிருக்கிறது. அடுத்த கிவ்வலையில் திரையிடும் மூன்று நடவடிக்கை மேற்பட்டால் முடியுள்ளது. சாலகச்சேர் பாணியும் திரையிட்டு சில தினங்களை அங்கும் ஓடினாளி நிலையில் இனிமேல் உபது மண்ணில் தமிழ்ப் படம் தயாரிக்கும் எதிர்ப்பம் சவந்தும் வருமா? என்ற கேள்விக் திரியே முன்னிர்த்திருந்து.

இலங்கைத் திரைப்படங்களுக்கு தமிழகப் படங்கள்தான் முட்டுக்கட்டை என்ற அர்த்தம் புதுப்பிக்கப்படும் முன், இததினாபும் கூட, தமிழக சினிமா பாணியிலேயே எடுக்கப்பட முடியும் துரிப்பிடத்தக்கது. படத்தின் தலைப்பாக் காட்டுவது முதல், இயுதிக் காட்சிகள் வரை தொழில்நுட்ப விடயத்தில் தொடர்பு பார்த்திருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து சில படங்களைத் தயாரித்து வெளியிடுவதற்கான ஆக்க முயற்சியாகக்கூட, அவர்கள் இவ்வாறான பாணியில் எடுத்திருக்கலாம். ஆனால், இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட படம் என்று கொல்வதற்கான சம்பவங்களோ, கலாசார பிண்பணிகளோ இப்படத்தில் கிடைக்காது. தமிழ்நாட்டில் சிறு பட்டினம் தயாரிக்கப்படும் புதுமுதல்கள் தோன்றும் படங்களுக்கு சிறாக ஒரே நாளில் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்ப தகை இலங்கை ரசிகர்கள் நிராகரிக்க என்ன காரணம்? என்றே பரிபலில்லை. இலங்கையின் புகழ்பெற்ற கலைஞர்கள் ஒரு சீவனரடாவது நடுவில் இலங்கைத் திருக்கலாம். ஒளிப்பதிவாளர் எம்.கே.புவைத் தலை, தளையவர்கள் அனைவரும் புதியவர்களே! புதுத்திட்ட காட்சிகளுக்காகவும் சிலர் நடுத்திருக்கிறார்கள். சிறபல கலைஞர்கள் தோன்றியிருந்தாலும், ஒரே நாளில் எழுந்திருக்கும் என்பதும் சந்தேகமே!

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

இத்திரைப்படத்தில் வானோடும், கத்தி யோடும் துரத்தும் ஒரு கூட்டத்தைப் பார்க்கின்ற போது, அறிவாள் கதைகள் தமிழகத் திரைப்படங்களில் அடிக்கடிப் பார்த்த காட்சிகள்தானே என அலுப்புத் தட்டுகிறது. சில சில காட்சிகளில் எமது கலைஞர்கள் தமிழை மென்று விழுங்கியும் விடுவதை இத்திரைப்படத்தை ரசிக்கும்போது உணர முடிகின்றது. இது எமது படம் என உணர வைக்கத் தொடலங்க, வெல்லம்பிட்டிய போன்ற இடங்கள் சாட்சி கூறுகின்றன. கண்ணுக்கழகான காட்சிகள் இலங்கை நாட்டில் எவ்வளவோ இருக்க, இவர்களுக்குப் பாடலமைக்க கிடைத்த இடங்கள் வெற்றித் தரவில்லை. புடைவைக் கடையில்தான் பாடல் காட்சி தமிழகத்தின் அங்காடித் தெருவை அசை போடுகிறது. ரசிக்கத்தக்க வெளிப்புறக் காட்சிகள் என்று சொல்வதற்கு எதுவுமேயில்லை. இப்படத்தில் வரும் மாளிகை அழகாக உள்ளது. இப்படத்தை இயக்கியுள்ள ஏ.ஆர்.எம்.றஸீம் கதை, திரைக் கதை அமைத்துள்ளதோடு, வசனமும் எழுதி நடித்துமுள்ளார். எனினும் அவரது நடிப்புக்கு ஏற்றவகையில் அவரது குரல் ஒட்டவில்லை. இந்த விடயத்தில் இயக்குநரே சறுக்கி விட்டார். ஆனால், அவரது நடிப்பு எவ்வித பின்பற்றல்களும் இன்றி இயல்பாக இருக்கின்றது.

அண்ணன், தம்பி பாசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரே நாளில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதும், தம்பியின் மனைவியின் இறப்புக்கு காரணமான ஒரு சம்பவத்தை வைத்து கதை நகர்த்தப்பட்டுள்ளதும் படத்தின் விறுவிறுப்புக்கு தடையின் அக்கதை படத்தைக் காப்பாற்றுவதுடன், குடிபோதை எவ்வளவு கொடியது என படத்தின் காட்சி

கள் தெளிவிட்டுக் கூறுகின்றன. பாடல்களின்றி தமிழ்ப்படங்கள் இல்லை என்ற சாபக்கேடுக்கு ஒரே நாளில் படமும் தவறவில்லை. முதன் முதலாய்..., ஒரு வார்த்தை பேச... என முதல் வரிகள் மட்டுமே ஞாபகமாய்ப் பதிகிற அளவுக்கு, பாடல்களின் ஏனைய வரிகள் ஞாபகத்தில் இல்லை. இப்படல்களை நமது வானொலி ஊடகங்களே அதிகமாக ஏற்கவில்லை என்ற குறைபாடும் உள்ளது. இப்படல்களுக்கு தனியான இசைத்தட்டை தயாரிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ளாரா? என்பதும் தெரியவில்லை. தென்னிந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் தமிழ்ப்படங்களிலேயே பல குறைகளும், நம்ப முடியாத காட்சிகளும் இருக்கின்றன. அந்த ரீதியில் ஒரே நாளில் படத்தை நெருங்கினால், தவறுகள் இருக்கவே செய்கின்றன. நமது கலைஞர்கள் எடுத்திருக்கின்ற முயற்சி என்பதால் இது சாதனை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. 1990 களுக்குப் பின் இலங்கையின் தமிழ்த் தயாரிப்பாளர் 'ஷர்மிலாவின் இதய ராகம்' கொழும்பு கெபிட்டல் படமாளிகையில் திரையிட்டு மூன்று வாரங்களே கண்டது. அதே நேரத்தில் எம்.ஜி.ஆரின் பழைய திரைப்படமான 'ஒளிவிளக்கு' கெபிட்டலில் திரையிட்ட போதும், 2 மாதங்கள் வெற்றிகரமாக ஓடியது. ஒரு ஞாயிற்று ஒளிவிளக்கு பகல் காட்சி ஹவுஸ்புல் ஆனதும், ஏமாந்த ரசிகர்கள் கெபிட்டலை நோக்கிச் சென்றனர். அந்த ரசிக்காளால், ஷர்மிலாவின் இதய ராகம் ஏளனப்படுத்தப்பட்டது. ஏனென்றால் உள்ளூர் தயாரிப்பு ரசிகனாக நானும் அத்திரையரங்கில் இருந்து அப்படத்தை ரசிக்கச் சென்றபோதே இந்த

அவலத்தைக் கண்டேன். இப்படத்தின் இறுதிக் காட்சிகள் (வழக்குக் காட்சி) யாரும் எதிர்பாராத வண்ணம் திடீரென முடிகிறது. 'கௌரவம்' பட வழக்குக் காட்சிகளை ரசித்த இலங்கை ரசிகர்களுக்கு இக்காட்சி சுவை தரவில்லை போலும். படம் முடிவடைந்ததோடு, தரக்குறைவான வார்த்தைகளும் அந்த ரசிகர்கள் ஊடாக வெளிப்பட்டது.

இவ்வாறே இலங்கையில் தயாரிக்கப்படும் படங்கள் திரையிடப்படும் போதெல்லாம் தமிழகத்து திரைப்படங்கள் அவற்றை மடிய வைத்தது. எம்.ஜி.ஆரின் பெரும் படங்களான 'ஆயிரத்தில் ஒருவன்', 'நீரும் நெருப்பும்', 'அடிமைப் பெண்' ஆகிய படங்களும் கூட, இலங்கைத் தயாரிப்புகளுக்கு அடியாக விளங்கின. இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்டு, முழுக்க முழுக்க நம் கலைஞர்களே தோன்றிய 'கோமாளிகள்' படம் மாத்திரமே இதுவரை வெளிவந்த இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்களில் அதிக நாட்கள் ஓடிய படமாகும். செல்லமஹாலில் 95 நாட்களும், யாழ் விள்ளரில் 50 நாட்களும் ஓடிய படமாகும். மறைந்த சில்லை யூர் செல்வராஜன், கமலினி செல்வராசன், பீ.எச்.அப்துல்ஹமீத், எஸ்.செல்வசேகரன், எஸ்.ராமதாஸ், கே.ஏ.ஜவாஹர், கே.சந்திரகேசரன், ரீ.ராஜகோபால் என முக்கிய கலைஞர்கள் தோன்றிய படம் என்பதாலும், மேடை, வானொலி மூலம் புகழ் பெற்றவர்கள் என்பதாலும் இப்படம் பெரும் வெற்றியை ஈட்டியது, இலங்கைத் திரையுலகின் வரலாறு.

மீண்டும் நம் மண்ணுக்கு ஒரே நாளில் படம் வருகிறது என்று சந்தோஷப்பட்ட அதேவேளை, அது திரையிடப்பட்ட காலத்

தில் தமிழகத்தின் இரு பிரபல நடிகர்களான விஜய்யும், சூர்யாவும் நடித்த வேலாயுதமும், ஏழாம் அறிவும் திரையிட ஏற்படுத்திக் கொண்ட வசதிகளால், ஒரே நாளில் படத்தின் ஓட்டமும் நின்றது. இதுவே இலங்கைப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் இதுவரை கண்ட அநுபவங்களாகும். இலங்கை ரசிகர்கள் நமது படைப்பை புறக்கணிக்கின்ற விதமும் இவ்வாறே தொடர்கதையாகின்றது.

இனி ஒரு வேண்டுகோள்!

- நம்மவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, ஆதரிக்கும் சினிமாப் படங்களைத் தயாரிக்க முனைந்து செயற்படுங்கள்!

மனமார்ந்த நன்றிகள்

கனடாவில் வசிக்கும் நமது சமூகச் சகோதரர்களில் இருவரான திரு. நல்லையா கண்ணன் (உரும்பராய்), திரு. எஸ்.பத்மநாதன் (உரும்பராய்) ஆகியோர் சமீபத்தில் கனடா சென்று வந்த இலக்கிய அபிமானி 'மணி மஹால்' கே.எஸ்.மணியம் அவர்களிடம் கணிசமான தொகையை மல்லிகைக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து உதவியுள்ளனர். தூர தேசத்தில் இருந்த போதிலும் கூட, மல்லிகையை மனமார நேசிக்கும் இவ்விருவருக்கும் மல்லிகை தனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றது.

- ஆசிரியர்

கள்ளப் பணிப் பொழுதில்
அள்ளி உன் நினைவுகளை
பொங்க விட்டேன் அரிசியென
துள்ளும் மன அதிர்வில்
கள்ளி உன் கனவுகளை
புள்ளியிட்டு மனத்தடத்தில்
வரைந்து வைத்தேன் கோலமென
அள்ளி அணைத்ததுவும்
கிள்ளத் துடித்ததுவும்
சொல்லி உன்னை சூடேற்றி
பண்ணி வைத்தேன், சேட்டை பல
பள்ளிக் கனவதுவாய்
கரைந்ததடி மனக்கோட்டை
காலக் கருக்கிருட்டில்
கொட்டிய கன மழையில்
புழுதியெனக் கரைந்து
சிதைந்தது எம்
காதற் கரும்பாறை
என் நினைவில் நீயிருந்தும்
முகம் மறுக்கும் எதிர்காற்றில்
கனவாய் கற்பனையாய்
கரைந்தது நம் காதற் சிறுகுடிசை
பயிர் வளர்த்த பாவிகள் நாம்
கற்பனையில் பறிகொடுத்தோம்
எம் காதற் சிறுபயிரை
கனவிலே கருத்தரித்த
கடுங்கோடைப் பயிரதனை
குருதி வெளிச் சாக்காட்டில்
கொன்று புதைத்தவர் யார்?
கொள்ளிக்கும் வழியின்றிப்

வாழ்வன்
வடிதேடி

- கு. சோமாஸ்காந்தமூர்த்தி

போன திசை நானறியேன்
வழி தவறிப் போனாயோ?
வாயடைத்து நின்றாயோ?
பெருங்கடலின் அலை இழிப்பில்
பெயரின்றித் தொலைந்தாயோ?
முட்கம்பி வேலிக்குள்
முகமிழந்து போனாயோ?
தப்பி வந்து எனைத் தேடி
தடுமாறி நின்றாயோ?
எப்படி நான் எண்ணுவது
ஏந்திழையே உன்பிரிவை?
பதவிக்கும் பகட்டிற்கும்
பச்சோந்தியாய் மாறி
நீ பாழ்பட்டுப் போயிருந்தால்
பாவி நான் என்ன செய்வேன்?
வாழ்வின் வழித்தடத்தில்
வந்தவொரு கோலமென
எண்ணி நான் வாழ்ந்திருப்பேன்
எனக்கொரு வழிதேடி.

தாஜா

- வேல் அமுதன்

நீண்ட காலமாக வெளிமாவட்டத்தில் வேலை செய்து கொழும்புக்கு மாற்றலாகி வந்த எனது நண்பன் காந்தனைப் போன ஞாயிற்றுக்கிழமை போய்ச் சந்தித்தோம். எனது மனைவியும் நானும் அவனின் பம்பலப்பிட்டி வீட்டிற்குப் போனபோது, அவன் சமைத்துக் கொண்டிருந்தான். எங்களைக் கண்டதும், ஓடோடி வந்து, “டேய்! நான் நினைத்ததை விட வெள்ளென வந்திட்டியள். கொஞ்ச நேரம் என்றை மனிஷியோடு கதைத்துக்கொண்டு இருங்கோ. நான் ஓட்டத்தில் வந்தீர்ரன்” என்றான்.

ரீவியில் அசத்தப் போவது யார்? நிகழ்ச்சியை இரசித்துக்கொண்டிருந்த காந்தனின் மனைவி, எழுந்து வந்து, எங்களை வரவேற்று - எங்களுடன் உரையாடினான்.

காந்தன் அவசர அவசரமாகக் குளித்து, உடை மாற்றி, இப்ப வாரன் எனச் சொல்லி விட்டு, மோட்டார் சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு பறந்தான். ரியூசன் கிளாஸுக்குப் போயிருந்த தனது மகனைப் பக்குவமாக வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்த கையோடு, சாப்பாட்டு மேசையைச் சரி செய்தான். காந்தனே எங்களுக்குப் பரிமாறினான். காந்தனின் சமையல் வலு ரொப்ப. அவனது கெட்டித்தனம் என்ன என்றால், எங்களுக்கு ரசனை என்ன என அறிந்து, எங்களுக்குப் பிரியமான முறையில் சமையல் செய்தமையே! மனம் குளிர மதிய போசனத்தைச் சுவைத்து மகிழ்ந்தோம்.

“சற்று நேரம் பம்பலப்பிட்டி கடற்கரைக்குப் போட்டு வருவம்” என நான் கேட்க, “பெண்டுகள் இருந்து கதைக்கட்டும். நாங்க கொஞ்ச நேரம் வெளியிலை போட்டு வருவம்” எனச் சொல்லிய காந்தன் பிரியமாகக் கடற்கரைக்கு என்னுடன் வந்தான். என்னை அதுவரை குடைந்து கொண்டிருந்த கேள்வியை ஆருயிர் நண்பன் என்ற முறையில் கேட்டேன். “ஏண்டா நீ மடை வேலை செய்கிறாய்? மாடாய் உழைக்கிறாய்? மனிஷி யப்பான் பொம்மை மாதிரி, குஷியாக - குசாலாக இருக்குது.”

“டேய்! அது ஒரு ரகசியம்”

“எனக்கும் உனக்கும் இடையிலை என்னடா அப்பிடி ரகசியம்? உள்ளத்தைச் சொல்லு?”

“ஓமடா, நான் உனக்கு இதுவரை மறைச்சது ஒண்டுமில்லைத்தான். சொல்றன்... அதடா, எனக்கு ஒரு பலவீனம். இந்த நோய்க்கு நல்ல மருந்து தாஜாதான்.”

“எட்டே! எனக்கு ஒண்டுமே விளங்கவில்லை. விளக்கமாகச் சொல்லு”

“நான் ஒரு ஓவர் செக்ஸ் கேசடா. கடைசி ரண்டு நாளைக்கு ஒருதடவை எண்டாலும் எனக்கு செக்ஸ் வேணும். இல்லாட்டில், விசர் பிடிக்கும். என்றை மனிசி அப்படியல்ல. ஒத்திசைவுக்கு தாஜா அவசியம்.”

நான் திகைத்துப் போனேன். அன்றுதான் ஒரு பேசாப்பொருளின் தாற்பரியம் தெளிவானது.

தூண்டிவிடும் உந்த ஒரு கடிதம்

மிகப் பெரிய ஆச்சரியம்! மல்லிகை போன்ற சிற்றேடுகளுக்கு கொழும்பில் இயங்கி வரும் பெரும் வர்த்தக நிறுவனங்களான செட்டியார் தெரு **DEVI JEWELLERS** மற்றும் பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ள **RESHMA** போன்ற நகைக்கடை விளம்பரமும் **HAPPY DIGITAL CENTRE** விளம்பரங்களும் இன்னும் பல வியாபார நிறுவனங்களினது விளம்பரங்கள் மல்லிகையின் கடைசிப் பக்கத்தில் அடிக்கடி வெளிவந்துள்ளதைப் பார்த்து மெய்யாகவே நான் சந்தோஷமடைந்தேன். மன நிறைவடைந்தேன். இப்படியான பெரும் வர்த்தக நிறுவனங்கள் சிற்றிலக்கிய ஏடுகளுக்கு விளம்பரம் தந்து ஆதரிப்பதன் அடிப்படை நோக்கம்தான் என்ன?

- இப்படி ஓர் இலக்கியவாதி தூண்டில் கேள்வி-பதில் பகுதிக்கு கேள்வி எழுப்பி யிருந்தார்.

இந்த ஆக்கப்பூர்வமான அணுகுமுறை தமிழ்நாட்டில் பிரபல வர்த்தக நிறுவனங்கள்கையாளும் முறையைத்தான் இவர்களும் கைக்கொண்டு ஒழுகி வருகின்றனர்.

மெய்யாகவே சொல்லப் போனால், இந்த விளம்பர அணுகுமுறையால் மேற்படி வர்த்தக நிறுவனங்களுக்குப் பாரிய வருமானமேதும் கிடைத்துவிடப் போவதில்லை. இது எதார்த்த நிலை. ஆனால் இதன் மூலம் கிடைக்கும் விளம்பரம் தார்மீக ரீதியானது.

ஆனால், இவ்விளம்பர அணுகுமுறை பலராலும் கவனிக்கப்பட்டு, பாராட்டப்படுகின்றது. அடிப்படை லாபம் வேறு. இதயப்பூர்வமான நல்லெண்ணம் வேறு. இந்த நல்லியல்பு பணத்தால் வருவதல்ல. அடிப்படை அணுகுமுறையால் கண்டறியப்படுவது.

சுமார் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் மேற்படி நிறுவனங்களின் பிற்சந்ததியினர் பல்கலைக்கழக மாணவ - மாணவியர்களாக இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி பயிலும் போது, நூலகத்தை அணுகுவார்கள். அங்கே தமது மூதாதையர் மனமுவந்து நல்கிய விளம்பரங்களுடன் சிற்றிலக்கிய ஏடுகளின் கட்டுக்கள் தென்படும். எடுத்துப் புரட்டிப் பார்த்தால், அதில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமது முன் பரம்பரையினரின் நிறுவன விளம்பரம் கடைசிப் பக்கத்தில் காட்சி தரலாம். அவர்கள் அதைப் பார்த்து பரவசமடைவர்.

தம்முடன் கல்வி பயிலும் சக மாணவ மாணவியருக்குக் இதைக் காட்டி காட்டியே பெருடைப்படலாம், பாருங்கள்!

பல பிரபல பத்திரிகைகளில் வரும் பென்னாம் பெரிய விளம்பரங்களின் ஆயுளே ஒரே ஒருநாள் மட்டுந்தான். ஆனால் மல்லிகையில் வரும் விளம்பரங்களே வரலாற்றுப் பதிவு ஆகும்.

- ஆசிரியர்

தூண்டில்

- டொர்னிக் ஜீலா

நீங்களொரு தொடர் வாசகனா?

கந்தரோடை.

எஸ்.தவச்செல்வி

எழுத்தாளன் ஒருவன் சமகாலச் சிந்தனைகளுடன் ஈடுகட்டி இயங்க வேண்டும் என்றாலே அவன் தொடர் வாசகனாக இருந்தே ஆகவேண்டும்.

அதேபோல, ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகையாளன் சமகாலச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களையும் படித்தறிந்து, கவனத்தில் கொண்டேயாக வேண்டும்.

இது தவிர, எனது சிறுபராயம் தொட்டே நானொரு தொடர் வாசகனாக உருவாகி இருந்தேன். இன்று அந்தத் தொடர் வாசிப்புப் பழக்கம் எனக்குப் பெரிதும் உதவுகின்றது.

உங்களைப் போன்ற மூத்த எழுத்தாளர்கள் மனந்திறந்து, ஆத்ம சுத்தியுடன் எழுதும் மல்லிகைக் கருத்துக்களை, நான் கருத்தூன்றிப் படித்து வருவதில் மிக மிக விருப்பம் கொண்டவன்.

சமீப காலங்களாக மல்லிகை எழுத்துக்களில் முதிர்ச்சி தெரிகின்றது. இதிலிருந்து ஒன்று தெரிகின்றது. மல்லிகை மாத்திரமல்ல, மல்லிகைக்கு எழுத்தில் பங்களிப்பவர்கள் கூட தம்மைத் தாமே புதுப்பித்துக்கொண்டு வருகின்றனர். இதைப் பற்றி உங்களது கருத்து என்ன?

வட்டுக்கோட்டை.

எஸ்.எம். திவ்விய நேசன்

இதிலே நானேதும் சொல்லத் தயாராகவில்லை. நானோர் இலக்கியச் சமையல்காரன். உப்புப் புளி சுவை அறிந்து சாப்பிடுகின்றவர்கள் சொல்லும் சுவை அப்பிராயங்களைத்தான் நான் செவிமடுக்க முடியும். வாசகர்களின் மெய்யான இலக்கியத் திருப்திதான் எனது இலக்கிய வெற்றியாகும்.

❧ சிற்றிலக்கிய ஏடுகள் என்றுமே பண வருவாய் இல்லாதவை. அதனால் இடை நடுவிலே நின்றுபோய் விடுகின்றன. மல்லிகைக்கும் பண நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதற்கு மாற்று வழியாக எதனைக் கடைப்பிடிக்கின்றீர்கள்?

கன்னாகம். என்.சபேசன்

☞ என்னையும் மல்லிகையின் இலக்கியப் பங்களிப்பையும் மனசாரப் புரிந்து கொண்டவர்கள் பலர், எனது நெஞ்சார்ந்த நண்பர்கள். நெருக்கடிகள் வந்துள்ள போது அவர்களின் முன்னால் தோன்றி, எனது கரத்தை நீட்டுவேன். இது ஒரு மௌனமான, பரஸ்பரம் புரிந்து வைத்துக் கொண்டுள்ள ஓர் ஒப்பந்தம். இதுவேதான் நான் பணப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காகக் கையாளும் வழிமுறைகள்.

❧ எனக்கு மல்லிகையின் பழைய பிரதிகள் தேவைப்படுகின்றன, ஓர் ஆய்வுக்கு. பழைய மல்லிகைப் பிரதிகளை எப்படிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்?

நீர்கொழும்பு. ச.மீனலோசனி

☞ மல்லிகைக் காரியாலயத்திற்கு நேரடியாக வந்து தேவையான இதழ்களைப் பெற்றுக் கொள்வதே வசதியானது. அல்லது இன்ரல் நெற்றைப் பயன்படுத்துங்கள்.

❧ மல்லிகையுடன் கடந்த பல ஆண்டுகளாக இலக்கிய உறவு புண்டவர்களில் பலர் இன்று வெளிநாடுகளில் வாழுகின்றனர். அப்படியாக வாழ்ந்து வருவோர்களில் இலக்கிய நெஞ்சம் கொண்டவர்கள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனரா?

மன்னார். எஸ்.தர்மசீலன்

☞ அவர்கள் வாழ்வதோ வெளிநாடுகளில். அவர்களுக்குப் புகுந்த நாடுகளில் ஆயிரத்தெட்டுப் பிரச்சினைகள். இந்த எதார்த்த உண்மைகளை நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுதான் அவர்களது இலக்கிய ஆர்வ முயற்சிகளைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும்.

சமீபத்தில் நமது பேராசிரியர் ஒருவர் பாரிஸில் நடந்த ஆய்வுக் கருத்தரங்கில் பங்கு பற்றிச் சென்றிருந்தார். நான் அவரிடம் கை காவலாக ஒருசில மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளைச் சேர்த்திருந்தேன். அவர் திரும்பி வந்தவுடன் அவர் சொன்ன வார்த்தைகள். மடத்தனம்! நான் இன்னும் இன்னும் அதிகமாக எங்கட புத்தகங்களைக் கொண்டு போயிருக்கலாம் போலத் தோன்றுகின்றது. நான் கொண்டு சென்ற புத்தகங்களை நம்மவர்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு அள்ளிச் சென்றதைப் பார்க்க மெத்தச் சந்தேசமாக இருந்தது. இதுதான் உண்மை என்று கூறினார்.

❧ மல்லிகை போன்ற இலக்கிய இதழ் ஒன்றை நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் எப்போது உங்களுக்குத் தோன்றியது?

மருதானை. ராமதுரை

☞ சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற காலத்தில் இருந்தே - அதாவது 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலிருந்தே எனக்கு இந்த எண்ணம் தோன்றி விட்டது.

அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் இரண்டொரு ஆண்டுகள் சுணக்கமாகி விட்டன. இருந்தும் அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் மல்லிகையை ஆரம்பித்து விட்டேன்.

❧ எழுத்தாளனாக மலராவிட்டால் நீங்கள் யாராக மலர்ந்திருப்பீர்கள்?

நீர்கொழும்பு. எம்.பி.எட்வின்

☞ எழுத்தாளனாக...

❧ சமீப காலமாக தமிழக சினிமா வட்டாரத்தில் 'ரஜினிகாந்த்' மறுபடியும் சினிமாத்துறைக்கு நடிக் வரவரா? இல்லையா? என்றொரு விவாதம் நடைபெறுகின்றதே, இது பற்றி உங்களது மெய்யான கருத்து என்ன?

கிளிநொச்சி. ஆர்.நேசராஜன்

☞ பொதுவாகத் தமிழக அரசியலே சினிமாக்காரர்களின் ஆதிக்கத்தால்

தேங்கிப் போய்க் கிடக்கின்றது. இது உலகமே நன்கறியும்.

அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் ஒரு ஹாலிவுட் படமொன்று பார்த்தேன். பிளட் அன்ட் லான்ட் என்பது அதன் பெயர். ஹரைன்பவர், ரீற்றா ஹேவர்ட் என்ற பிரபல ஆங்கில நடிகர், நடிகை நடிகை படம். ஸ்பெயினில் மாடு பிடிக்கும் பின்னணியைக் கொண்ட படமது.

புகழ் பெற்ற வீரன் ஹோதாவில் நின்கின்றான். மூர்க்கம் நிறைந்த மாடு, அவனைக் குத்திக் கிழித்துத் தூக்கி எறிகின்றது. உடனே அவனை பக்கத்து மருத்துவமனையில் சேர்ப்பிக்கின்றனர்.

அடுத்து, இளம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த புதியதொரு வீரன் ஹோதாவில் குதித்து, அந்த மூர்க்கம் நிறைந்த மாட்டை அடக்கிப் பணிய வைக்கின்றான்.

முன்னைய வீரனின் நீண்ட நாளை யக் காதலி, புதிய வீரனுக்குக் காற்றில் முத்தத்தைப் பரிசாக வழங்குகின்றாள்.

புதிய வீரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பாராட்டுச் சத்தம் மரணப்படுக்கையில் இருந்த வீரன் செவிகளை மொய்க்கின்றது.

பழைய வீரன் மெல்ல மெல்ல வாழ்வை முடித்துக் கொள்கின்றான்.

பிறிதொரு சம்பவம், பாகவதர் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டால் நடந்து

வருகின்றார். எதிரே வந்த டாக்ஸிஸைக் கைகாட்டி நிறுத்திச் செல்லுகின்றார். டாக்ஸிஸ்காரன் கிரும்பி முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு, வண்புனை நிறுத்தாமல் போய்விடுகின்றான்.

நிற்காமல் பாலவதற்கு ஏறாவிட்டுப் போடி அனுபவம்.

புகழின் சச்சிம்ல் இறுமாந்து இருக்கும் ஒல்லெவரு நிரலை கைவலுணும் கற்றுத் தேற வேண்டிய அனுபவம் பாடலிது. கவனம்

உ. உங்களுடைய படைப்புகளைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆசைக்கு, உங்களைப் பற்றிக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றீதே, என்ன காரணம்?

கொழும்பு 6 ஆர். தவநேசன்
 'அப்படியா? இன்னும் இன்னும் கொஞ்சம் கிட்டே நெருங்கிவரப் வாருங்கள்.

உ சம்பத்தில் ஒன்றை அவதானிக்கின்றேன். கவிதைக்குப் பிரபல பத்திரிகைகளும், சில பிரமுக்களும் எழுத்துக் கமிட்டிக்கு திடீரென அபார்டி பரிசு காட்டுகின்றனவே. என்ன காரணம்?

தெலுவிவளை. எஸ். தில்லைநாதன்
 'ஒரு புடலங்காபுயலின்மை. இன்று நம்மவன் 40 நாடுகளில் வாழுகின்றான். சர்வதேசச் சந்தைநாடா. விசிவ நான், இவர்களுக்கு அடிப்படைச் காரணம்.

உ நீங்களும் இளம் எழுத்தாளர்கள் இருந்து வளர்ந்து வந்தவர்களே? உங்களை உலகத்து எழுத்தாளர்களுக்கும், இன்று வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளர்களுக்கும் உள்ள பிரதான வேறுபாட்டை என்ன?

கிளிநொச்சி எஸ். கே. ராஜன்

'என்களது காலத்தில் அங்கொன்று இங்கொன்றுமாகத் தான் பேசும் நிரல்கள் எழுதிக்கொண்டு வந்தோம். எழுத்து கல்வித்தரம் கூட அளவளவு உயர்ந்த மானதல்ல.

இன்று எழுதும் பல இளந்தலைமுறையினரில் பலர் பிரதானம். நன்றை நிகராயப் படிக்கிறார்கள். விவாதிக்கின்றனர். மெத்தச் சந்தேகம். ஆனால் ஒன்று, தம்மைப் பற்றி மிகை பற்றிச் சித்திக்கின்றனர். சிலர் இலக்கிய நடவடிக்கைகளையே செய்வதும் காரணக் கடிவதாய்வுள்ளது.

இவர்கள் கருத்தோடும் காரணமாக இணைந்து இயங்கலாம். செயற்படலாம். ஆனால், கோஷ்டி செய்து குழி பறிக்கக் கூடாது. சுற்றொழுது இதன் தாக்கம் தெரியாது. காலம் போக்கில் தனிமைப்படுத்தி விடும், என்னை மிகக் கவனமாகவும், பெரிய பாகவும் இலக்கிய உலகில் தந்தவர்களைப் பெயரால் பெயரிட்டு வருவார்களே யானால், இவர்களில் சிலர் மிகச் சிறந்த படைப்பாளிகள் ஆகலாம்.

© 1974 by Noolaham Foundation. All rights reserved. Printed by Noolaham Foundation, 2, Noolaham Street, Noolaham, Chennai 600 011, India. Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

மல்லிகைப் பந்தல்

நீங்கள் தருமான கிலக்கியச் சுவைநூலா?

'மல்லிகைப் பந்தல்' வெளியீடுகளைத் தொடர்ந்து படிப்புகள்.

கடந்த 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நமது மக்களைச் சார்ந்த படைப்பாளிகளின் பத்துகளும்பட நூல்களை வெளியீடு வருகின்றது. மல்லிகைப் பந்தல் நூலகம்.

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளை நீங்கள் வாங்கும் போது சாதனது சூதூறு மல்லிகை மாத சீதழக்கும் சுவைக்கின்றது என்பதை நூலகத்தல் கொள்ளுங்கள்

மல்லிகைப் பந்தல்
தொலைபேசி: 2320721

Happy Digital Centre (Pvt) Ltd

*All Ways
Choice
Right One*

Print Our New Machine
Fly your life
Colour

No-75, 1/1, Sri Sumanatissa Mawatha
Colombo-12, Sri Lanka.
Tel: 0094 11 4937336.